24

VP MAGAZIN

FOILETON

STAR WARS SPECIAL

VP Magazin

FOILETON 3A

Acțiune – Anticipație – Aventură

STAR WARS – Special

După 38 de ani universul Star Wars se pregăteşte de o nouă premieră, prin lansarea noului film
Star Wars: Episode VII - The Force Awakens.

În semn de prețuire pentru fanii seriei, revista noastră v-a pregătit un număr special de Crăciun, care cuprinde traduceri proprii ale unor povestiri şi nuvele din universul Star Wars.

Redescoperiți bucuria lecturii în revista virtuală făcută de cititori pentru cititori.

Lectură plăcută şi Forța fie cu voi!

La multi ani!

Echipa VP MAGAZIN

CU MULT TIMP ÎN URMĂ,

ÎNTR-O GALAXIE ÎNDEPĂRTATĂ...

DUPĂ O MIE DE ANI DE PACE, REPUBLICA GALACTICĂ SE FĂRÂMIŢEAZĂ. PE CORUSCANT, ÎN INIMA SPAŢIULUI CIVILIZAT, LĂCOMIA ŞI CORUPŢIA SE RĂSPÂNDESC ÎN SENAT, DINCOLO DE PUTEREA CANCELARULUI SUPREM DE A LE COMBATE.

SUNT VREMURI CARE PUN LA ÎNCERCARE TĂRIA TUTUROR CELOR CARE SE LUPTĂ PENTRU UNITATEA REPUBLICII – NIMENI ALŢII DECÂT CAVALERII JEDI, CARE DE MULT TIMP SUNT SINGURA SPERANŢĂ A REPUBLICII DE A PĂSTRA...

...PACEA ŞI DREPTATEA...

Jude WATSON

Avertismentele Flotei de Asalt

STAR WARS

Jude Watson

Avertismentele Flotei de Asalt[1]

Versiunea în limba română
Uncris

Obi-Wan Kenobi şi Anakin Skywalker se reîntorceau dintr-o misiune, îndreptându-se spre Templu via Llon Nebulae. În timp ce se apropiau de portul spaţial Kronex, au trebuit să reducă viteza la valori minime. Anakin tamburina cu degetele pe rezemătoarea scaunului pilotului. Nu exista nimic mai frustrant decât să te afli în postul de pilotaj al unui *starfighter*[2] ultrasofisticat, dar să fii nevoit să zbori atât de lent.

Drept înainte, trei asteroizi solitari se rostogoleau pe valurile unei turbulenţe gravitaţionale. Anakin a acţionat maneta de gaze. A avut doar câteva secunde de la apariţia asteroizilor ce-i apăruseră brusc în cale, năpustindu-se aiurea. A virat stânga, evitându-l pe primul, apoi a ţâşnit spre dreapta, abia scăpând de al doilea. După care s-a aruncat într-un picaj cumplit şi o răsucire strânsă la dreapta, către spaţiul deschis, ratând ultimul asteroid la *confortabila* distanţă de douăzeci de metri.

După câteva secunde, Maestrul său a revenit în formaţie de zbor aducând propriul său *starfighter* lângă al lui Anakin. Obi-Wan ocolise asteroizii la o distanţă sigură – exact aşa cum era de presupus că trebuia să facă.

---

[1] Flota de Asalt - Storm Fleet – flotă secretă creată de Confederaţia Sistemelor Independente alcătuită din distrugătoare menite a cuceri planete cu marea lor putere de foc. Navele sunt deghizate ca transportoare pentru a evita detectarea de către forţele Republicane.

[2] Starfighter – (fighter) – navă militară mică, foarte manevrabilă. Majoritatea sunt pilotate direct de oameni, iar altele sunt fie telecomandate, fie pilotate de IA. Sunt proiectate să execute atacuri de precizie asupra obiectivelor. De obicei acţionează hărţuind şi lovind marile nave atunci când le cedează scuturile de apărare.

În unitatea de comunicații s-a auzit tonul sec al Maestrului.

— Ai fi putut să-i ocoleşti.

— A fost mai rapid să trec printre.

— Aha. Şi ce ştii despre Llon Nebulae, tânărul meu ucenic? l-a îmboldit Obi-Wan să spună.

— Crucişătoarele mai mici sunt avizate să zboare cu viteză minimă. Turbulențele gravitaționale pot apărea spontan, fără avertisment, a răspuns Anakin respectuos.

— Şi totuşi te-ai hotărât să te confrunți cu asteroizii, a spus Obi-Wan cu asprime. Eşti prea vârstnic pentru asemenea jocuri infantile.

Anakin îşi strânse buzele. Nu-i putea explica Maestrului că pentru el, testarea abilităților personale nu era un joc copilăresc. Era o eliberare necesară.

Acum exista un zid între ei. Făcuse lucruri ce nu-i puteau fi spuse lui Obi-Wan. Ştia lucruri pe care nu le putea spune.

Războiul Clonelor a sfâşiat galaxia. Vremurile erau dificile pentru Jedi, dar Anakin ştia că el a simțit *întunericul* mai mult decât majoritatea dintre ei. A fost precum o prezență fizică. A fost ca şi cum ar fi cărat greutatea acestuia în corpul său.

Dar a îndepărtat *întunericul* cu ceea ce, în trecut, întotdeauna l-a ajutat să uite. Viteza. Antrenamentul fizic. Calea sa Jedi.

Anakin a privit instrumentele şi, deodată, s-a alarmat. Din spate se apropiau nişte nave. Hărțuirile Războiului Clonelor au ajuns în toate colțurile galaxiei. Era o dovadă de înțelepciune să-ți verifici permanent vecinii.

— Par a fi nişte transportoare mari în spatele nostru, a spus Anakin.

— Pentru o flotă atât de mare este neobişnuit zborul în formație atât de strânsă, observă Obi-Wan.

Anakin a schimbat direcția printr-o foarte rapidă jumătate de luping, iar Obi-Wan l-a urmat. S-au despărțit, alăturându-se acelor asteroizi pe care au avut grijă să-i păstreze între flota urmăritoare şi *starfighter*-ele lor. Anakin privea prima linie de nave ce se apropia. Erau uriaşe, făcute din *durasteel*[3] negru, mat, şi *împănate* cu armament. În aceste vremuri nu era ceva neobişnuit. Chiar şi greoaiele transportoare trebuiau să fie înarmate. Dar aceste nave erau prea bine proiectate ca să fie doar nişte transportoare greoaie, îşi dădu seama Anakin. Faptul nu era evident decât după ce studiai atent liniile navei şi calitatea accesoriilor.

— Arată ca şi cum ar fi fost produse în Kuat Drive Yards[4], spuse Anakin. Proporțiile şi liniile design-ului…

— Pare a fi blindată pe dedesubt, comentă şi Obi-Wan. E ceva ciudat cu ea.

Anakin urmări liniile blindajului. Maestrul său avea dreptate. Era ceva ciudat. I-au trebuit câteva secunde ca să priceapă ce.

Kuat Drive Yards…

— Probabil că este Flota de Asalt, spuse Anakin.

În ultimul timp, Jedi au descoperit că Separatiştii s-au dotat în secret cu o flotă de nave de atac puternic blindate. Deghizate în nave de transport pentru a putea călători nestingherite prin galaxie, erau de fapt, dotate cu o asemenea putere de foc încât micile planete erau complet lipsite de apărare împotriva lor.

Transportoarele au aterizat pe portul spațial, în timp ce Jedi s-au retras, degajând din raza lor vizuală şi au andocat la un terminal din apropiere.

— Fără luptă, nu vom reuşi să pătrundem pentru a face o investigație, spuse Obi-Wan, după ce aruncă o privire rapidă asupra zonei. Am mai fost în acest port spațial, demult, cu Qui-Gon. Avea un prieten care muncea aici. Un mecanic. Ajunsese aici după o spectaculoasă carieră în echipa de elită a securității Senatului. Va putea să ne ajute.

— Deci, trebuie să mergem la atelierul mecanic? întrebă Anakin.

Un zâmbet mic flutură pe fața lui Obi-Wan, în timp ce dădea din cap.

— La bar.

---

[3] Durasteel – aliaj incredibil de dur și versatil realizat din carvanium, lommite, carbon, meleenium, neutronium și zersium. Rezistă la temperaturile înalte dezvoltate de armele energetice, frigului cosmic și formidabilului stres fizic, chiar și când e vorba de grosimi mici.

[4] Kuat Drive Yards - KDY – cea mai mare corporație de construcții de nave din galaxie din timpul Războiului Civil Galactic, aflată pe planeta Kuat.

Kronex era foarte mare şi avea o grămadă de baruri. Obi-Wan l-a ales pe cel mai întunecat şi mai zgomotos. O firmă holografică de mari dimensiuni şi cu litere lipsă anunța de afară: **INTERZ S AC ES CU ARM** , dar Anakin a văzut dintr-o privire *blaster*[5]-ele şi *vibroshiv*[6]-ele agățate la centuri, semn că directiva era ignorată de clientelă.

La o masă dintr-un colț era aşezată o creatură înaltă cu o bere în față. În jurul capului purta o eşarfă soioasă, iar mâinile cu câte zece degete erau îmbibate permanent cu unsoare. Pungile mari de sub ochii abia întredeschişi îi dădeau un aer trist. Era atât de nemişcat încât părea aproape adormit.

— *Ăsta* este persoana de contact? a întrebat Anakin cu îndoială.

Obi-Wan şi Anakin s-au aşezat la masa acestuia.

— Pot să-ți mai ofer una? a întrebat Obi-Wan, arătând spre halba de bere.

— Mulțumesc, străine, dar două sunt limita mea, spuse creatura. Avea un ton prietenos, dar ochii săi adormiți îi examinau cu suspiciune pe cei doi Jedi.

— Nu-mi aduc aminte să fi avut vreodată limite, Fizz, răspunse Obi-Wan.

Sprâncenele zburlite s-au ridicat. Mişcarea păru a fi un imens efort pentru creatură.

— Totul se schimbă. Totul dispare. Inclusiv memoria mea. Te cunosc?

— Ne-am întâlnit, spuse Obi-Wan. Poate că-ți aduci aminte de Maestrul meu, Qui-Gon Jinn.

Creatura a clipit de două ori, ceea ce pentru ea a fost o reacție substanțială.

— Qui-Gon Jinn, a spus încetişor. Cel mai bun dintre cei buni.

Scoase un oftat.

— S-a dus, aşa cum o fac cei mai buni. Trebuie să fii Obi-Wan. Văd că ai crescut. Şi, fără îndoială, ai nevoie de o favoare.

— O flotă numeroasă tocmai a aterizat la docurile 1211-1222, spuse Obi-Wan. Am vrea să ştim încotro se îndreaptă. Dar nu vrem să afle că Jedi pun întrebări.

— Îmi place genul acesta de favoruri. Nici măcar nu trebuie să mă ridic.

Scoase un mic *datapad* din buzunar, şi-l verifică, încruntându-se.

— Nimic consemnat. Asta înseamnă că au autorizație specială. Dar dacă nu se poate intra pe uşa din față, să încercăm pe cea din spate.

Dădu deoparte halba şi se ridică.

— Veniți cu mine.

[5] blaster – armă portativă ce trage rafale de fascicule de particule cu energie înaltă dintr-o baterie șanjabilă.

[6] Vibro-shiv - powershiv – armă individuală prevăzută cu lamă vibratoare la o frecvență extrem de înaltă, ceea ce o face mult mai eficient-mortală.

Fizz s-a folosit de cardul său de securitate pentru a-i introduce în zona de serviciu. Acolo, se pompa combustibilul din rezervoare uriaşe în stațiile de primire. Făcând un semn de salut cu mâna către un amic mecanic, Fizz şi-a utilizat iar cardul pentru a accesa tabloul de control. Cu rapiditate a tastat câteva numere.

— Asta ar trebui să meargă.

Fizz se îndreptă hotărât către o uşă ce se deschise în hangar.

— Indicatoarele de combustibil le va arăta că ceva nu e-n regulă, iar ei vor chema un mecanic.

Jedi îl văzu pe Fizz cu înhață un *hydrospanner*[7] şi gesticulând cu mâinile, se apropie de santinela aflată pe rampă. Aceasta verifică într-un *datapad* scos de la centură. Fizz arăta spre navă, dar santinela scutură din cap.

— Nu-l va lăsa să urce la bord, spuse Anakin. Haidem.

— Aşteaptă, a ordonat Obi-Wan.

Santinela se întoarse către un microfon. Fizz începu să argumenteze, apoi, cu un gest atât de grațios încât păru tandru, se dădu deoparte şi lovi santinela în spatele urechii, cu *hydrospanner*-ul. Santinela s-a prăbuşit pe podea. Fără ezitare şi cu o surprinzătoare manifestare de viteză şi forță, Fizz a păşit peste el, apoi a sprintat în susul rampei. Trecură câteva secunde şi Fizz a reapărut. A alergat în josul rampei, a sărit din nou peste santinelă, trecu prin uşa de serviciu şi zâmbi către ei.

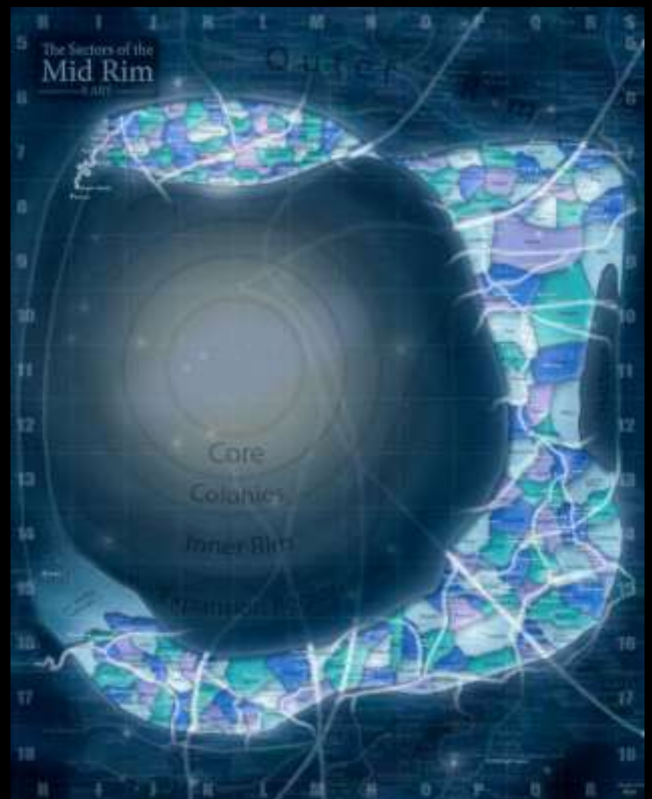
— Flota se îndreaptă către Sistemul Cyphar, spuse Fizz. Dar nu ştiu de ce.

— Ştiu eu, se încruntă Obi-Wan.

— Care va să zică... de ce sunt Jedi atât de interesați de transportoarele astea umflate? a întrebat Fizz, după care ridică o mână. Nu-mi spuneți.

— Poate că, vreodată, vom avea iarăşi nevoie de ajutorul tău.

— Fără supărare, tinere Obi-Wan. Dar sper că nu. Intenționez să aştept sfârşitul Războiului Clonelor în bar.

L-au lăsat pe Fizz la intrarea în bar şi s-au îndreptat înapoi spre *starfighters*.

— Ce este Cyphar, Maestre? întrebă Anakin.

— O planetă mică, dar amplasată strategic în Mid-Rim[8]. O coaliție de Separatişti se află acolo chiar acum,

---

[7] Hydrospanner – unealtă multifuncțională / cheie universală.

[8] Mid Rim – regiune a galaxiei situată între Regiunea de Expansiune şi Teritorile Rim Exterioare.

negociind stabilirea unei baze. Sau, cel puțin, separatiştii o numesc aşa. E mai degrabă o amenințare.

— Deci flota va orbita Cyphar pe durata discuțiilor cu intenția de a-i intimida. Cyphar se va teme că va fi invadată dacă nu se supune.

— Mă tem că acesta este planul, a confirmat Obi-Wan.

— Trebuie să urmărim Flota de Asalt, declară Anakin.

Obi-Wan dădu din cap.

— Şi ce să facem?

— Nu-i putem să-i lăsăm doar să plece!

— Vom preveni Templul în legătură cu ce am aflat, a spus Obi-Wan. Ei vor alerta Republica care va încerca să trimită nave.

— Ştii că ducem lipsă de resurse. Mai mult ca sigur că nici nu vor fi nave de trimis. Pe când noi suntem aici, acum.

— Aceasta este o bătălie mică într-un foarte mare război, Anakin. Consiliul are nevoie de noi pentru alte treburi.

Anakin îşi strânse fălcile încăpățânat.

— Şi asta ți se pare normal?

— Nu, spuse Obi-Wan. Dar momentan nu văd altă cale.

Un vuiet a străbătut aerul.

— Decolează! a strigat Anakin, rupând-o la fugă către *starfighter*-ele andocate şi sări în cockpitul său. L-a văzut pe Obi-Wan făcând acelaşi lucru în propriul său aparat de zbor. Anakin a decolat urmat de Maestru în stratosferă. Vocea acestuia se auzi în unitatea de comunicații.

— Sper că ai un plan.

— Contactează Templul, a spus Anakin. Eu am să fac restul.

În doar câteva minute, Flota de Asalt a ajuns în raza de vizibilitate. Anakin a zig-zagat în interiorul şi în afara formației. Se afla atât de aproape, încât putea număra niturile panourilor de blindaj.

— Identifică-te! se auzi o voce în unitatea de comunicații.

Anakin a executat o răsucire rapidă, apoi a trecut pe dedesubtul unei nave şi ajunse deasupra alteia. Zbură printre alte două nave uriaşe, apropiindu-se şi îndepărtându-se de fiecare. Deodată, flota şi-a schimbat încet direcția. Era un semn bun. Asta a şi vrut. Anakin s-a lăsat pe spate şi a redus viteza.

Trei nave au ieşit din formație. Au executat o manevră surprinzătoare raportată la masivitatea lor, un viraj strâns de întoarcere. O clipă, Anakin le-a

admirat manevrabilitatea înainte de a observa că porțiuni din blindaj se deschideau.

— Ai ceva de spus acum? l-a întrebat Obi-Wan.

— *Oops*?

Prima salvă a tunurilor laser a lovit spațiul liber în timp ce Anakin şi Obi-Wan au executat simultan un picaj accentuat. Navele i-au urmat. Valurile de şoc produse de focul armelor le-au zgâlțâit *starfighter*-ele. Anakin a degajat strâns spre stânga, iar Obi-Wan spre dreapta. Tunurile laser au izbucnit din nou, ratându-i cu câțiva metri.

— Urmează torpilele cu protoni, spuse Obi-Wan pe un ton informativ.

Torpilele s-au fixat pe *starfighters*. Anakin şi-a pus aparatul într-un picaj abrupt, după care a virat spre stânga. Torpilele l-au ratat cu doi metri. Foarte aproape.

— Mai multe torpile vin din stânga! Anakin, atenție!

Anakin şi-a păstrat *starfighter*-ul pe aceeaşi traiectorie de viraj dar i-a imprimat un picaj. Putea simți vibrația comenzilor. Acum, efectiv suprasolicita motoarele. Explozia aproape că l-a zdrobit în cockpit. A înşfăcat comenzile şi a verificat luminile de avertizare. Totul era normal... apoi a început să pâlpâie o lumină roşie.

— Am fost lovit. Mi-au „aranjat” stabilizatorul, îi spuse lui Obi-Wan.

Amândoi ştiau ce înseamnă asta. Fără stabilizatorul orizontal, nu mai era capabil să manevreze. O serie de cârâituri se auziră din unitatea de comunicații în timp ce droidul său astromech încerca să rezolve problema.

Anakin a cabrat aparatul, iar focul tunului laser a trecut pe lângă flancul său. Obi-Wan s-a năpustit în fața sa, încercând să atragă focul asupra sa, pentru a-i da droidului timp să termine. Anakin a apelat Forța, căutând-o pentru a-şi face deciziile coerente.

— Anakin, acționează, a strigat Obi-Wan. Văd că stabilizatorul tău vibrează.

Droidul a scos un *beep* şi luminile de avertizare s-au stins. Anakin simți cum mişcările navei se liniştesc sub apăsarea mâinilor sale.

— Trebuie să plecăm de aici, spuse Obi-Wan. Nu le putem întrece, iar să tragem asupra lor ar fi ca şi cum am arunca cu pietricele.

Anakin studia monitorul navigațional.

— În față e o aglomerație de asteroizi care se apropie rapid. Eu zic să zburăm direct în ea. Cu ceva noroc, pentru ei va fi prea târziu să o evite.

Dacă Anakin şi-a dorit o ocazie de a arăta ce poate face *starfighter*-ul... a găsit-o. Asteroizii se roteau nebuneşte în jurul său. Motoarele urlau suprasolicitate, trecea la doar câțiva centimetri de ei, solicitându-şi nava la limită. Nu-şi putea folosi instrumentele. Putea doar să folosească Forța. Transpirația i se scurgea pe frunte. Pentru Flota de asalt era prea târziu să vireze. A intrat de-a dreptul în masa de asteroizi. Aceştia s-au lovit de suprafețele navelor fără a le provoca avarii. Dar chiar şi o navă mare nu putea

supraviețui impactului cu un asteroid gigant. Anakin văzu cum prima navă a început să vireze, în retragere.

A schimbat direcția şi s-a năpustit direct asupra cargoului deghizat, trăgând cu tunurile laser. Nava şi-a încetat virajul lent şi s-a întors trăgând asupra lui Anakin.

Acesta a intrat în picaj, îndreptându-se direct spre masivul asteroid aflat drept în fața sa. Forța vuia în jurul său atunci când a degajat în chiar ultima clipă.

Nava inamică din spatele său a lovit asteroidul frontal. Resturi din epavă s-au răspândit în calea sa. Obstacole în plus. Îl vedea pe Obi-Wan rostogolindu-se, degajând departe de resturile epavei. Anakin era prea departe pentru a executa aceeaşi manevră. Şi-a cabrat *starfighter*-ul, simțind fragmentele care loveau carcasa navei, însă, după ce a aruncat o privire scurtă asupra instrumentelor de bord, a înțeles că nimic nu este avariat.

Încă o explozie a trimis unde de şoc asupra *starfighter*-ului. A doua navă de „transport” a fost lovită de resturi. În fum şi flăcări, a spiralat ieşind din raza vizuală.

Anakin, cu o ultimă izbucnire de viteză, a evitat ultimul asteroid şi a navigat către spațiul liber.

După o clipă, l-a văzut pe Obi-Wan în stânga sa.

— N-aş vrea să mai repet figura, spuse acesta.

— Măcar am distrus două „transportoare”. Treaba asta le va încetini şi va permite Flotei Republicane să ajungă la timp la Cyphar.

— Suntem foarte norocoşi.

De data asta Anakin nu a mai avut nimic de comentat.

— Da.

— Să ne restabilim cursul către Templu, spuse Obi-Wan. Şi să sperăm că va fi o călătorie liniştită.

Starfighter-ele s-au îndreptat grațioase către inelele de intrare în hiperspațiu ce-i aşteptau răbdătoare.

A fost vorba de noroc? se întrebă. Sau de Forță?

Obi-Wan se pricepea foarte bine la atât de multe lucruri. Putea impune loialitate. Schimba strategiile într-o clipită. Lupta mai dur decât orice Jedi întâlnit de Anakin.

Dar avea destulă încredere în Forță?

Dacă ei erau capabili cu adevărat să folosească Forța la potențialul ei maxim, opoziția n-ar mai fi însemnat nimic. Puteau distruge inamicii. Puteau instaura pacea în galaxie.

— Nu poți face orice, Anakin, spuse pe neaşteptate Obi-Wan, ca şi cum ar fi citit gândurile ucenicului. Trebuie să-ți alegi bătăliile în care lupți.

Anakin ar fi vrut să lupte în toate. Voia să facă totul.

Şi ştia că poate.

Matthew Stover

ECHIPAMENT

STAR WARS™

Matthew Stover

ECHIPAMENT

Un punct de vedere personal
asupra acțiunii sub-orbitale de la Haruun Kal
aşa cum a fost raportat de
specialistul în armament-greu auxiliar
CT-6/774

Versiunea în limba română
Uncris

Am țâşnit din hiperspațiu deasupra planului eclipticii. Lumina lui Al'har era de un galben strălucitor. Haruun Kal era o seceră strălucitoare albastră-verzuie. Două centuri de asteroizi sclipeau galben pe fondul negru-alb al cerului înstelat: una dincolo de orbita lui Haruun Kal, largă şi veche, se împrăştia către giganta gazoasă ce se rotea la exteriorul sistemului, şi alta mai subțire şi mai tânără orbita chiar în jurul planetei, rămăşițe a ceea ce fusese cândva luna planetei.

Mi-am scos casca şi am verificat parametrii costumului spațial. Apoi am deschis trapa de oțel transparent a turelei sferice.

Micile boxe din cască a cârâit încet.

— *Verificare comunicații,* spuse locotenentul Patru-Unu.

Locotenentul este pilotul nostru. Locotenent-secund CT-33/890, se ocupă de sistemele integrate. Făcea verificările anunțând „*Nav funcțional*". Am raportat că turela mea este funcțională, iar partenerul meu din babord, CT-014/783, a făcut acelaşi lucru.

Halleck[1] a ieşit din spațiul interstelar şi s-a plasat pe orbită planetară cam la

[1] Halleck – crucişător mediu al Republic Navy în timpul Războiului Clonelor. Era echipat cu un regiment de infanterie grea/clone, douăzeci de nave de desant, şase escorte starfighter.

jumătatea distanței față de centura-satelitară, la mai mult de zece mii *klicks*[2] de suprafață.

Serviciile de Informații au raportat existența unui zvon cum că Haruun Kal ar avea un număr mic de tunuri-ionice pentru apărarea planetară, iar un crucişător mediu este o țintă foarte mare. Chiar înainte de a porni motoarele şi decola din hangarul de pe *Halleck*, am activat intercom-ul meu pe frecvența dedicată turelelor.

— Ai grijă de echipament, Opt-Trei.

Partenerul meu a răspuns în stilul său din totdeauna.

— *Şi echipamentul va avea grijă de noi, Şapte-Patru.*

Aşa ne uram noi, unul altuia, noroc.

Câmpul de forță s-a dezactivat. Atmosfera din hangar a fost expulzată către stele într-un nor de cristale înghețate, strălucitoare.

Săgeți alb-albastre ne precedau; erau *starfighter*-ele din escortă, propulsate de motoare ionice.

Oțelul-transparent al turelei-cupolă zbârnâi în rezonanță când unul dintre vehiculele de desant din clasa-*Jadthu* s-a desprins din suporți şi le-a urmat, apoi a fost rândul nostru. Comandantul şi-a luat locul în fruntea formației. Noi ne-am alăturat escortei din partea stângă.

Cinci nave de luptă plecau de pe *Halleck*.

Nici una nu se va mai întoarce.

*

Ai grijă de echipamentul tău, iar echipamentul va avea grijă de tine.

Acesta este unul dintre primele lucruri care ne învață la căminul-şcoală din Kamino. Chiar şi înainte de a ne trezi. Atunci când suntem aduşi la starea de cunoştință pentru dezvoltarea aptitudinilor, „pompele" de cunoaştere au săpat adânc în mintea noastră „Ai grijă de echipamentul tău", încât a devenit mai mult decât un instinct. Practic, este o lege a naturii. Trăim sau murim datorită echipamentului nostru.

Sunt un soldat-clonă din Marea Armată a Republicii.

Matricola mea este CT[3]-6/774. Servesc pe o navă de asalt. Sunt tunarul din turela de la tribord.

Îmi place slujba mea. Tuturor ne place; am fost creați pentru ea.

Dar a mea e deosebită. Pentru că partenerul meu – CT-014/783, tunarul din turela de la babord – şi cu mine suntem cei ce avem grijă de echipament.

Platforma noastră pentru arme, *RHE LAAT/i*[4], este o armă de suport a infanteriei. Atacăm şi hărțuim inamicul; țintele noastre sunt bunkerele, vehiculele blindate, artileria mobilă şi soldații inamici. Când frații noştri

---

[2] Klick – kilometru.

[3] CT – clone trooper – soldat-clonă.

[4] LAAT/i - Low Altitude Assault Transport/infantry – are rolul de a transporta trupe, și de a asigura sprijin aer-sol și aer-aer pentru forțele Republicane contra celor Separatiste.

infanterişti trebuie să se năpustească asupra inamicului, noi suntem cei ce „spargem uşa”.

LAAT/i este proiectat pentru debarcarea trupelor în zonele de combat unde se duc lupte grele. Nu suntem rapizi, dar putem merge oriunde. Armele noastre de asalt sunt controlate prin *nav*; *navigatorul* controlează toate cele trei turele antipersonal, lansatorul principal de rachete şi două din cele patru tunuri principale. Tunurile cu laser pot găuri blindaje de grosime medie, iar lansatoarele de rachete au grijă de armamentul greu; sunt lansatoare cu accelerație[5], deci încărcătura poate fi adaptată în funcție de misiune. Suntem dotați cu rachete HE, HEAP şi APF[6]; evităm armele *baradium*[7] – prea instabile – dar încărcăturile cu *detonite* şi *proton-core* pot distruge orice obiectiv de care trebuie să ne ocupăm. Treaba noastră – a mea şi a lui Opt-Trei, tunarii din turele – este să tragem în tot ce vine spre noi. Fiecare turelă este o sferă din oțel-transparent în care stăm împreună cu tunurile noastre; partenerul meu şi cu mine mai controlăm fiecare câte un lansator încărcat cu patru rachete aer-aer cu rază scurtă de acțiune. Orice ar veni spre noi, îl doborâm.

De asta spun că trebuie să avem grijă de echipament.

Să zicem că trebuie să „spargem” un bunker bine protejat de pe o planetă deşertică. Noi venim la joasă altitudine deasupra dunelor, trăgând cu tunurile şi cu rachetele asupra amplasamentului obiectivului.

Să zicem că operezi un tun antiaerian aflat la juma’ de *klick* depărtare şi că deschizi focul asupra noastră. Pilotul şi *navigatorul* nu trebuie să-şi facă nici o grijă. Pentru că eu sunt aici. Tu vezi-ți de treaba ta şi trage! A doua oară nu mai ai ocazia.

Lansează o rachetă asupra noastră. Am s-o spulber în fărâme.

Aruncă o grenadă-proton. Îți fac praf căpățâna.

Şarjează asupra noastră pe un speeder-bike. Dar fă-ți testamentul mai întâi. Pentru că dacă ne ataci, te termin.

Cu asta mă ocup. Îmi place slujba mea şi sunt foarte bun la ceea ce fac.

Trebuie să fiu: pentru că uneori nava mea de luptă trebuie să facă lucruri pentru care n-a fost proiectată. Aşa se întâmplă în timp de război.

Ca la Haruun Kal.

---

[5] Catapulte electromagnetice pentru lansări în spațiu, ce folosesc motoare lineare pentru accelerația încărcăturii la viteze mari.

[6] he (high explosive), heap (high explosive armor-piercing) and apf (anti-personnel fragmentation) – diferite tipuri de încărcături explozive.

[7] Baradium, detonită, proton-core – componente în explozive.

Am fost alocați pe crucişătorul mediu republican *Halleck*, staționat în sistemul Ventran. Un regiment de infanterie grea, douăzeci de nave de desant de clasă-*Jadthu*, o escortă de şase *starfighters*. Şi noi: cinci *RHE LAAT/i*.

În principiu, n-ar fi trebuit să fim informați de ce ne aflăm aici, evident; dar la fel de evident, noi oricum ştiam. Era clar că va fi vorba de o misiune de extragere a unui VIP de pe o planetă ostilă.

Nici nu era greu să-ți dai seama. Aceste nave de desant din clasa-*Judthu* sunt de fapt un fel de bunkere zburătoare. Pătrund în viteză, aterizează, apoi stau şi încasează focul inamic până ce vine timpul să decoleze din nou. Nimic altceva decât blindaj, motoare, două turele masive dotate cu tunuri laser şi un lansator de „pleavă-momeală" Arakyd Caltrop-5[8]. Erau destul de rapide când zburau în linie dreaptă, dar catastrofale în „dribling". Pentru un *Jadthu* nu exista noțiunea de manevră evazivă.

Halleck avea douăzeci de astea: asta însemna că zona de aterizare va fi *fierbinte*. Chiar foarte *fierbinte*. Probabil de clasă-nova.

Starfighters erau pentru acoperire orbitală.

Acoperirea suborbitală şi atmosferică era treaba noastră.

Ventran se afla în Gevarno Loop, unul dintre o juma' duzină de sisteme conectate de piste prin hiperspațiu ce treceau prin Al'har. Harunn Kal este singura planetă locuibilă din sistemul Al'har.

Harunn Kal este Separatistă.

Generalul Windu – adică Maestrul Jedi Mace Windu[9], general în Marea Armată a Republicii şi Membru Senior al Consiliului Jedi – a fost pe planeta Harunn Kal, singur şi sub acoperire, urmărind un Jedi renegat. De ce s-a dus personal un general? Nu ştiam. De ce s-a dus singur?

N-am întrebat.

Nu ne interesa.

Nu era treaba noastră.

Ştiam doar că: Dacă totul mergea bine, noi nu aveam nimic de făcut. Am fi făcut un sejur de una sau două săptămâni la punctul de staționare din sistemul Ventran, după care ne înapoiem pentru realocare.

Ceva nu a mers bine.

Misiunea noastră era să-l scoatem… din nou.

*

Ei erau ascunşi în centura satelitară. Acolo ne aşteptau.

Întregul sistem era o capcană.

---

[8] The Arakyd Caltrop-5 – tun lansator de fragmente metalice/momeală cu rolul de a deruta senzorii inamici. În anumite condiții au și efect letal.

[9] Mace Windu – Maestru Jedi, ierarhic al doilea după Marele Maestru Yoda.

Probabil că stăteau acolo de câteva săptămâni, deconectați de la sursele de energie, ataşați de asteroizii rătăcitori. Nedetectabili. Aşteptând ca nava Republicană să intre pe orbită.

Ceea ce *Halleck* tocmai făcuse.

Pe fondul de valuri sclipitoare ale centurii, ei erau aproape invizibili, de aceea nu i-am putut depista până ce locotenentul Nouă-Zero n-a mormăit în *nav*:

— Se apropie *ostili*. Pe curs de interceptare. Dar nu către noi, *sir*! Se duc după *Halleck*!

— Câți sunt, *nav*? a întrebat locotenentul Unu-Patru.

— Calculez. Nu. Îmi pare rău, *sir*. Nu sunt disponibile cifre exacte. Senzorii continuă să depisteze tot mai multe.

— Câte sunt până acum? Cu ce avem de-a face?

— Accelerația şi manevrele indică *starfighters*. Pilotate de droizi, *sir*. Sistemele automate de armament sunt controlate de creiere droidice sofisticate. Probabil Geonosian. Până acum am depistat şaizeci şi patru.

— Şaizeci şi patru!

— Update: nouăzeci şi unu. Unu-zero-cinci. Unu-douăzeci şi opt, *sir*.

O sută douăzeci şi opt de droid-*starfigters* îndreptându-se spre noi: o mare aglomerație de scântei crescătoare înconjurate de haloul dat de jeturile motoarelor cu ioni. Mai rapide, mult mai manevrabile şi mult mai bine înarmate decât orice din mica flotilă de douăsprezece nave – iar creierele droidice care pilotează aceste *starfighters* au reflexe ce operează cu viteza luminii.

Iar *Halleck* se afla direct pe traiectoria lor.

— Turelele, ați auzit? Spațiul va fi *fierbinte*. Repet: intrăm în spațiu *fierbinte*.

— Tribordul, am auzit, *sir*, am raportat în timp ce-mi încărcam tunul. Şi sunt gata.

— Babordul, am auzit. Pregătit.

— Semnal de la *Halleck*, sir! a anunțat Nouă-Zero. Retragerea: Toate navele, anulați misiunea. *Halleck* este atacat – nava este singură acolo, *sir*!

— Nu pentru mult timp.

Locotenentul Patru-Unu a virat nava într-o spirală care ne-a izbit de pereți şi a îndreptat-o înapoi către *Halleck*. Crucişătorul era o umbră ce acoperea stelele, traversată de jeturile motoarelor droid-*starfigters*. Turbolaserele au început să tragă din această umbră către formația atacatoare; de la distanța aceasta uriaşele fascicule de particule păreau ca nişte fire de păr albăstrii. Am acționat pedalele şi am armat când servourile turelei au înclinat arma asupra formației de *starfighters*.

Ştiam că Opt-Trei făcea şi el exact acelaşi lucru.

— *Turelele, foc de voie*!

Erau încă mult dincolo de raza de acțiune a tunului meu. Oricum am apăsat butonul. Chiar şi prin mănuşile dure, vibrația butonului-trăgaci s-a transmis în brațe când cele patru arce albastre de energie s-au reunit în fața

scutului reflector oval, apoi au străfulgerat prin vid. Am menținut trăgacele apăsate. Concentrat pe manevrele evazive ca să scape de turbolaserele lui *Halleck*, un droid-*starfighter* a nimerit din greşeală într-una dintre salvele mele. Când e să fii lovit, nici nu ştii de unde vine.

Formația inamică a început să se destrame pe măsură ce droizii acționau evaziv. Propriile noastre *starfighters* – toate şase – au fulgerat pe deasupra noastră în perechi ce se răsuceau şi forfecau în manevre de luptă.

Ne grăbeam către *Halleck* pe cât de repede ne puteau duce motoarele noastre externe. Nava noastră nu fusese câtuşi de puțin destinată unui *dogfight*[10] împotriva unor *starfighters*. Dar asta nu ne-a oprit. Nu ne-a încetinit. Dar nici n-am ajuns acolo.

Au apărut din neant.

Momentul când am ştiut de noii atacatori a fost cel în care nava s-a scuturat sub impactul unor rafale de tun. Un droid-*starfighter* a trecut la nici treizeci de metri de turela mea. Am acționat comenzile şi am avut încadrate în colimator ampenajele din coada *starfighter*-ului. L-am spulberat instantaneu, dar n-am avut timp să mă bucur de spectacol pentru că ceilalți au fost peste noi.

Trebuie să fi fost cel puțin jumătate de *wing*[11]: treizeci şi două de nave. Erau *peste tot*. Patru-Unu rotea şi scutura şi azvârlea dintr-o parte în alta nava noastră de luptă: din turelă vedeam ca şi cum întreaga galaxie zvâcnea ea însăşi aiurea în toate direcțiile, în jurul meu. Tot ce puteam face eu era să mă țin de comenzile de declanşare a focului şi să încerc să nu-i lovesc pe ai noştri. Tunul meu împrăştia jeturi verzi şi am marcat cel puțin cinci lovituri – două mortale – dar continuau să vină tot mai mulți.

Am văzut o navă de debarcare cum se despică şi explodează: imense bucăți din blindajul ei se roteau ca nişte şrapnele care au zdrobit două dintre *starfighters* care i-au provocat explozia. Am văzut un alt LAAT/i în derivă, în tonou lent, cu motoarele oprite, cu scântei ce izbucneau din gaura informă unde ar fi trebuit să se afle cockpitul. Una dintre turele era fărâmată; în cealaltă soldatul se lupta să deschidă trapa de acces. Nu am putut vedea dacă tunarul a reuşit să iasă; un alt *flight*[12] de inamici ne-a înconjurat, iar eu am fost prea ocupat să trag, în loc să mă uit.

Apoi am simțit un şoc care mi-a zguduit turela. Rotația galaxiei s-a schimbat şi am ştiut că sunt în budă.

Acest ultim şoc a fost o lovitură de tun laser drept în servomotoarele turelei. Mi-a azvârlit-o cât acolo, departe de navă. Nici măcar nu mai era o turelă. Era doar o bulă de oțel transparent. Rotindu-mă leneş, în derivă prin spațiul în care se desfăşura bătălia.

---

[10] Dogfight – luptă aeriană/în spațiu.

[11] Wing – mare unitate de luptă (aviație).

[12] Flight – unitate de luptă formată din 2-4 aparate de zbor.

Nu-mi făceam nici o iluzie referitor la supraviețuire. Tunarii din turele nu aveau rucsac propulsor; nu era loc pentru aşa ceva. Rucsacul meu se afla în hangarul de pe nava-mamă. Dacă aceasta o mai fi existând.

Din interiorul cupolei mele am urmărit restul bătăliei.

Am văzut cum *Halleck* încasează lovitură după lovitură, până ce o pereche de droizi-*starfighters* au atacat frontal, pintenând Puntea de Comandă.

Am văzut celelalte nouăsprezece nave de desant desprinzându-se de crucişător şi mişcându-se greoi prin grămada de ostili.

Am văzut crucişătorul dispărând în hiperspațiu.

Am văzut navele de desant zdrobite precum nişte tinichele, răspândindu-şi soldații pe orbită. Aceştia erau din infanteria grea şi RP – cei cu rucsac propulsor. Ştiau că vor muri. Aşa că au hotărât cu toții să moară luptând. Cum de ştiam asta?

Ei sunt frații mei. Şi asta aş fi făcut şi eu.

Infanteria grea a deschis focul asupra droid-*starfighters* cu armele lor portative şi cu cele de calibru mic; unii au împrăştiat mine miniaturale şi grenade magnetice cu protoni. Alții aveau lansatoare de rachete de umăr. Unii dintre RP nu aveau decât carabinele-blaster DC-15, cu care nu puteau face mare lucru împotriva unui *starfighter*, aşa că sau folosit de rucsacurile propulsoare pentru a se plasa intenționat în calea navelor inamice. La vitezele de combat orbital de mii de km/oră, un *starfighter* care se lovea de un soldat în armură era ca şi cum ar fi intrat direct într-un asteroid.

Navele de desant au făcut ce au putut ca să ne ajute; acele lansatoare de momeală cu care erau dotate au lansat imense cantități de fragmente de durasteel, cu intenția de a zăpăci senzorii şi interfera cu tirul tunurilor inamice. Aceste fragmente nu aveau viteza şi energia cinetică necesară pentru a penetra armura soldaților aflați în derivă, dar orice navă inamică ce trece printr-un asemenea nor la vreo 2.000 km/h era terminată.

Dar navele de desant nu veniseră acolo să lupte pentru noi; generalul Windu ordonase ca întregul regiment să debarce pe suprafața planetei. Cred că ați auzit deja despre Bătălia de la Lorshan Pass şi iadul de la Pelek Baw şi tot ce s-a mai întâmplat pe planeta asta.

Eu n-am participat la nici una.

Deşi am tras ultimul foc în bătăliile orbitale.

Majoritatea navelor de desant au fost distruse şi, odată cu ele, şi cele mai multe dintre droid-*starfighters*. Apoi, situația s-a liniştit pe orbită.

Cei mai mulți dintre noi erau morți.

Soldații RP zburau de la un trup aflat în derivă la următorul, adunându-i pe cei ce mai erau vii şi recuperând *pack*-urile de supraviețuire de la *armurile* cadavrelor. Doi soldați RP s-au oprit la cupola mea; mi-au oprit rotația, dar mare lucru nu mai puteau face pentru mine şi o ştiam cu toții.

Am fost dirijat în jos, în atmosferă.

Acesta a fost momentul când am văzut ultimul *starfighter* îndreptându-se direct spre noi. Urmărea ceea ce, pentru mine, era lucrul cel mai minunat pe care puteam spera să-l văd vreodată: „şifonată”, plină de găuri, abia târându-se cu un singur motor – şi acela la jumătate de putere – cu o turelă lipsă şi cealaltă distrusă: o LAAT/i.

LAAT/i *a mea.*

Cu toate rachetele deja lansate, încerca să facă față *starfighter*-ului cu focul executat de turelele antipersonal, dar fără prea mult efect.

Dar am avut o surpriză. Pack-urile de celule energetice din turela sferică care mențineau armele încărcate pentru perioade scurte de timp dacă întreaga energie produsă de motoare era dirijată pentru manevre de zbor.

Încă îmi mai rămăseseră două focuri.

Soldații RP ce mă stabilizaseră, mi-au rotit turela şi au fixat-o pentru executarea focului, iar eu am ochit nava lider şi am apăsat pe butonul de declanşare a focului...

Şi am nimerit în plin.

Explozia m-a făcut fericit.

Am colectat absolut toți oamenii, de pe nava mea, cât şi soldații PR supraviețuitori în derivă. Nava nu mai era capabilă de zbor atmosferic, aşa că ne-am târât către centura satelitară şi am andocat pe un asteroid. Locotenenții m-au propus pentru o citare pe ordin de zi.

Pack-urile de supraviețuire ne-au ajutat să respirăm timp de două zile standard – până la venirea forței de intervenție Republicane.

Primul lucru pe care l-au făcut aceştia a fost recuperarea fiecărui supraviețuitor.

Pentru că şi noi suntem *echipament.*

Atât timp cât Republica are grijă de noi, noi vom avea grijă de ea.

Sfârşit

Timothy Zahn

DUEL

Timothy Zahn

Duel

Versiunea în limba română

uncris

Bătălia pentru partea aceasta de oraş se terminase. Forţele Republicane au pierdut. Şi au pierdut rău de tot.

Comandantul Brolis s-a trezit brusc din somnul său neliniştit atunci când a sunat alarma de proximitate, cu mâinile căutând febril carabina-blaster DC-15. Crispat de durerea ce o simţea într-o parte, şi-a ridicat capul din piept şi a privit prin gaura căscată în peretele clădirii ruinate în care se adăpostise.

Ziua coborâse spre asfinţit în timp ce el a aţipit. Dar lumina crepusculară, la care se adăuga strălucirea flăcărilor, *flash*-urile armelor ce încă mai izbucneau în depărtare, era mai mult decât suficientă pentru a se vedea un *squad* de droizi combatanţi care-şi croiau drum prin rămăşiţele squarului din faţa sa.

Cu un geamăt de durere, Brolis s-a străduit să se ridice în picioare. La prima vedere, părea a fi o totală risipă de timp, atât pentru droizii ce continuau să atace, cât şi pentru el să continue lupta cu ei. Toţi cei aflaţi sub comanda sa erau morţi, ultimele două *squd* fiind decimate în timp ce aşteptau în ruinele clădirii întăriri care n-au mai venit. Ştia că era doar o problemă de timp, până să-l lichideze şi pe el.

Doar că ei nu-l voiau mort. Îl voiau viu; şi-l voiau suficient de mult încât să continue să trimită droizi combatanţi, sperând să-l prindă în timp ce dormea.

Dar, nu acum. Atât timp cât avea un blaster încărcat şi puterea de a apăsa pe trăgaci, va continua să acopere pământul cu gunoaie – părţi arse de droid.

O mişcare uşoară de partea cealaltă a squarului, în spatele droizilor combatanți, i-a atras atenția şi Brolis a făcut o grimasă. Desigur, până la urmă, nu vor mai face risipă de droizi şi se vor hotărî să termine jocul odată pentru totdeauna. Şi când o vor face, au mijlocul cel mai eficient, care aşteaptă în umbră: un droid supraînarmat, care se ridica deasupra grămezilor de moloz pe cele două roți imense şi cu lansatoare duble de rachete ce erau fixate pe el, în aşteptare. Ştia că acest droid de tip special fusese dotat cu rachete antipersonal de cea mai mică putere, pentru a putea distruge trupele fără a rade tot oraşul. Totuşi, o singură asemenea rachetă trasă asupra zidului, şi totul s-ar termina.

Dar până atunci, Brolis avea ceva de făcut. Ducând la umăr carabina-blaster, a centrat cătarea pe primul droid combatant.

— Arma ta, jos pune!

Brolis s-a întors, aproape pierzându-şi echilibru datorită precipitării. Vocea aspră venea din *spatele* său, unde nu se afla nimic altceva decât molozul unui şir de clădiri ce fuseseră distruse în luptele anterioare. Probabil era un fel de şmecherie.

Dacă era, era una a dracu' de bună. Creatura ce se afla acolo era mică, cu piele verde, ochi mari, cu urechi şi mai mari. Sprijinită într-un toiag noduros, era îmbrăcată într-un fel de robă simplă purtată de cei din clasa de jos pe tot cuprinsul Republicii.

Şi avea un aer oarecum familiar.

— Comandant Brolis, eşti tu? a întrebat creatura.

— Da. Tu cine eşti?

— Întăririle tu cerut, sunt eu, spuse creatura sec. Spune mie: în fortăreața Axion, tu intrat?

Brolis s-a încruntat. *Acesta* era *întăririle* sale?

— Pentru scurt timp, a confirmat. De asta Separatiştii de acolo mă vor viu. Vor să afle cum am intrat ca să poată acoperi breşa din defensiva lor.

— Adevărat.

Creatura zâmbi, iar urechile îi fâlfâiră cu această ocazie.

— Pentru motiv asemănător şi noi dorim tu viu. Aici sunt eu de asta.

A ridicat toiagul arătând către exterior.

— O parte tu stai. Cu droizii rezolv eu.

Fără a mai aştepta permisiunea, şontâcăi înainte. Brolis s-a uitat, cu mintea prea blocată de uluire şi de durere datorită rănilor, pentru a mai încerca să-l oprească. Creatura s-a oprit chiar în fața găurii, lăsând să-i scape toiagul jos, după care întinse înainte mâna cu trei degete. Cu o mişcare

abia perceptibilă, un cilindru mic păru să apară de sub robă direct în mâna sa.

Un şuierat, *snap-hiss*, şi o lamă verde strălucitoare apăru la vedere.

Brolis şi-a ținut respirația în timp ce memoria îi revenea, în sfârşit. Kamino – ambarcarea armatei Republicane de clone – o mică creatură văzută de departe, peste rândurile ordonate de ostaşi, în timp ce-şi conducea trupele în transportor.

Cu adevărat *întăriri*. Acesta era însuşi Yoda, Marele Maestru Jedi.

Probabil că şi droizii combatanți ce se apropiau l-au recunoscut, sau poate era vederea sabiei-laser cea care a schimbat apropierea lor precaută, într-o bruscă năvală de atac frontal. Dar dacă speraseră că-l vor copleşi numericeşte, strategia lor a dat greş. Yoda nu s-a mişcat din locul unde era parcă înfipt, dar spada-laser i se rotea ca un vârtej respingând fiecare foc de blaster tras asupra sa. Unele ricoşau peste squar lovind ruinele din partea cealaltă, dar cele mai multe erau reflectate drept înapoi, asupra droizilor înşişi, zburătăcindu-i în resturi metalice.

După o jumătate de minut, se terminase. Brolis a clipit uimit, întrebându-se dacă întotdeauna e atât de simplu pentru un Jedi.

Şi-atunci, în cealaltă parte a squarului, droidul supraînarmat s-a mişcat începând să înainteze.

— Atenție! a strigat Brolis. E un...

Restul avertismentului său s-a pierdut într-un acces dureros de tuse. Dar Yoda se îndepărtase deja de el, cu sabia-laser pregătită să lovească în timp ce sărea din grămadă în grămadă de moloz. Droidul s-a orientat în direcția micului Maestru Jedi, rotindu-se pentru a păstra lansatoarele de rachete ațintite asupra sa.

Şi-atunci, la mijloc între două grămezi de moloz, Yoda s-a oprit cu fața spre droid ca şi cum l-ar fi provocat la un duel față-n-față. Droidul s-a oprit şi el, o clipă părând că se privesc unul pe altul. Apoi, aproape cu delicatețe, droidul a coborât lansatoarele şi o singură rachetă a şuierat prin aer.

Brolis s-a încordat, privind neajutorat cum racheta străbătea spațiul. Ştia că sabia-laser a lui Jedi putea apăra destul de bine împotriva focurilor trase de armele blaster sau cele cu plasmă. Dar a încerca să blochezi o rachetă în acest stil, o făcea pur şi simplu să explodeze. Dacă Yoda nu făcea o mişcare rapidă, era sortit să moară.

Atunci, chiar când se păru că nu i-a mai rămas nici o şansă, Yoda a păşit liniştit într-o parte. Racheta a trecut prin spațiul unde se aflase, explodând inofensivă mult în spatele lui.

De undeva din interiorul droidului s-a auzit un huruit enervant. Era pentru prima oară când Brolis auzea un asemenea sunet. O secundă-două păru să mediteze la următoarea mişcare. După care, în succesiune rapidă, trei alte rachete au fost lansate, pe traiectorii strâns apropiate una de alta.

Yoda era pregătit. S-a înapoiat pe vechea poziție ca să o lase pe prima să treacă, s-a aruncat la pământ când i-a trecut a doua pe deasupra capului, apoi s-a rostogolit şi a sărit în picioare la timp ca să o evite şi pe a treia. Se opri bine fixat pe picioare, în aşteptare cu sabia ridicată, pregătit din nou să riposteze. Brolis şi-a ciulit urechile, ascultând vreun indiciu despre ce va face droidul.

În depărtare a auzit nişte *click*-uri de calibrare.

— Fixează poziția ta! a răcnit către Yoda.

Pentru că plămânii i s-au înecat într-un nou acces de tuse, putu doar să spere că avertismentul i-a fost auzit. Prin activarea dispozitivului de urmărire, droidul îşi seta rachetele să urmeze ținta indiferent ce ar face aceasta. Singura speranță a lui Yoda era să găsească adăpost înainte ca rachetele să obțină o fixare fermă asupra sa.

Dar el a rămas unde era, aşteptând. Coborându-şi din nou lansatoarele, droidul a lansat.

Şi iar, Yoda a sărit într-o parte atunci când racheta se apropia. Dar de data asta, ceva era diferit. În locul unei simple arcuiri prin aer, el îşi răsuci trupul într-o serie de rotiri amețitoare, înainte şi înapoi precum un gimnast care execută un exercițiu aerian complex.

Asupra rachetei a avut un efect surpriză. Începu să vibreze în zbor, cu vârful făcând stânga-dreapta de parcă ar fi fost confuză. Trecu pe lângă Yoda, încă vibrând, şi a continuat aşa până ce a explodat de partea cealaltă a squarului.

Brolis a zâmbit uşor. Era acelaşi tip de manevră evazivă, înşelătoare, pe care o văzuse executată de piloții de *starfighter* când voiau să scape de urmărirea unei rachete.

N-ar fi crezut că o ființă, fie şi un Maestru Jedi, poate duplica el singur o asemenea tehnică.

Şi, cel puțin la prima vedere, nici droidul. Din nou, un fel de urlet străbătu squarul; şi deodată, în aer s-au aflat alte rachete.

Yoda era deja în mişcare, sărind şi răsucindu-se, trântindu-se la pământ şi sărind iar în picioare în direcții neaşteptate, transformându-se pe sine într-o țintă imposibilă chiar şi pentru un droid ultraînarmat care-l lua în colimator.

Brolis se surprinse strâmbându-se, pe măsură ce rachetele, una după alta, treceau inofensive pe lângă Maestrul Jedi, zguduind pământul şi inundând squarul cu lumina de la exploziile îndepărtate. Una dintre rachete, care păruse că nu va rata, a virat cumva de pe traiectorie, atât cât să se lovească cu alta din salvă, şi amândouă au detonat la jumătatea distanței dintre Yoda şi droid.

Pentru că explozia prematură a blocat temporar vederea droidului, Yoda a trecut abrupt de la apărare la atac. S-a năpustit cu sabia-laser asupra maşinăriei, rotind-o prin obscuritatea norului de fum produs de coliziunea rachetelor şi ieşind din el pe partea cealaltă.

Dar ținta prezumtivă nu se mai afla acolo. Chiar în clipa coliziunii rachetelor, droidul s-a retras rapid spre marginea squarului. Lama sabiei-laser a despicat aerul acolo unde se aflase; şi pentru că arma n-a întâmpinat rezistență, droidul a tras altă rachetă drept în ea. În ultima clipită sabia s-a pitit ieşind de pe traiectoria ei, şi a dispărut în cilindrul din mâna lui Yoda. Racheta s-a dus inofensivă să mai adauge un crater la peisajul de departe.

Şi cu asta barajul a încetat. Pentru câteva secunde Yoda şi droidul părură să se uite unul la altul, Apoi, mişcându-se încet, dar precaut, Yoda s-a retras înapoi la clădirea ruinată.

— Te-a lăsat să te retragi? a întrebat Brolis incredul.

— Deştept, acest droid este, a oftat Yoda, în timp ce trecea prin gaura din zid şi-şi recupera toiagul. Aproape destul în luptă nu permis mie. Nici rachete risipit degeaba atac. Oprit acum de asta, situație viitoare evaluată.

— Şi noi ce vom face? a întrebat Brolis.

Urechile lui Yoda s-au pleoştit.

— Singur distrus noi permite trebuie, a spus, a spus dezactivându-şi sabia şi arătând undeva dincolo de Brolis. Vino.

Brolis nu mai fusese în spatele ruinelor de trei zile, de când a avut convingerea că nu exista cale de scăpare pe acolo pentru el şi squadul său. Acum păşea peste trupurile hăcuite ale soldaților săi, luptând împotriva durerii produsă de răni, întrebându-se ce are de gând Maestrul Jedi.

A aflat curând. Pe unde fusese doar grămezi de resturi din zidul prăbuşit, acum exista un tunel îngust, dimensionat ca pentru Yoda, ce se strecura printre moloz. Deci, aşa apăruse atât de neaşteptat în spatele său!

— Multe mari caverne acolo, în costişa dincolo de parte aceasta oraş sunt, a spus Yoda. De ele dincolo, transport meu este.

— Da, cunosc acele caverne, a confirmat Brolis, încruntându-se.

Jedi s-a oprit în fața intrării în tunel şi se uita spre înapoi, la el.

— Nu cred că pot să mă târăsc atât de departe, l-a avertizat Brolis, privind tunelul. Mărimea mea…

S-a întrerupt, când deodată, s-a trezit ridicat uşor de la sol, răsucit în aer şi plutind cu capul înainte spre tunel.

— Dar cavernele n-au nici o altă ieşire – a adăugat, hotărât să nu se arate surprins sau panicat în fața aceste creaturi ce avea doar jumătate din dimensiunile sale – aşa că am decis că nu sunt de interes strategic pentru noi.

S-a încruntat când a fost „înfiletat” cu abilitate în tunelul îngust.

— Sau *există* o cale de ieşire pe care noi n-o cunoaştem?

— Cale ieşire nu este, a confirmat Yoda în timp ce se strecurau amândoi prin tunel. Prin partea clădire prăbuşită eu venit. Dar droid ştiut nu asta.

Tunelul a fost deodată zguduit în urma lor de o nemaipomenită explozie.

Grămezile de resturi prin care se strecurau s-au scuturat violent, unda de şoc declanşând o nouă revărsare de durere prin rănile lui Brolis.

— Ce-a fost asta? a icnit el.

— Droidul este, a răspuns Yoda, vocea-i sunând înfundat şi ca de la distanță în urechile lui Brolis în care pulsa sângele. Nu mult durează, tem eu, doreşte el viața ta luat. Cred, acum să ucidă vine.

Încă o explozie a zguduit tunelul. De data aceasta, când şocul a ajuns la ei, Brolis a leşinat.

Când s-a trezit, şedea întins lângă un bolovan, privind în sus la tavanul înalt, slab luminat, din piatră. Rostogolindu-se cu grijă, s-a ridicat în genunchi şi a privit pe deasupra stâncii.

Se afla într-o cavernă imensă, asemănătoare unui dom, pe care Yoda o menționase chiar înainte ca droidul să fi atacat. Risipite pe jos, câteva bastonaşe luminoase îl dezvăluiau pe Maestrul Jedi stând într-o parte a cavernei. Cu ajutorul sabiei-laser tăia în perete o porțiune mare de rocă ce se întindea în sus pe peretele curbat până la tavan, iar în jos până de cealaltă parte, formând un fel de arcadă rudimentară în centrul cavernei.

Brolis s-a încruntat privind-o. El nu-şi amintea să fi fost vreo arcadă atunci când a explorat aceste caverne, în urmă cu două săptămâni. Oare îl înşelau ochii?

A rămas nemişcat. Pe deasupra zumzăitului produs de sabia-laser a auzit un alt sunet: scrâşnitul de roți al droidului supraînarmat, ce se apropia.

Ceea ce însemna că planul lui Yoda a eşuat. Evident, sperase ca droidul va încerca să-l urmeze şi va rămâne înțepenit între mormanele de moloz suficient de mult timp ca el să facă o deschidere prin zidul cavernei. Dar cu perseverență şi cu câteva rachete bine plasate, droidul a reuşit să pătrundă printre dărâmături, a lărgit intrarea în cavernă şi i-a găsit.

Acum, se apropie. Iar ei erau prinşi în capcană.

Yoda a auzit şi el sunetul. Şi-a dezactivat sabia, şi a străbătut caverna, venind în spatele bolovanului lui Brolis.

— Ah – treaz, eşti tu, spuse Jedi. Bun. Acum, tu liniştit şi văzut.

În celălalt cap al cavernei, droidul a apărut la vedere. Ciclopianul său ochi fotoreceptor l-a zărit imediat pe Yoda şi s-a rotit ca să-l înfrunte. Lansatoarele erau ațintite şi pregătite, iar el înaintă.

A ajuns în centrul cavernei când, de la capetele arcadei de piatră, doi soldați-clone au apărut deodată la vedere şi au deschis focul.

Brolis a rămas cu gura căscată neîncrezător în timp ce blasterele trăgeau asupra droidului. Dar soldații săi fuseseră ucişi cu toții în lupte. Unde mama dracu' îi găsise Yoda pe aceştia?

Droidul a răspuns instantaneu noii şi neaşteptatei amenințări. Rotindu-se mult la dreapta, a tras o rachetă asupra soldatului-clonă de acolo, apoi s-a rotit

în direcție opusă şi a lansat alta asupra celuilalt soldat. Rachetele şi-au lovit țintele la fix şi au explodat.

Însoțit de un monstruos dublu huruit, secțiunea inferioară a arcului s-a prăbuşit. Undele de şoc s-au propagat în susul pereților, spulberând arcada în două cascade de piatră. Undele de şoc s-au întâlnit în vârful domului şi cu un huruit, restul de arcadă precum şi întregul centru al tavanului s-au prăbuşit.

Îngropând droidul sub o masivă grămadă de piatră.

Şi, în sfârşit, Brolis a priceput. N-a fost nici un soldat, doar seturi de armuri goale animate de aceeaşi putere misterioasă care, mai devreme, îl purtase prin tunel. Yoda nu încercase să taie o ieşire cu sabia, ci doar făcuse ultimele retuşuri la capcana de piatră instabilă care ştia că se va prăbuşi sub atacul droidului.

Exact aşa cum promisese, i-a permis acestuia să se autodistrugă.

— Comandante, vino, a spus Maestrul Jedi încet. Pe noi aşteaptă transportul meu.

SFÂRŞIT

DAVE WOLVERTON

STAR WARS

ASCENSIUNEA FORȚEI

DAVE WOLVERTON

ASCENSIUNEA FORŢEI

Din Seria JEDI APPRENTICE

Traducere: Adi de Tracia & Uncris
pentru Foileton-VP MAGAZIN

DAVE WOLVERTON
The Rising Force

Ilustrația copertei: Cliff Nielsen

CAPITOLUL 1

Lama sabiei şuieră prin aer. Obi-Wan Kenobi nu putea vedea raza de lumină prin banda de pânză ce îi acoperea ochii. Folosea *Forța* pentru a se apăra.

Simți căldura lăsată de sabia adversarului său, care-i trecuse aproape arzându-l, puțin pe deasupra capului.

— Foarte bine! spuse Yoda de undeva din lateralul camerei. Haide! lasă-ți simțurile să te conducă.

Cuvintele de încurajare îl stimulară pe Obi-Wan. Cum era înalt şi puternic, pentru cei doisprezece ani ai săi, mulți credeau că acest lucru i-ar putea oferi un avantaj în luptă.

Dar puterea şi înălțimea sunt inutile atunci când ai nevoie de viteză şi agilitate. Cu atât mai puțin avea efect asupra *Forței*, pe care el încă nu o stăpânea îndeajuns.

Obi-Wan acordă o atenție specială sunetului sabiei adversarului său, respirației lui, frecării picioarelor pe pardoseală. Aceste sunete provocau ecou în camera mică cu plafon înalt.

O mulțime de obstacole, puse aleatoriu pe pardoseală, mărea dificultatea acestui exercițiu. De asemenea, trebuia să folosească *Forța* pentru a le detecta. Cu o suprafață aşa de accidentată era uşor să cadă la pământ.

În spatele lui Obi-Wan, Yoda îl avertiză:

— Rămâi în gardă.

Tânărul ridică cu supunere sabia şi se mişcă rapid în partea dreaptă, chiar în momentul în care raza laser a sabiei adversarului lovi pardoseala lângă el. Făcu un mic salt înapoi, evitând câteva obstacole. Obi-Wan auzi sunetul sabiei când adversarul încercă să atace rapid stimulat de iritare şi oboseală.

— Bine.

Sudoarea picura sub banda ce îi proteja ochii şi îi provoca mâncărimi. Obi-Wan o ignoră şi simți satisfacție la stângăciile adversarului său. Se putea imagina un perfect luptător Jedi ce lupta cu un pirat spațial... împotriva unui Togorian[1] cu colți amenințători. În mintea lui, Obi-Wan vedea creatura înarmată, privindu-l cu ochii incandescenți. Ghearele ei ar putea ciopârți cu uşurință un om...

Viziunea îi dădu putere şi îl ajută să scape de temeri. În câteva secunde fiecare din muşchii lui se pregăti pentru a primi *Forța*. Aceasta curgea prin el, oferindu-i viteza şi agilitatea necesare.

Obi-Wan mişcă sabia în zig-zag pentru a se feri de lovitura următoare. Sabia laser a adversarului vibră şi el percepu mişcarea. Obi-Wan făcu un salt, trecând peste capul duşmanului său, se întoarse rapid şi lovi cu sabia laser în locul unde avea inima un togorian.

— Auuuuuu, țipă adversarul său când simți raza incandescentă lovindu-i gâtul.

Dacă Obi-Wan ar fi folosit o sabie laser reală, de Cavaler Jedi, ar fi fost o lovitură mortală, dar ucenicii Jedi foloseau săbii de antrenament cu putere de flux limitată. Atingerea razei făcuse o rană superficială, care va fi vindecată cu uşurință de medicul robot.

— Asta a fost o lovitură norocoasă, strigă adversarul său.

Până atunci, Obi-Wan nu a ştiut împotriva cui lupta. El fusese adus în cameră legat la ochi. Acum recunoscu vocea. Era Chun Bruck. Ca şi Obi-Wan, Bruck era unul din cei mai vechi ucenici Jedi din Templu. Şi tot ca Obi-Wan, Bruck, aspira să devina un cavaler Jedi.

— Bruck, spuse încet Yoda, banda trebuie pusă. Un Jedi nu are nevoie de ochi.

Dar, Obi-Wan auzi cum banda băiatului alunecă pe podea. Vocea lui Bruck trăda furie.

— Tu, nemernicul dracului!

— Ar trebui să te calmezi, spuse Yoda pe un ton uscat, pe care foarte rar îl folosea.

Fiecare student din templul Jedi avea o slăbiciune proprie. Obi-Wan îşi ştia

---

[1] Togorian - specie de războinici feline, native pe planeta Togoria. (n. tr.).

propria slăbiciune destul de bine. În fiecare zi avea de luptat ca să ascundă furia şi frica. Templul punea la încercare atât caracterul, cât şi capacitatea fiecărui ucenic.

Bruck lupta să domine furia care îl consuma şi care se putea transforma în ură. Trebuia păstrată sub control şi dezvăluită numai celor apropiaţi lui.

Bruck avea şi alte motive pentru resentimente. Cu un an în urmă, Obi-Wan s-a ciocnit de el într-un coridor din templu, iar el a căzut la pământ. A fost un accident cauzat de faptul că picioarele lor de copii creşteau prea repede, dar Bruck a fost convins că Obi-Wan făcuse asta intenţionat. Demnitatea era foarte importantă pentru Bruck. Râsul altor studenţi l-a ofensat. L-a numit pe Obi-Wan stângaci, sau Oafy-Wan[2], şi porecla s-a păstrat.

Şi din păcate era adevărat. Uneori, Obi-Wan simţea că trupul său creştea prea repede. I se părea că nu se obişnuise încă cu picioarele sale lungi cu tălpi mari. Un Jedi trebuie să se simtă confortabil în corpul său, dar nu era cazul său. Numai atunci când *Forţa* curgea prin el, se simţea agil şi sigur pe el.

— Haide, tâmpitule, ţipă Bruck. Hai să vedem dacă mă poţi lovi din nou! Ultima oara înainte să te dea afară din Templu!

— Bruck, este de ajuns! spuse Yoda. Să piardă sau să câştige un Jedi trebuie să înveţe. Du-te în camera ta. Haide…

Obi-Wan încercă să nu se simtă jignit de insultele aruncate de Bruck. În trei săptămâni împlinea 13 ani, şi trebuia să plece din templu. Insulte ca cea spusă de Bruck auzea din ce în ce mai des cu cât se apropia aniversarea sa. Dacă nu era ales Padawan[3] în următoarele trei săptămâni, devenea prea bătrân. Auzise zvonuri că era interzis ca un Jedi să vină să aleagă un Padawan când era prea mare. Îi era teamă că nu va ajunge niciodată un cavaler Jedi. Şi teama îl făcea să se transforme într-un pesimist imprudent.

— Nu trebuie să îl daţi afară maestre Yoda, spuse, nu mi-e teamă să lupt cu el chiar dacă nu are ochii acoperiţi.

Faţa lui Bruck se înroşi iar ochii săi se micşorară.

Yoda înţelese intenţia sa şi se limită să aştepte. Era adevărat că Obi-Wan, care era la fel de obosit ca şi Bruck, sperase ca Yoda să îi trimită în camerele lor şi să nu permită continuarea luptei. Însă după o lungă aşteptare, Yoda spuse.

— Foarte bine. Continuaţi! Mult de învăţat aveţi. Va trebui să utilizaţi bandajele.

Obi-Wan se întoarse şi făcu o reverenţă în aşteptarea comenzii. Ştia că Yoda e pe deplin conştient de oboseala sa şi ar fi dorit ca profesorul să le fi dat o pauză. Accepta cu nonşalanţă deciziile lui Yoda, chiar dacă acestea erau importante sau banale.

---

2 Oafy-Wan - joc de cuvinte intraductibil între „Obi” şi „Oaf”, adică prost, „Obi-Wan” şi “Oafy-Wan”. (n. tr.).

3 Padawan – un adolescent care percepe *Forţa*, care a trecut de antrenamentele generale devenind un iniţiat, şi începe instruirea personală cu un Cavaler/Maestru Jedi în afara Academiei. (n. tr.).

Obi-Wan apăsă cu putere bandajul de pe ochi. Încercă să nu se gândească la oboseală, sperând ca muşchii să-l asculte. Să uite că lupta cu Bruck, sau că şansele lui de a deveni un Jedi sunt aproape nule. În schimb, se concentră pe imaginea piratului Togorian cu pielea portocalie îmbrăcat în armură neagră.

Obi-Wan putea simţi *Forța* cum curge din interior şi pluteşte în jur. Putea simţi *Forța* ce o degaja Bruck, buclele întunecate de energie cauzate de furie. Intenția lui era să le folosească în avantajul său. Trebuia să reziste.

Obi-Wan luă o poziție defensivă împotriva atacurilor lui Bruck. Lăsă *Forța* să îl ghideze întocmai ca înainte. Pară cu uşurință prima lovitură. Apoi făcu un salt mare pentru a evita un alt atac şi ateriză în spatele unei coloane. Săbiile laser se ciocniră, se încolăciră parcă pentru o clipă, apoi se separară. Aerul, încărcat cu energia luptei, părea să se îngroaşe.

Mult timp, cei doi elevi se luptară ca şi cum ar fi executat un dans elegant. Obi-Wan evita orice atac şi respingea loviturile cu eleganță. Nu dorea să îl lovească pe Bruck.

Demonstrează-i ca nu eşti prost, gândi cu amărăciune Obi-Wan, *fă-l să vadă că nu eşti tâmpit. Arată-i iar şi iar.*

Sudoarea umezi hainele lui Obi-Wan. Muşchii îi ardeau. Abia putea respira suficient de repede pentru a compensa nevoia de aer. Pentru că nu ataca motivat de ură, *Forța* curgea şi mai puternic prin el. Încercă să nu se gândească la luptă. Se imagină dansând. Dar pe măsură ce se simțea din ce în ce mai obosit, nu se mai gândi la nimic.

Bruck lupta tot mai lent. Dintr-o dată, Obi-Wan nu mai trebui să sară pentru a-i para atacurile. Trebuia doar să oprească loviturile, până când, brusc, Bruck abandonă.

— Bine Obi-Wan, spuse Yoda. Ai învățat din asta.

Obi-Wan opri sabia laser şi o agăță la centură. Folosi banda cu care fusese legat la ochi să-şi şteargă sudoarea de pe față. Lângă el, Bruck stătea aplecat şi îşi plângea amărăciunea, gâfâind. Nu se uita la el.

— Ați văzut, spuse Yoda, ca să învingi un inamic nu e nevoie să îl omori. Ura din el când se va termina, nu va mai fi inamicul tău. Ura este adevăratul inamic.

Obi-Wan a înțeles ce vroia Yoda să spună, dar privirea de gheață aruncată de Bruck îi arătă că nu a învins furia adversarului său şi nici nu sugera că i-a câştigat respectul.

Cei doi băieți se întoarseră spre Yoda şi făcură o reverență.

Imaginea prietenei sale Bant îi veni în minte lui Obi. Cel mai bun lucru, vizavi de victoria contra lui Bruck, era că va avea ce să îi povestească lui Bant.

— Pentru azi este de ajuns, spuse Yoda. Mâine un cavaler Jedi al Templului va căuta un Padawan. Va trebui să vă pregătiți pentru asta.

Obi-Wan încercă să-şi ascundă surpriza. În mod normal, atunci când un cavaler venea la templu pentru a alege un Padawan, zvonurile care anunțau sosirea, circulau cu câteva zile mai devreme. Astfel, dacă un student dorea să

câştige onoarea de a fi Padawanul cavalerului, se putea pregăti fizic şi mental.

— Cine? întrebă Obi-Wan. Cine va veni?

— L-ai mai văzut înainte, spuse Yoda. Maestrul Qui-Gon Jinn va veni.

Speranțele lui Obi-Wan crescură. Qui-Gon Jinn era unul dintre cei mai puternici Cavaleri Jedi. A mai fost în Templu pentru a vedea ucenicii şi mereu a plecat, fără a lua niciun Padawan.

Obi-Wan a auzit zvonuri precum că şi-a pierdut ultimul său Padawan într-o bătălie spectaculoasă, şi a jurat că nu va avea un altul. Se duce la Templu în fiecare an, doar pentru că i-o cere Consiliul Jedi. El va petrece câteva ore privind studenți, îi va studia ca şi cum ar fi în căutarea a ceva ce numai el putea vedea. Apoi, din nou va pleca cu mâinile goale, pentru a lupta singur împotriva întunericului.

Obi-Wan simți cum speranțele sale se dezumflă. Qui-Gon a respins atât de mulți studenți, de ce ar crede că el ar fi în măsură să fie ales?

El nu mă vrea, îşi spuse Obi-Wan derutat. *M-a văzut luptând înainte şi nu m-a ales. Nimeni nu o va face!*

Yoda se uită la Obi-Wan cu ochi gânditori.

— Hmm. Întotdeauna sunt speranțe. Nu poți şti niciodată sigur. Dar am simțit... soarta va fi bună cu tine.

Ceva din tonul lui Yoda îl surprinse pe Obi-Wan.

— Mă va alege? întrebă el.

— Depinde de Qui-Gon. Şi de tine, spuse Yoda. Mâine luptă pentru el şi foloseşte *Forța* ca aliat în luptă. El ar putea să te accepte.

Yoda îi puse protector mâna pe braț. Îl făcu să se simtă protejat.

— Oricum, nu contează. Curând templul va intra în vacanță. Dar trebuie să spun, a pierde un student ca tine nu e plăcut.

Copleşit şi flatat Obi-Wan se uită la Yoda. Ochii Maestrului străluceau intens. Un compliment făcut de Yoda suna la fel de straniu ca un reproş. Asta îl făcut să înțeleagă, că munca şi strădaniile sale de a se instrui, au fost apreciate. În acel moment, Obi-Wan deveni conştient de asta. Chiar dacă niciodată nu va deveni un cavaler Jedi, a câştigat respectul lui Yoda, şi asta era cel mai important.

Yoda se întoarse şi părăsi sala de antrenament, iar ecoul paşilor săi se auzeau tot mai încet. Uşa ce dădea în coridor se închise iar luminile se opriră automat. Întunericul puse stăpânire pe cameră.

În spatele lui Obi-Wan, Bruck începu să râdă.

— Nu-ți face speranțe tâmpitule. Yoda a încercat doar să te facă să te simți mai bine. Profesorii nu se pot implica în alegerea unui candidat. Există mulți candidați mai buni decât tine.

Obi-Wan se înfurie. Era pe punctul de a-i răspunde că el, Bruck, nu era unul dintre aceşti candidați mai buni decât el. Dar se stăpâni şi plecă spre ieşire.

Făcu doar un pas când, un obiect dur îl lovi în ceafă. Sunetul loviturii produse un ecou în întreaga încăpere. Bruck aruncase cu un pachet de instruire.

Atunci Obi-Wan se întoarse pentru a face faţă lui Bruck şi îşi aprinse sabia. Lumina sa roşie tăia prin întuneric.

— Gata pentru un alt atac? întrebă Bruck.

Obi-Wan privi camera goală. Yoda plecase. Nimeni nu ar vedea dacă îi va da lui Bruck bătaia ce o merită. Bruck era uneori crud, dar este folositor să fi îndrăzneț. În mod deliberat Obi-Wan încerca să nu îşi piardă calmul.

Dar de ce? se întrebă Obi-Wan, *de ce se comportă Bruck aşa? Ce se ascunde dincolo de aparențe?*

— Desigur!

— Ştii foarte bine că Qui-Gon Jinn vine să caute un Padawan, nu-i aşa? rosti Obi-Wan încet, în timp ce suspiciunea devenea certitudine.

Cum Obi-Wan era cel mai vechi elev al Templului, Maeştrii Jedi îl puteau ruga pe Qui-Gon să îl aleagă, ca o provocare. Bruck nu dorea să se întâmple asta.

Bruck râse.

— Am fost sigur că nu o să afli. Dacă ar fi fost după mine, tu aflai numai după ce pleca Qui-Gon.

Bruck speră să devină Padawanul lui Qui-Gon! gândi Obi-Wan. *Şi singura modalitate de a realiza acest lucru este să se asigure că voi eşua. A încercat să-l provoace la antrenament şi acum încerca să îl înfurie. Furia şi nerăbdarea lui Obi-Wan au fost şi motivul eşecurilor din trecut. Bruck îşi dorea să-l facă să simtă furie şi disperare ca să nu poată fi receptiv la Forță.*

Obi-Wan a fost adus în templul Jedi, încă de când era un bebeluş. El nu ştia ce-i lăcomia, ura sau răul adevărat. Profesorii păstrau copiii departe de latura întunecată a *Forței.*

Dar acum, Obi-Wan simți cu durere în suflet ce e cruzimea. Bruck conspira pentru a-i fura visele.

Bruck nu trebuia să afle ce importantă era pentru el vizita lui Qui-Gon. Ştia că trebuia să se calmeze şi să încerce totul pentru a controla şi ascunde temerile sale – frica de a nu deveni vreodată un Padawan.

Obi-Wan a zâmbit.

— Bruck, atunci când vei mai avea doar trei luni până să împlineşti treisprezece ani, sper să fi devenit un bun agricultor.

Era cea mai rea insultă pe care ar fi putut-o rosti, să sugerezi că anii pierduți în studierea *Forței* nu au folosit decât pentru a fi un bun agricultor…

Cu un icnet de fiară, Bruck atacă ținând sabia laser ridicată deasupra capului. Obi-Wan, cu un zâmbet pe buze, se întoarse să-l întâlnească. Lamele s-au ciocnit într-o explozie de lumină şi sunet zbârnâitor, în timp ce băieții se îndreptau spre centrul camerei.

Obosiți deja, băieții au luptat până când abia mai puteau mişca săbiile. Când au părăsit sala, ambii aveau răni şi arsuri destul de grave.

Niciunul n-a câştigat, ambii au pierdut.

Pe când Obi-Wan mergea spre camera lui, Bruck luă un ascensor spre cel

mai înalt etaj din Templu, unde erau medicii. Intră şchiopătând în cabinetul medical, pretinzând că este grav rănit. Hainele lui erau zdrențuite şi arse de efectul sabiei laser, iar nasul îi sângera.

Când doctorii l-au văzut, prima întrebare a fost:

— Ce s-a întâmplat?

Bruck bâlbâi:

— Obi-Wan Kenobi... şi apoi leşină.

Unul dintre doctori îl privi lung apoi spuse unui android:

— Du-te şi avertizează Maeştrii…

CAPITOLUL 2

Obi-Wan Kenobi încerca să îşi vindece arsurile în camera sa, când i-au fost comunicate veştile rele. Încerca să-şi imagineze cum poate să-l impresioneze pe Qui-Gon a doua zi. Trebuia să găsească forma prin care ar putea să-şi mărească abilitățile în luptă, orice amănunt care ar putea să îl convingă pe cavaler că merită să fie ales Padawan al unui Jedi. Dar chiar în acel moment, Docent Vant îi aduse un document şi îi comunică noile ordine. Dintr-o dată toate planurile şi visurile i se năruiră.

— Bine, nu e chiar aşa de rău, spuse Docent Vant.

Era o femeie înaltă cu pielea albastră şi cu părul prins într-o coadă cochetă, pe care o mişca întruna.

Obi-Wan privea hârtia şocat. Documentul spunea că trebuie să părăsească templul, a doua zi la prima oră. Trebuia să-şi facă bagajele. Era trimis pe planeta *Bandomeer*[4], o planetă de care nu auzise, dincolo de inelul interior. Acolo trebuia să intre în corpul agricol.

— Dar nu înteleg, spuse el dezorientat, mai sunt încă patru săptămâni până voi face treisprezece ani.

— Ştiu asta, spuse Docent Vant, dar nava *Monument*[5], soseşte mâine cu o mie de mineri la bord. Nu poate să aştepte să faci tu treisprezece ani.

Şocat, Obi-Wan îşi privi camera. Pe deasupra capului său, trei modele de nave de vânătoare zburau în cercuri în apropierea tavanului. Erau făcute chiar de el. Câmpurile de forță le mențineau în aer, iar luminile lor scoteau un zumzet fin când clipeau în violet sau verde. Miniaturi de insecte pilot îşi mişcau capul ca şi cum ar fi privit în jur. Cărți şi harți de navigație umpleau biroul de studiu. Sabia laser era agățată pe un perete împreună cu teaca ei. Nu se putea imagina plecând. Era casa lui. Altceva ar fi să plece, lăsând totul pentru dificila viață de Padawan al unui cavaler. Dar, nu pentru a deveni agricultor. Niciodată nu va deveni Cavaler Jedi. Obi-Wan gândi cu

[4] Bandomeer - planetă în exteriorul teritoriile Rim, pe Braxant Run, cunoscută pentru concentrația mare de ionite, precum și pentru mulții prădători din regiunile sale sălbatice. (n. tr.).

[5] Monument – navă-barjă corelliană de o formă neatractivă, pătrățoasă, aflată în stare avansată de degradare; folosită pentru transportul muncitorilor și a mărfurilor pe planeta *Bandomeer*. (n. tr.).

amărăciune că Buck avea dreptate. Cuvintele spuse de Yoda aveau intenția doar să îl ajute să se simtă mai bine. Deznădejdea şi disperarea îi dădură un curaj nebun. Ridică privirea şi o privi fix în ochi pe Docent Vant.

— Încă mai pot deveni un Cavaler Jedi.

Docent Vant îl mângâie pe mână. Zâmbi arătându-şi dinții ascuțiți, apoi clătină din cap.

— Nu toți suntem făcuți să fim războinici. Republica Galactică are nevoie şi de buni agricultori. Abilitatea ta de a folosi *Forța*, îți va permite să recuperezi culturile afectate. Talentul tău va ajuta la hrănirea unei planete întregi.

— Dar... Obi-Wan se simțea distrus sufleteşte; merita încă patru săptămâni; este o muncă pentru cei ce nu sunt acceptați, pentru cei ce sunt prea slabi ca să devină Cavaleri. Iar mâine, Qui-Gon Jinn vine să îşi caute un Padawan. Maestrul Yoda mi-a spus că pot lupta pentru acest lucru.

Docent Vant îşi clătină capul.

— Asta a fost înainte ca maeştrii să afle de bătaia ce i-ai dat-o lui Buck. Credeai că sanitarii nu ne vor spune ce ai făcut?

Cu groază, Obi-Wan înțelese că şi-a făcut-o cu mâna lui. Buck i-a întins o cursă şi el a căzut în ea. Vroia să protesteze, să spună că e nevinovat. Că a fost o luptă cinstită. Sanitarii? Sigur Buck nu avea nevoie de îngrijire, numai dacă nu cumva încerca să îşi justifice povestea...

— Aceasta nu e prima dată când laşi ura să te domine, dar să sperăm că o să fie ultima, spuse Docent Vant clătinând din cap. Acum, încearcă să nu pari aşa trist. Trebuie să îți faci bagajele şi să îți iei la revedere de la prieteni în noaptea asta. Galaxia e imensă. Poate, ei ar dori să te vadă înainte de a pleca.

Docent Vant plecă închizând uşor uşa. Obi-Wan rămase abătut, şi singurul zgomot din cameră era cel făcut de micuțele nave de vânătoare ce zburau pe deasupra capului său. Într-adevăr putea să îşi pregătească bagajele. Îi părea foarte rău şi îi era prea ruşine pentru a-şi lua la revedere; nici de la Garen Muln sau Reeft, nici chiar de la prietena sa cea mai bună Bant. Se vor supăra şi se vor simți trădați dacă va pleca fără să îşi ia rămas bun, dar nu putea să îi privească în față. Or să dorească să afle unde este trimis, iar dacă le va spune că e trimis în corpul agricol, vor afla şi ceilalți. Îşi putea închipui cum vor râde de el ceilalți elevi. Nu putea să spună nimic în apărarea sa. Adevărul era că Buck i-a întins o cursă, iar el a căzut direct în ea. Ca un orb şi fără să gândească, probabil. Dar, propriile decizii l-au adus până aici. Ce fel de Jedi putea deveni el, dacă pica în capcanele unui inamic precum Buck?

Obi-Wan se ghemui în pat. L-a decepționat pe Maestrul Yoda. A dat cu piciorul la ultima şansă, lăsând ura să îi întunece mintea. Acum spaimele sale se transformau în realitate – nu era suficient de bun pentru a deveni un Cavaler Jedi.

Yoda mereu a spus că, ura şi teama se răsfrânge asupra multora din acțiunile sale şi că dacă nu va învăța sa le controleze, va sfârşi apucând-o pe un drum greşit.

„Din ele prieteni să îți faci, îi spunea Yoda cu ochii închişi, *să le vezi trebuie. Precum îți spun maeştrii, defectele trebuiesc folosite. Doar atunci le poți controla*

şi nu te vor domina”.

Avea întipărite în inimă sfaturile lui Yoda. Cum a putut să le ignore oare? Din afara camerei se auzea cum ucenicii se pregăteau să meargă la culcare. Se spuneau urări de noapte bună de la o cameră la alta. În sfârşit luminile se stinseră şi holurile rămaseră liniştite.

Obi-Wan se simți invadat de energia liniştitoare a elevilor ce dormeau. Dar asta nu-i liniştea inima frântă. Colegii lui puteau dormi. Ei nu erau copleşiți de gânduri negre. Obi-Wan îşi clătina capul, iar gândurile îl purtau departe. Îşi imagina expresia triumfătoare a lui Buck când va afla unde a fost trimis.

Se auzi o lovitură uşoară în uşă. Derutat Obi-Wan se ridică şi se duse să deschidă. Bant stătea în picioare şi îl privea fără să zică nimic. Fata de origine calamariană era îmbrăcată în haine de culoare verde ce contrastau cu pielea sa. Hainele îi miroseau a umezeală şi sare, deoarece abia ieşise din camera ei ce întotdeauna era plină de vapori, precum briza unei mări tropicale. Era micuță pentru cei zece ani câți avea şi îl privea atentă cu ochii săi mari, argintii. Îi privi vânătăile şi arsurile cu o expresie ce vroia să zică „iar te-ai bătut”. Apoi privind în cameră văzu bagajele aflate pe podea.

— Nu veneai să îți iei rămas bun? întrebă ea în timp ce lacrimile începură să îi curgă. Voiai să pleci aşa?

— M-au trimis în corpul agricol, spuse, cu speranța că ea va înțelege cât de înjositor este pentru el, aş fi dorit sa vin să îmi iau rămas bun dar...

Ea îşi mişcă capul arătând că nu e de acord.

— Am auzit că te vei duce pe o planetă numită *Bandomeer.*

Deci toata lumea ştia deja totul. Obi-Wan dădu din cap trist, pe când Bant se apropie de el îmbrățişându-l.

— Da, acolo mă voi duce!

O strânse în brațe. *Acesta e destinul meu*, părea să zică, şi ea îi înțelese disperarea, *voi fi agricultor*. Acest rămas bun va fi urmat de altele. Nu va putea evita asta.

Bant se încruntă şi se retrase un pas.

— Este periculos. Nu ți-au spus că poate fi periculos?

Obi-Wan negă dând din cap.

— În corpul agricol, ce pericol ar putea fi?

— Nu se ştie, spuse Bant.

— Vom vedea, spuse Obi-Wan încet.

Era o frază ce o ascultase de multe ori spusă de Maeştri, atunci când le cereau să facă sarcini cărora ucenicii nu le înțelegeau rostul.

— Puține spuse pot fi, spuse Bant, imitând straniul fel de a vorbi al lui Yoda.

— Acesta sentimentul meu este, răspunse Obi-Wan. Încercă să zâmbească dar nu reuşi.

Drept răspuns, Bant îl îmbrățişă puternic şi fugi încercând să-şi ascundă lacrimile.

CAPITOLUL 3

Cu ajutorul tehnicilor curative de tip Jedi şi ale minunatelor unguente din farmacia Templului, arsurile şi vânătăile lui Obi-Wan Kenobi erau vindecate până dimineața. Doar durerea din inimă nu-i dispăruse. Dormise puțin şi se deşteptase fără probleme înainte de răsăritul soarelui.

Dimineața se întâlni cu Garen Muln şi cu Reeft, doi băieți originari din colțuri diferite ale galaxiei şi care deveniseră inseparabili în cursul anilor petrecuți în templul Jedi.

Reeft, un dressellian cu o față ciudată, mai ales datorită ridurilor adânci ce îi ajungeau până la frunte, îşi petrecuse toata dimineața privind fix câte o prăjitură sau băutură răcoritoare şi întrebându-i pe cei de la masă: „Nu vreau să par lacom, dar aş putea să mănânc şi porția ta de ...?”

Obi-Wan, deşi nu mâncase de seara trecută, îi cedase toată porția sa. Bant i-a dat şi ea jumătate din desert. Când nu putea mânca tot ce dorea, dressellianul arăta şi mai trist, cu fața lui de culoare gri brăzdată de nenumăratele-i riduri.

— Nu e aşa de rău! îi spuse Garen Muln lui Obi-Wan. Cel puțin vei trăi o aventură.

Garen nu obosea niciodată. Yoda îi dădea adeseori exerciți suplimentare de relaxare.

— Şi vei fi înconjurat de multă mâncare! adăugă Reeft cu încântare.

— Cine ştie unde va ajunge fiecare din noi? accentuă şi Bant. Misiunile ce ni se vor da, vor fi diferite pentru fiecare din noi.

— Nu ai de unde să ştii ce te aşteaptă, aprobă Garen Muln, aşa spune Yoda. Nu toți suntem destinați să fim ucenici.

Obi-Wan dădu abătut din cap. Avusese o idee bună să îi dea lui Reeft porția sa. Nu putea mânca. Ştia că prieteni lui încercau să îl facă să se simtă mai bine, dar ei măcar aveau încă, şansa să devină Jedi. Era o mare onoare pe care toți o doreau şi pentru asta munceau. Nu conta ce ziceau acum, toți ştiau că ultima lui şansă se transformase într-un dezastru.

Obi-Wan auzea frânturi de conversație de la celelalte mese. Elevii îl priveau pe furiş apoi întorceau capul în altă parte. Majoritatea privirilor erau pline de compasiune, iar unii îi făceau semne de încurajare. Putea să jure că toți cei din sală gândeau că ceea ce i se întâmplase lui Obi-Wan nu ar putea să li se întâmple şi lor.

La masa lui Bruck, se vorbea cu glas tare şi auzea clar discuția.

— Întotdeauna am spus ca nu va reuşi, spunea Aalto, prietenul lui Bruck, cu voce tare.

Urechile lui Obi-Wan ardeau ascultând cuvintele celui mai mare susținător a lui Bruck. Întoarse capul şi văzu ca Bruck îl privea fix, provocându-l parcă să înceapă altă bătaie.

— Nu îl băga în seamă, spuse Bant. E nebun!

Obi–Wan se întoarse să termine de mâncat. Dar, tocmai atunci o fructă

neagră de barab căzu pe masă în apropierea farfuriei lui stropindu-i din abundență pe cei de la masă. Obi–Wan îl privi pe Bruck ce se ridicase de pe scaun pentru ca să poată arunca.

— Plantează semințele, tâmpitule, spuse Bruck. Am auzit că acolo unde te duci tu cresc peste tot.

Obi-Wan voi să se scoale de pe scaun, dar Bant îi puse mâna pe umăr rugându-l să se reaşeze şi să se calmeze. Încercă să analizeze situația.

„... Vrea să mă provoace, îşi spuse, *oare de câte ori în trecut nu am făcut aceeaşi greşeală? Am răspuns la provocări şi am pierdut dreptul de a deveni Padawan ...”*

Îşi controlă furia şi-i surâse lui Bruck. Dar în sufletul său un simțământ de ură creştea mocnit.

Chiar în acel moment Reeft spuse:

— Nu vreau să par lacom, dar aş putea mânca această fructă de barab?

Obi-Wan pufni în râs.

— Mulțumesc Bruck, spuse, ridicând fructul şi punându-l într-o cupă. Oamenii de pe *Bandomeer* se vor simți onorați când voi împărți cu ei cadoul tău. Cadoul unui agricultor pentru altul.

Într-una din sălile din partea superioară a templului, Maestrul Yoda discuta cu membrii mai vechi ai consiliului Jedi. Vorbeau despre o uriaşă planetă verde, aflată la mare depărtare, unde izvoarele şi cascadele se încrucişau în mijlocul unei magnifice păduri de culoarea smaraldului.

Afară, suprafața planetei *Coruscant*[6] era ascunsă de rafalele de ploaie.

— Azi, lui Obi-Wan Kenobi trebuie să i se permită, înaintea lui Qui-Gon Jinn, să lupte, spuse Maestrul Yoda, exact în momentul în care o rază de soare pătrunse printre rafalele de ploaie. Presimt asta.

— Ce? întrebă consilierul Mace Windu. Era un om puternic cu pielea întunecată şi capul complet ras. Îl privi pe Yoda cu o privire tăioasă. Pentru ce? Obi Wan a demonstrat în nenumărate rânduri că nu îşi poate controla nici ura, nici impulsivitatea. Iar Qui-Gon Jinn nu este dispus să accepte un alt Padawan coleric.

— De acord sunt, spuse Yoda, nici Obi-Wan, nici Qui-Gon Jinn pregătiți nu sunt, dar *Forța* poate fără îndoială, maestrul şi ucenicul să unească.

Mace Windu întrebă:

— Şi ce zici de întâmplarea de aseară? Ce facem cu bătaia ce i-a dat-o lui Bruck?

Yoda se întoarse şi făcu un semn spre un android arbitru ce aştepta în lateralul camerei.

— Android 6 de antrenament, de lupta de aseară ce ne poți spune? întrebă

---

[6] Coruscant - inițial numită Notron, cunoscută de asemenea și ca Centrul Imperial sau Regina Centrului, În general se considera că aceasta a fost, de-a lungul istoriei, cea mai importantă lume din galaxie din punct de vedere politic. (n.tr.).

Yoda.

— Inima lui Obi-Wan bătea cu şaizeci şi opt pulsaţi pe minut, rosti androidul, spatele îl avea orientat spre nord-est la douăzeci de grade, cu mâna dreaptă lăsată în jos ţinând arma de antrenament… temperatura corpului era de…

Mace Windu oftă adânc. Dacă îl lăsa să continue, androidul de antrenament putea să vorbească mai mult de o oră descriind cum a trecut Obi-Wan prin cameră.

— Spune-ne numai cine şi ce a provocat lupta, spuse Mace Windu. Ce a spus fiecare dintre ei şi ce s-a întâmplat.

Androidul de antrenament scoase un mic zgomot ce trăda indignarea că a fost întrerupt, dar văzând privirea tăioasă a lui Mace Windu începu să povestească cum l-a provocat Bruck pe Obi-Wan şi tot ce a urmat.

Când termină, Mace Windu oftă.

— Aşa că, avem un elev ce minte şi unul ce este nebun, spuse el. Apoi îl privi lung pe Yoda. Ce propui să facem?

Yoda întredeschise ochii şi răspunse încet.

— Ocazia să greşească, trebuie să le dăm.

CAPITOLUL 4

Sabia laser de culoare roşie a lui Bruck vibra şi scotea un sunet puternic în timp ce Obi-Wan se chinuia cu disperare să pareze cu propria sabie loviturile ce le primea. Era a patra oară, în mai puţin de o zi, când cei doi băieţi se înfruntau într-o luptă. Pe Obi-Wan îl dureau toţi muşchii. Sudoarea îi umezea hainele groase. Rezistenţa lui Bruck îl surprindea. Băiatul se lupta cu disperare ca şi cum viaţa i-ar fi depins de această luptă.

A înţeles că şi lui Bruck îi era frică, la fel ca şi lui, că nu va fi ales niciodată Padawan. Dar Obi-Wan trebuia să utilizeze în folosul său rezistenţa lui Bruck şi să atace cu şi mai multă forţă. Era ultima lui şansă.

Sabia lui Bruck trecu milimetric pe lângă gâtul lui Obi-Wan. O lovitură aici ar fi însemnat „o lovitură mortală”, iar Obi-Wan ar fi pierdut lupta. Un ţipăt răzbătu din rândul zecilor de elevi, aşezaţi la umbră, ce veniseră să vadă lupta. Elevii şi maeştrii se adunaseră pentru a asista la luptă. Obi-Wan nu îi putea vedea dar auzea clar ţipetele şi încurajările lor. Deasupra capetelor se rotea AJTD6[7] filmând lupta şi fiind în acelaşi timp şi arbitru.

— Eşti nebun, şopti Bruck destul de încet să nu îl audă altcineva, niciodată nu o să poţi să mă învingi. Nu ar fi trebuit să lupţi contra mea!

Bruck îşi ţinea părul, de culoare albă, legat strâns de o bentiţă ce avea şi rolul să oprească sudoarea ce îi şiroia pe frunte. Era îmbrăcat într-o armură neagră grea şi compactă. În aer se amestecau mirosuri de piele arsă şi păr

---

[7] AJTD6 - (Advanced Jedi Training Droid 6) - Robot avansat de antrenament Jedi nr. 6. (n. tr.).

pârlit. Amândoi luptătorii se întrecuseră în a încerca să îşi lovească adversarul, dar niciunul nu punctase suficient pentru a fi declarat învingător.

În jurul arenei elevii mai mici se întreceau în țipete de încurajare sau dezamăgire, dând cu voce tare indicații combatanților. Cu o noapte înainte se anunțase că va fi o luptă. Obi-Wan o auzi din mulțime pe Bant cum țipa:

— Curaj, Obi-Wan! Hai că lupți bine!

Garen Muln fluieră printre dinți.

— Vrei să zici că tu nu mă poți învinge, rosti Obi-Wan disprețuitor în timp ce săbiile laser de antrenament scoteau scântei şi vibrau la fiecare lovitură parată. Înfrângerea de azi o să demonstreze tuturor că eşti nu numai un ratat dar că eşti şi un mare mincinos.

Marii maeştri deciseseră că lupta se va da fără legături la ochi. Obi-Wan avea fața lui Bruck în apropiere şi îi putea vedea furia din privire. Putea anticipa momentul în care era nevoie de maximă atenție şi concentrare doar privindu-i ochii. În ochii lui Bruk se putea vedea proiecția viitorului. Un viitor în care se vedea ura pe care o va purta tuturor celor ce nu erau de acord cu el. Se va lăsa dominat de Ură.

Obi-Wan încercă să se folosească de Forță. O simțea plutind în jurul lui, dar nu se simțea scăldat de undele ei. În față îl avea pe cel ce încerca să îl separe de visele lui, încercând să îl provoace şi să îi pună capcane. Îl împinse pe Bruck şi-i văzu surpriza din ochi, când căzu în spatele lui.

Obi-Wan se folosi de avantajul oferit de incertitudinea lui Bruck şi lovi la nivelul feței. Bruck se aplecă rapid şi lansă un atac la nivelul picioarelor lui Obi-Wan, care făcu un salt în aer. Atunci când era mai mic, Obi-Wan luptase împotriva elevilor mai în vârstă şi învățase să evite atacurile date cu o forță disproporţionată. A început să îşi îmbunătățească defensiva, să poată să se apere şi să eschiveze cu mişcări simple. Când Obi-Wan para loviturile lui Bruck, simțea privirile lui Qui-Gong urmărindu-l. Cavalerul era un rebel şi un solitar, iar Obi-Wan credea că şi el îi seamănă.

În loc să aştepte şi să se folosească de strategia de atac a lui Bruck, Obi-Wan, atacă furios şi repetat. Bruck încercă să se apere, dar sabia lui Obi-Wan întâlni puțină rezistență. Bruck aproape scăpă arma din mâini.

Obi-Wan apucă mânerul sabiei cu ambele mâini, rotind-o cu forță. Bruck încercă să se apere din nou dar căzu pe spate cu fața în sus. Sabia i se stinse şi se rostogoli pe solul accidentat. Obi-Wan lovi în jos cu putere, o lovitură decisivă care să câştige lupta, dar Bruck se apără rotindu-se pe podea şi încercând să îşi aprindă din nou sabia. Şi reuşi înainte ca Obi-Wan să poată lovi din nou. Dar de această dată nu putu opri lovitura. Impactul împinse sabia laser a lui Bruck înapoi. Obi-Wan îl lovi cu sabia direct între ochi, pârlindu-i părul şi arzându-i carnea.

Bruck țipă de durere în momentul în care ambele săbii îl loviră.

— Suficient este!

În jurul arenei elevii țipau şi îşi fluturau mâinile. Ochii lui Bant străluceau, iar fața prelungă a lui Reeft părea să aibă şi mai multe riduri din cauza surâsului larg.

Obi-Wan se dădu încetişor înapoi. Sudoarea îi curgea pe braţe şi pe faţă, iar muşchii îl dureau din cauza efortului depus. Gândurile i se învârteau în cap cu repeziciune. Fără îndoială niciodată nu avusese parte de un triumf aşa dulce. Privi înapoi, acolo unde, în umbra tribunei ce înconjura arena, maestrul Qui-Gong Jinn îl observa. Maestrul Jedi îl salută cu o aplecare a capului, apoi începu să îi vorbească lui Yoda.

Am câştigat, gândi Obi-Wan, simţind un sentiment de triumf, *l-am bătut pe Bruck , Qui-Gong este impresionat.*

Încercă să se menţină calm. Făcu o plecăciune adâncă spre Yoda şi restul maeştrilor apoi îşi flutură sabia în direcţia admiratorilor săi. Auzea clar ţipetele şi încurajările amicilor săi, Bant, Reeft şi Garen Muln. Ştia că a câştigat o bătălie foarte importantă. Se putea să fi câştigat şi dreptul de a fi Padawan.

Urările încă îi sunau în urechi în timp ce era în vestiar. Se spălă apoi îşi puse o tunică curată. În timp ce aşeza îmbrăcămintea murdara în containerul de la spălătorie, Qui-Gong intră în cameră. Era un om mare şi puternic, dar paşii săi nu făceau zgomot.

— Cine te-a învăţat să lupţi aşa? întrebă el.

— Ce vreţi să spuneţi?

— Elevii nu sunt educaţi să atace aşa violent. Învaţă să se apere, să nu obosească. Conservă energia. În schimb tu ai luptat... precum o persoană periculoasă. Ai atacat odată şi încă o dată fără să îi dai timp celuilalt elev să se apere.

— Am vrut să termin repede, spuse Obi-Wan. *Forţa* mi-a permis asta.

Qui-Gong îl privi câteva clipe.

— Nu sunt aşa de sigur. Nu poţi să te încrezi întotdeauna că inamicul tău se va apăra. Stilul tău de luptă e periculos, foarte periculos.

— Puteţi să mă învăţaţi să lupt mai bine, spuse Obi-Wan direct.

Era o invitaţie făcută cavalerului să ceară să îi fie încredinţat ca Padawan. Qui-Gong îşi mişcă capul gânditor.

— Aş putea, spuse el încet.

Aceste cuvinte îi dădură speranţă lui Obi-Wan, dar numai după câteva clipe iluziile sale se risipiră.

— Sau poate că nu, continuă Qui-Gon. Erai supărat pe băiatul celalalt. Amândoi eraţi supăraţi.

— Nu am vrut să câştig din cauza asta.

Obi-Wan se uită în ochi lui Qui-Gon, parcă pentru a-l face să înţeleagă că a luptat pentru a-l impresiona, să îi demonstreze că merită sa fie Padawan.

Qui-Gon îl privi pe Obi-Wan o bună bucată de vreme, uitându-se fix în ochi lui. Privirea sa, aproape că trecea dincolo de el.

Speranţa reveni în sufletul lui Obi-Wan. Asta e, gândi Obi-Wan, îmi va cere să îi fiu Padawan. Dar Qui-Gon continuă:

— În viitoarele lupte, controlează-ţi agresivitatea. Un Cavaler Jedi, niciodată nu se va simţi obosit după o luptă cu un adversar mai puternic decât el, şi niciodată nu va aştepta ca un inamic să piardă şansa de a-l răni.

Qui-Gon se întoarse şi se grăbi spre uşă.

Obi-Wan se clătină uşor. Qui-Gon nu îl alesese să-i fie ucenic. A vrut doar să îi dea câteva sfaturi, aşa cum făceau toţi maeştri. Dar nu putea să îl lase să plece, nu putea să lase să i se spulbere toate visurile.

— Aşteaptă, strigă Obi-Wan, iar când cavalerul întoarse capul, se aşeză în genunchi în semn de umilință.

— Dacă am greşit, înseamnă ca am nevoie de un profesor mai bun. Mă puteți lua ca ucenic?

Maestrul se întoarse încet privindu-l lung pe băiat. Ochii îi erau întredeschişi, gânditori, şi murmură:

— Nu.

— Qui-Gon, o să împlinesc treisprezece ani peste patru săptămâni rosti Obi-Wan. Spunând adevărul îşi arăta disperarea, dar trebuia să o facă. Este ultima şansă de a deveni un Cavaler Jedi.

Qui-Gon mişcă capul cu tristețe.

— E mai bine să nu antrenezi un băiat să ajungă cavaler, dacă are atâta agresivitate în interior. Există riscul de a trece de partea întunecată a *Forței*.

Şi când termină de vorbit, uriaşul Jedi se întoarse şi se îndreptă spre uşă.

Obi-Wan se ridică în picioare.

— Nu voi trece…, nu voi trece de partea întunecată a *Forței*. Promit!

Dar Qui-Gon nu încetini şi nu răspunse. Într-o clipă dispăru, rapid şi fără zgomot, întocmai precum apăruse.

Pentru o bună bucată de timp, Obi-Wan, rămase nemişcat, uitându-se fix înspre uşă. La început nu înțelese, dar, totul se terminase. Ultima şansă se risipise. Nu mai avea ce să facă.

Bagajele erau gata pregătite. Trebuia numai să le ia şi să plece spre nava care îl va duce pe planeta *Bandomeer*.

Îşi ridică încet privirea. Acum nu va putea ajunge niciodată Cavaler Jedi. Dar cel puțin va pleca din templu ca şi cum ar fi fost. Nu va mai suferi. Îşi ridică bagajele şi porni, pe lungul culoar care ducea de la arenă la poarta de ieşire.

Trecu pe lângă sala de meditație, pe lângă cantină şi sălile de clasă, locuri unde a învățat să lupte şi să câştige. Acestea au fost „casa lui", iar acum trebuia să le lase şi să înfrunte un viitor pe care nu îl dorea şi care nu îi surâdea.

Obi-Wan trecu de poarta templului pentru ultima oară. Ar fi dorit să lase în urmă toată suferința şi să privească înspre viitor, aşa cum fusese învățat. Dar nu putea.

CAPITOLUL 5

Qui-Gon nu putea să-şi scoată din minte, fața disperată a lui Obi-Wan. Băiatul încercase să nu îşi arate decepția, care însă se vedea în fiecare din cutele adânci ce îi brăzdau fruntea.

Qui-Gon intră încetişor în sala de cartografie stelară. Din toate sălile templului aceasta era favorita lui. Avea un plafon albastru de formă semirotundă, iar unica lumină din sală era cea a planetelor şi stelelor ce se roteau deasupra capului, adăugând albastrului toate nuanțele curcubeului. Trebuia numai să ridici mâna şi să atingi o planetă pentru ca imediat să apară o hologramă arătând proprietățile fizice, detalii despre guvernare, iar sateliții să se rotească în jurul ei.

Era foarte uşor să acumulezi cunoştințele în acel loc; dar, când inima ți-e grea, totul îți reînvie în minte. Qui-Gon îşi spuse din nou că luase decizia corectă, fiind singura pe care o putea lua. Copilul lupta bine, dar cu prea multă agresivitate şi de aici putea să vină pericolul.

— Copilul nu este responsabilitatea mea, spuse Qui-Gon cu voce tare.

— Sigur de asta tu eşti? întrebă Yoda din spatele lui.

Qui-Gon tresări.

— Nu te-am auzit, se scuză el.

Yoda înaintă încetişor prin sală.

— Doisprezece copii pentru tine au luptat. Şi dacă azi nu îți alegi Padawan, visurile la cel puțin unul se vor spulbera.

Suspinând, Qui-Gon se uită cu atenție la o stea roşie strălucitoare.

— Vor fi şi mai mulți candidați anul viitor. Atunci voi alege unul ca Padawan.

În timpul vizitelor ce le făcea la templu, Qui-Gon prețuia mult discuțiile purtate cu Yoda, dar acum dorea să dispară din fața sa.

— Să alegi, confirmă Yoda. Să alegi, tot nu eşti hotărât. Ce spui de tânărul Obi-Wan? Bine a luptat.

— A luptat cu furie, răspunse Qui-Gon.

— Da, spuse Yoda, îmi aminteşte de un alt copil ce l-am cunoscut.

— Nu, îl întrerupse Qui-Gon. Xantos este mort. Nu vreau să-mi reaminteşti de el.

— De el nu vorbeam, spuse Yoda, ci de tine.

Qui-Gon nu răspunse. Yoda îl cunoştea mult prea bine. Nu putea să îl contrazică.

— Puternică *Forța* în el este, continuă Yoda.

— Şi impulsiv, şi temerar, spuse Qui-Gon cu o iritare vădită în cuvinte, şi uşor de dus spre partea întunecată.

— Nu toți copiii colerici trec de partea întunecată, spuse Yoda încetişor, nu, dacă profesor bun are.

—Nu o să îl iau cu mine, Maestre Yoda, spuse Qui-Gon direct.

Ştia, că Yoda va simți hotărârea din vorbele sale.

— Bine, spuse Yoda, numai din propria vină, viața noastră nu o trăim. Să alegi un ucenic nu doreşti, atunci cu timpul, destinul va alege.

— Poate! aprobă Qui-Gon. Ce se va întâmpla cu băiatul?

— Pentru corpul agricol el va lucra.

Qui-Gon se cutremură. *„Un țăran? Ce pierdere.”*

— Transmite-i… mult noroc.

— Prea târziu este, spuse Yoda, pe drum spre *Bandomeer* el este.
— *Bandomeer*? întrebă Qui-Gon surprins.
— Acest loc cunoşti?
— Dacă îl cunosc? Senatul Galactic mi-a cerut să merg acolo. Şi asta chiar acum. Nu ştiai?
— Hmmm, răspunse Yoda, să ştiu nu puteam. Dar mai mult decât o coincidență este. Stranii cărări alege *Forța*.
— Dar, de ce ai trimis băiatul pe *Bandomeer*? întrebă Qui-Gon, este o lume brutală. Dacă vicisitudinile naturii nu îl vor omorî, o vor face tâlharii. Are nevoie de toate abilitățile sale pentru a rămâne în viață. Nu o să îi placă Corpul Agricol.
— Da, aşa consiliul a gândit, spuse Yoda, bun pentru a se cultiva, *Bandomeer* nu este, dar un loc bun pentru un tânăr Jedi este.
— Dacă nu îl va ucide, murmură Qui-Gon, trebuie că aveți mai multă încredere în el decât am eu.
— Da, părerea mea aşa este, spuse maestrul Yoda, să asculți mai bine tu trebuia.
Cu un suspin de disperare Qui-Gon întoarse privirea din nou spre stele.
— Să priveşti stelele Qui-Gon tu poți, spuse Yoda în timp ce plecă, multe poți învăța. Dar asta să înveți trebuie!

CAPITOLUL 6

Monument era o veche nava coreliană, ce avea carcasa plină de urme lăsate de meteoriți. Avea o formă greoaie iar în față avea ataşate zece containere destinate să ajungă pe *Bandomeer*. Era mai urâtă şi mai murdară decât îşi putuse Obi imagina.

Iar dacă afară era urâtă, în interior era oribilă. Coridoarele deteriorate erau impregnate de mirosurile îngrozitore ale deşeurilor minerale şi ale transpirației diverselor specii.

Compartimentele de reparații erau neacoperite, iar cablurile de alimentare cu energie, furtunurile de presiune precum şi toate sistemele de comandă ale navei se revărsau în afară, arătând ca nişte răni deschise.

Hutti[8] enormi se deplasau prin toate părțile ca nişte melci gigantici, iar câțiva whiphizi[9] împuțeau culoarele cu pielea lor mucegăită şi colții urât mirositori. Arconani[10] înalți, cu capete triunghiulare şi ochi strălucitori se mişcau în mici grupuri.

Obi-Wan rătăcea amețit cu bagajele în mână. Nu era nimeni la intrare care

[8] Hutti - specie conștientă de gasteropode mari originară de pe planeta Varl. (n. tr.).
[9] Whipid (Whiphizi) – fiinţe înalte, musculoase, cu corpul acoperit cu blană, cu colţi mari, distinctivi; originari de pe planeta Toola. (n. tr.).
[10] Arcona - reptile fără solzi cu organismele umanoide originare de pe planeta deşertică Cona din sistemul Teke Ro. (n. tr.).

să îl îndrume, mai mult, se părea că nimeni nu observase că era acolo. Trist, îşi aminti că uitase carnetul de notiţe ce i-l dăduse Vant. În el era notat numărul camerei.

Căută un membru al echipajului dar, cei pe care îi întâlnea erau doar mineri ce mergeau pe *Bandomeer*. Simţea cum îl cuprinde disperarea. Nava era aşa de stranie că îl intimida. Era atâta diferenţă faţă de luminoasele împrejurimi ale templului, unde se putea auzi sunetul liniştitor al fântânilor peste tot pe unde ai fi umblat. Cunoştea fiecare colţişor din templu, de la scurtăturile spre arenă, unde se practicau căderile şi echilibrul, până la piscina, unde te puteai arunca ţipând de la înălţimea cea mai mare.

Paşii lui Obi-Wan deveniră mai lenţi. Oare ce face Bant acum? O fi la cursuri ori la meditaţie? Înota poate împreună cu Reeft şi Garen Muln? Se gândi că prieteni lui ar fi de aceiaşi părere cu el, niciodată nu şi-ar fi putut imagina un loc aşa îngrozitor pentru a călători.

Dintr-o dată, un enorm hutt îi blocă drumul. Înainte de a apuca să spună vreun cuvânt, îl apucă de gât şi îl împinse cu putere în perete.

— Unde te duci, melcule?

— Ah! Cum? întrebă Obi-Wan surprins.

Se întrebă ce rău făcuse. El doar hoinărea tăcut spre camera sa. Îşi dădu seama cu oroare că erau încă doi whiphizi în spatele huttului.

— Ban... Bandomeer, murmură tânărul.

Huttul îl studia ca pe o bucată de mâncare. Limba enormă îi ieşise dintre buzele gri îndepărtând o bucată de nomol.

— Nu ai uniformă de marinar, tu nu aparţii Offworldului[11].

Obi-Wan îşi privi veşmintele. Purta o tunică gri nemarcată. Văzu că huttul din faţa sa purta un însemn triunghiular negru ce avea desenată în centru o planetă roşie, ca şi cum ar fi fost un ochi. O navă argintie pictată în jurul planetei făcea ca totul să pară un iris. În josul însemnului erau scrise cuvintele „Compania Minieră Offworld". Whiphizii purtau aceleaşi însemne.

— Trebuie să fie din altă echipă, spuse un whiphid.

— Sau poate este un spion, se răsti al doilea whiphid. Ce credeţi că are în genţi? Bombe?

Huttul îşi apropie faţa gigantică şi grotească de Obi-Wan.

— Orice miner ce nu munceşte pentru Offworld este un inamic, urlă el împingându-l cu violenţă pe Obi-Wan. Tu melcule eşti un inamic, şi noi nu permitem inamici în teritoriul Offworld.

Degetele enorme ale huttului îl strângeau de gât, sufocându-l. Obi-Wan lăsă genţile din mâini şi apucă degetele huttului. Plămânii îl ardeau şi camera se rotea în jurul său. Cu toată forţa ce o mai avea, îndepărtă un pic degetele huttului şi reuşi să respire puţin aer. Se uită fix în ochii cruzi şi inexpresivi ai huttului încercând să-şi adune toate puterile *Forţei.*

---

[11] Offworld – (Offword Mining Corporation) - companie minieră condusă de un grup de hutti, Xanatos şi Dark Jedi. (n. tr.).

— Lasă-mă în pace, spuse Obi-Wan cu vocea sacadată, încercând să respire. Pentru a diminua hotărârea huttului şi a-l face să îşi schimbe părerea, tânărul transmise ordinul la creatură cu ajutorul *Forței*. Nu era la fel ca lupta cu un alt elev, simțea o cruzime malefică. Aici nu existau reguli şi niciun Yoda care să oprească lupta.

— Să te las în pace, de ce? urlă huttul privindu-l cu cruzime.

Sunt pe alt drum, gândi Obi-Wan disperat, şi ultimul lucru ce îi rămase în minte a fost imaginea huttului înaintând spre el.

CAPITOLUL 7

Când Obi-Wan se trezi, era aşezat pe o targă într-o cameră încălzită şi bine luminată. Vedea ca prin ceață iar capul i se învârtea. Un medic robot stătea aplecat deasupra lui, aplicându-i pe răni un unguent răcoritor şi verificând dacă are vreun os rupt.

O fată tânără, cu pielea roşie şi ochii verzi, stătea în picioare în cealaltă parte a încăperii privindu-l.

— Nu te-a învățat nimeni că nu este bine să te bați cu un Hutt? întrebă ea.

Obi-Wan încercă să îşi mişte capul, dar cea mai mică mişcare îi producea un val de durere. Respiră adânc şi îşi aminti de antrenamentul Jedi, şi începu să accepte durerea ca pe un semnal pe care corpul i-l trimitea. Trebuia să accepte durerea, respectând-o, nu să lupte împotriva ei. Numai atunci putea să ceară corpului său să înceapă vindecarea.

Când îşi putu ordona gândurile, durerea părea deja mai uşoară. Se întoarse spre femeie.

— Nu prea am avut altă opțiune.

— Ştiu ce vrei să zici. Pe femeie o pufni râsul.

— Bine, continuă ea, ai supraviețuit. Tot este ceva. Se apropie încet până lângă targă.

— Ai noroc că te-am întâlnit în acel moment. Tu nu eşti unul de-al nostru!

— De-al vostru? întrebă Obi-Wan. O privi. Era îmbrăcată într-o salopetă portocalie marcată cu un triunghi verde.

— Noi suntem Compania Minieră Arcona, răspunse fata. Dacă nu munceşti pentru noi de ce te-au atacat cei de la Offworld?

Obi-Wan încercă să ridice din umeri, dar durerea se răspândi în umărul lovit.

Uneori era greu să respecte semnalele ce i le dădea corpul.

— Spune-mi tu! Eu, doar îmi căutam camera.

— Eşti un tip dur, spuse cu veselie fata. Nu mulți pot rezista loviturilor date de un Hutt. Cauți de muncă? Pot să te ajut să te angajezi la Corporația minieră Arcona. Mă numesc Clat'Ha, sunt şefa de operațiuni.

Era prea tânără pentru un şef de operațiuni de mină. Părea de vreo douăzeci şi cinci de ani.

— Dar am de muncă! spuse Obi-Wan, încercând să îşi deschidă cu greu

gura. Ar fi dorit să controleze dacă mai are toţi dinţi. Eu mă numesc Obi-Wan. Fac parte din Corpul Agricol.

Clat'Ha deschise larg gura.

— Tu eşti micul Jedi? Echipajul Navei te caută peste tot.

Obi-Wan încercă să se ridice, dar Clat'Ha, cu o mişcare energică îl făcu să se aşeze din nou.

— Rămâi aşa. Încă nu poţi să te ridici.

Obi-Wan se lăsă pe spate iar Clat'Ha se retrase încet.

— Să ai parte de noroc, Obi-Wan, spuse ea. Ai grijă de tine. Ai intrat în mijlocul unui război. Încearcă să stai deoparte. S-ar putea să nu mai ai acelaşi noroc data viitoare.

Se întoarse pentru a pleca, dar Obi-Wan o apucă de mână.

— Aşteaptă! spuse el. Nu înţeleg, ce război? Cine se luptă?

— Războiul lui Offworld. Răspunse fata. Cred că ai auzit câte ceva despre asta.

Obi-Wan clătină din cap. Cum ar fi putut explica că şi-a petrecut toată viaţa în templul Jedi. Ştia mai multe despre raporturile cu *Forţa* decât despre ce se întâmpla în galaxie.

— Offworld este una din cele mai vechi şi bogate companii miniere din toată galaxia, spuse Clat'Ha. Şi nu a ajuns aşa lăsând pe alţii să îi facă competiţie. Minerii care se pun în drumul lor sunt înlăturaţi.

— Cine este şeful lor? întrebă Obi-Wan.

— Nimeni nu ştie cine este proprietarul lui Offworld, răspunse fata. Cineva care trăieşte de câteva sute de ani, probabil. Nici nu sunt sigură că s-ar putea proba că el sau ea, poartă răspunderea asasinatelor. Aici pe navă, şeful, cel care răspunde de *Bandomeer*, este un hutt foarte rău, pe nume Jemba.

Obi-Wan repetă numele în gând. Jemba. El trebuie să fi fost cel care la bătut.

— Foarte rău? În ce sens?

Clat'Ha privi peste umăr preocupată să vadă, dacă i-ar putea auzi cineva cuvintele.

— Offworld foloseşte mână de lucru ieftină. Pe planete, cum este *Bandomeer* de exemplu, jumătate dintre muncitori lui Jemba sunt sclavi whiphizi. Dar nu e ăsta cel mai rău lucru, spuse fata gânditoare.

Băiatul nu înţelegea:

— Nu este ăsta cel mai rău lucru? Cum adică?

Ochii întunecaţi ai fetei străluciră.

— Acum vreo cinci ani, Jemba era şeful Offworld pe planeta Varristad[12], unde o altă companie minieră începea să îşi desfăşoare activitatea. Varristad este o planetă micuţă şi fără atmosferă respirabilă, aşa că toţi muncitori trăiau într-o enormă sală subterană. Cineva sau ceva a găurit plafonul sălii

[12] Varristad - mică planetă minieră situat în sistemul Varristad în sectorul Abrion din exteriorul teritoriilor Rim. (n. tr.).

distrugând atmosfera artificială. Două sute cincizeci de mii de persoane au fost asasinate. Nimeni nu a putut dovedi vreodată că Jemba a provocat dezastrul, dar compania minieră a dat faliment, iar Jemba a cumpărat drepturile de exploatare ale minereului pe o sumă neglijabilă. Offworld a avut un important beneficiu. Acum noi trebuie sa conlucrăm cu el pe *Bandomeer*.

Obi-Wan spuse:

— Eşti sigură că a fost un incident provocat? Ar fi putut fi un accident.

Clat'Ha îl privi lung.

— Poate, spuse ea, dar accidentele se țin după Jemba precum mirosul groaznic după whiphizi. Accidente precum cel care l-ai avut tu. Aşa că este tare ciudat.

Era ceva ce nu îi spusese. Obi-Wan putea să simtă. Erau o durere şi o frică veche, o dorință de răzbunare.

— Pe cine cunoşteai pe Varristad? întrebă el.

Clat'Ha deschise gura surprinsă şi negă clătinând capul.

— Pe nimeni! spuse ea.

Obi-Wan închise ochii încet.

— Clat'ha, nu putem lăsa lucrurile să continue aşa. *Monumentul* nu este proprietatea Offworldului. Ei nu pot continua să bată pe oricine întâlnesc în drum.

Clat'ha suspină.

— Poate că nu este proprietatea lor, dar proporția dintre minerii Offworld şi membrii echipajului este de treizeci la unu. Căpitanul nu poate să facă mare lucru pentru a ne proteja. Aşa că, dacă aş fi în locul tău aş sta departe de ei. Să ştii că poți să mergi unde pofteşti în partea de navă în care suntem noi cazați. Se îndreptă spre uşă, apoi se întoarse slobozind un hohot de râs care o făcea să pară şi mai tânără şi continuă, dacă o poți găsi bineînțeles.

Obi-Wan râse şi el, dar acum trebuia să lupte împotriva sentimentului de revoltă pe care îl simțise în spatele spuselor fetei. Nu înțelegea. Era convins că trăieşte într-o lume unde conflictele se rezolvau cu ajutorul argumentelor aduse în discuție. Nu putea exista o aşa nedreptate.

— Clat'ha, asta nu este corect, spuse el cu tristețe. De ce trebuie să ocolim partea de navă unde sunt cazați ei? De ce trebuie să acceptăm asta?

Fața fetei se întristă brusc.

— Pentru că nu îi doresc în partea mea de navă. Obi-Wan, ascultă, spuse ea cu repeziciune, se întâmplă tot felul de accidente în jurul lui Jemba. Turnurile de perforare explodează, tunelurile se prăbuşesc, iar ființe vii mor. Nu doresc prezența spionilor şi sabotorilor săi pe partea mea din nava *Monument*, tot aşa cum nici ei nu doresc ca noi să mergem într-a lor. Aşa că acceptă lucrurile aşa cum sunt. Este mai bine pentru toți.

Uşa se închise uşor în urma ei. Pereții parcă vibrau straniu în jurul lui. Obi-Wan înțelese că nu numai nedreptatea îl făcea să îşi simtă corpul arzând. Avea temperatură, trebuia să accepte temperatura şi durerea, dar se simțea amețit. Se aşeză cu capul greu pe pernă, în timp ce totul se rotea în jurul lui.

CAPITOLUL 8

Obi-Wan visa că era în templul Jedi, mergând printre hărțile stelare. Ridică mâna atingând steaua mai apropiată de *Bandomeer*, una ce avea două lumini mari roşiatice lipsite de strălucire. Apăru o hologramă şi un mare maestru, ce era mort de foarte mult timp, anunță:

— *Bandomeer*, locul unde vei muri dacă nu te vei proteja.

Se deşteptă în infirmerie şi văzu că în brațe avea înfipte ace cu tuburi de ser şi medicamente, iar o mască de oxigen îi acoperea fața şi nasul. Timp de o clipă crezu că încă visează. Qui-Gon Jinn era lângă patul său, în picioare. Ținea o mână, mare şi rece, pe fruntea sa. Atunci înțelese că nu era un vis.

— Ce... Cum...? murmură el.

Qui-Gon îşi retrase mâna şi se dădu un pas înapoi.

— Încearcă să nu vorbeşti, spuse pe un ton hotărât. Ai avut febră mare, dar am avut grijă de tine. Rănile tale erau destul de grave şi medicii nu ştiau ce să mai facă să te vindece.

— Eşti tu cu adevărat? întrebă Obi-Wan, încercând să îşi pună un pic de ordine în gânduri.

Qui-Gon surâse. Era pentru prima dată când Obi-Wan îl vedea râzând, şi înțelese că nu era totuşi aşa de rece şi distant.

— Da, sunt eu cu adevărat, răspunse el.

— Şi ai venit să mă îngrijeşti? întrebă Obi-Wan plin de speranță.

Nu ar fi trebuit să pună întrebarea aşa de direct, dar mintea lui slăbită de boală visa că pentru el venise cavalerul Jedi până aici.

Qui-Gon clătină din cap.

— Şi eu călătoresc spre *Bandomeer*. Am de îndeplinit o misiune dată de Senatul Galactic. Numai că misiunea mea nu are nimic de a face cu misiunea ce ți s-a dat ție.

— Dar încă suntem împreună, spuse Obi-Wan, ai putea să mă înveți...

Din nou Qui-Gon negă din cap.

— Nu, Obi-Wan, nu sunt aici pentru asta. Destinele noastre sunt diferite. Acum este momentul să începi să cunoşti persoanele cu care vei lucra. Trebuie să uiți de mine. Trebuie să ajuți într-un mod diferit față de cel de Cavaler Jedi. Şi asta este la fel de onorabil.

Cuvintele, spuse fără răutate sau aroganță, îl loviră pe Obi-Wan direct în adâncul sufletului. Părea că de fiecare dată când se ivea o mică speranță, era numai ca să se transforme imediat în deziluzie.

Era clar că, deşi întâmplarea făcuse să fie amândoi în aceeaşi navă, Qui-Gon nu dorea să aibă de-a face cu el. Dacă bârfele erau adevărate, Obi-Wan sau oricare alt elev de vârsta lui, erau pentru Qui-Gon, doar o amintire dureroasă a Padawanului pe care îl pierduse. Nu se putea lupta cu trecutul lui Qui-Gon.

Îşi ascunse amărăciunea, şi trecând peste slăbiciunea fizică, încercă să îl privească direct în ochi.

— Înțeleg, spuse Obi-Wan.

Uşa salonului se deschise puțin. Apăru un cap triunghiular iar doi ochi strălucitori priviră în salon. Când privirea intrusului întâlni privirea lui Obi-Wan uşa se închise. Obi-Wan se întoarse spre Qui-Gon.

— Aveți dreptate. Misiunea mea trebuie să fie singura preocupare pe care să o am. Eu…

Se opri când văzu uşa deschizându-se din nou şi un alt chip se ivi. Obi-Wan încercă să se ridice sprijinindu-se în coate.

— Hai intră, îi strigă intrusului.

Un arcona trecu pragul uşii. Era cu mult mai mic decât majoritatea celor din specia lui, iar pielea îi bătea spre verde nu spre gri.

— Nu vrem să deranjăm…

— Nu face nimic, răspunse Obi-Wan cu amabilitate.

— Ni s-a spus că o vom găsi pe Clat'Ha aici. Este o problemă ce trebuie rezolvată. şi am auzit că un tânăr a înfruntat un hutt într-o mare bătaie şi a supraviețuit, spuse arconanul lent. Noi am dori să îl vedem pe marele erou. Nu vrem să deranjăm. Putem aştepta afară.

Se întoarse spre uşă. Obi-Wan privi peste umărul arconanului să vadă cine mai este cu el, dar apoi îşi aminti că arconanii vorbesc la plural despre ei înşişi. Petrecându-şi toată viața în colonii, nu înțelegeau noțiunea de ființă la singular.

— Cred că ar fi cazul să îți spun versiunea corectă, spuse Obi-Wan. În primul rând nu a fost o mare bătaie. Huttul m-a prins şi m-a strangulat până am leşinat. Nu sunt un mare erou.

— Dar ai supraviețuit şi asta nu este puțin, observă Qui-Gon.

— Exact, spuse arconanul, făcând câțiva paşi. Hutti ne îngrozesc aşa de tare. Tu ai demonstrat că ai curaj şi forță. Noi admirăm asta. Pentru noi eşti un erou.

Căutând ajutor, Obi-Wan se întoarse spre Qui-Gon. Ştia că nu îl putea convinge pe arcona să-şi schimbe opinia despre el. Qui-Gon era întors într-o parte încercând să îşi ascundă surâsul.

— Bine, aşează-te şi spune-ne cine eşti, rosti Obi-Wan. În locul ăsta am nevoie de toți prietenii ce mi i-aş putea face.

— Numele nostru este Si Treemba, spuse arconanul aşezându-se. Ştim că numele tău este Obi-Wan Kenobi. Ar fi o mare onoare pentru noi să fim prietenii tăi.

Uşa salonului se deschise încet şi Clat'Ha intră cu o expresie preocupată înăuntru.

— Bine că eşti aici, îi spuse lui Si Treemba.

Arcornanul începu să se ridice.

— Noi…, începu el să zică.

Clat'Ha îl întrerupse şi se întoarse înspre Qui-Gon.

— Avem o problemă, spuse ea cu nervozitate. Cineva ne-a umblat la

echipament. Tânărul arconan a descoperit asta într-o inspecție de rutină. Avem trei maşini de foraj de tip Arcona şi pe toate trei le-am găsit sabotate.

— Ce s-a întâmplat?

Si Treemba făcu un pas înainte.

— Termostatele ce supraveghează temperatura carcaselor perforatoarelor au fost furate, domnule. Iar miezurile reductoarelor au fost „aranjate” să nu facă contact.

— Ce înseamnă asta? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon se gândi puțin apoi răspunse:

— Perforatoarele Arcona sunt maşini ce perforează straturile de stâncă, iar fricțiunea dintre rocă şi carcasa maşinii face ca temperatura acesteia să crească mult. Fără termostate, sistemul refrigerant nu porneşte, iar cu reductoarele sabotate, conducătorul nu o poate opri. Maşinăria va funcționa până ce, din cauza căldurii, se va distruge. Toți cei dinăuntru ar muri.

— Excelent, spuse Clat'Ha impresionată. Cred că ştim cine este responsabil.

O voce stridentă ce vorbea în huttă, răsună de partea cealaltă a uşii.

— *Sie batha enbeechee ta Jemba?* Vorbiți cumva despre mine, despre Gran Jemba?

Huttul de afară era cu mult mai mare decât cel cu care se înfruntase Obi-Wan. Hutti puteau trăi sute de ani şi niciodată nu încetează să crească, nici în lungime, nici în circumferință. Acesta avea o gură aşa de mare că puteau intra în ea trei oameni deodată. Enorma lui față şi ochii uriaşi ocupau tot spațiul uşii.

— Da, spuse Qui-Gon direct, vorbim despre tine Gran Jemba. Intră înăuntru, bineînțeles dacă poți.

Jemba se retrase.

— Acum mulți ani aş fi putut să trec printr-o gaură aşa de mică, Jedi, spuse Jemba. De ce nu ieşi tu afară? şi Jemba se retrase un pic.

Qui-Gon se duse până la uşă, în fața huttului.

— Da, eşti acuzat că ai sabotat maşinăriile arconanilor.

— Aaargh! replică Jemba, dându-se un pas înapoi.

Îşi duse o mână în dreptul inimii superioare, gest ce pentru un hutt reprezenta inocența.

— Niciodată! Îți jur, Jedi, nu am făcut asta. Arăt eu ca o creatură care se furişează pe aici sabotând maşinăriile altor persoane?

Evident, Obi-Wan nu îl credea în stare pe hutt de aşa ceva, şi fu pe punctul de a bufni în râs gândindu-se la imaginea huttului furişându-se.

— Bineînțeles că nu cred că ai făcut-o tu personal, spuse Qui-Gon, dar cineva din echipa ta ar fi putut să o facă dacă îi ordonai.

— Aaargh! Aaargh!

Jemba se întoarse în jurul cozii precum un şobolan, şi din nou îşi puse mâna în dreptul inimii superioare.

— Aceste acuzații mă rănesc. Nu ştiu nimic despre aceste lucruri. Uită-te în inima mea, Jedi, şi ai să vezi că nu mint. De ce toată lumea gândeşte că sunt

o persoană rea, doar pentru că sunt hutt? Eu sunt doar un onest afacerist.

— Termină odată, spuse Clat'Ha evident enervată.

Tânăra înaintă până în fața huttului şi îşi aşeză mâinile pe centură, chiar lângă locul unde era aşezat pistolul laser ce îi atârna pe piciorul stâng.

— Bineînțeles că a fost unul dintre ai tăi.

— Jur că nu ştiu nimic despre asta, răcni Jemba.

Clat'Ha vru să scoată pistolul. Qui-Gon ridică mâna oprind-o.

— Înțelege, spuse Jemba încruntându-se, oamenii aceştia spun asta ca să îmi facă rău. Ura lor irațională față de mine e cunoscută de toți. Au cerut autorităților miniere să interzică accesul Offworld pe *Bandomeer*. Acum, cu aceste acuzații, față de mine şi față de angajații mei, încearcă să găsească o cale legală pentru a mă îndepărta de aici.

— Nu contează dacă legal sau nu, țipă Clat'Ha furioasă. Ce vreau este să pleci.

— Exact! spuse Jemba.

Enormul hutt îl privea rugător pe Qui-Gon.

— Vezi cu ce mă înfrunt? Cum poate un hutt lupta cu ura asta irațională?

— Scuză-mă Jemba, spuse Clat'Ha cu voce veninoasă, dar nu e nimic irațional în a urî un asasin mincinos, manipulator şi nelegiuit.

Enormul hutt îşi manifestă indignarea.

— Nici nu am ajuns pe *Bandomeer*, spuse Jemba, şi această femeie vrea să mă discrediteze în fața autorităților miniere. Vrea să le păcălească. Uite cum vorbeşte cu mine. Nu are pic de respect.

— Poate nu te respect, Jemba, replică Clat'Ha, dar este clar că nu eşti acuzat pe nedrept. Minciunile tale sunt patetice şi nimeni nu te crede.

Jemba scoase un strigăt şi porni spre Clat'Ha. Huttul lovi în tocul uşii, ce începu să se deformeze din cauza presiunii. Si Treemba, terorizat, şuiera şi se ascundea lângă un perete. Huttul putea răsturna întreaga infirmerie.

Clat'Ha îşi scoase arma, dar Qui-Gon înaintă câțiva paşi şi o apucă de mână. Apoi privi fix în ochii huttului. Obi-Wan simțea cum valuri de Forță umpleau infirmeria.

— Destul, spuse Qui-Gon liniştit.

Jemba se opri din împinsul uşii. Huttul ştia că nu va putea să o prindă pe Clat'Ha. Qui-Gon o privi lung. Tânăra coborî încetişor arma şi o puse în tocul de pe picior. Obi-Wan admiră abilitățile lui Qui-Gon. Simți o strângere de inimă. Erau atâtea lucruri ce ar fi dorit să le învețe de la Jedi.

— Acum, spuse Qui-Gon împăciuitor, să analizăm din nou situația. Maşina a fost sabotată. Fără îndoială că voi doi insistați în pozițiile voastre. Nu există vreun mod de rezolvare a situației care să nu implice o declarație de război?

Qui-Gon îi privi pe fiecare pe rând.

— Sunt sigur că asta nu o doriți niciunul.

— Jedi, spuse Jemba, tu te consideri un om drept, dar când un om şi un hutt se ceartă, chiar şi cei mai drepți dintre oameni se întorc împotriva mea.

Vocea huttului era veninoasă.

— Dacă război doreşte, îl va avea. Iar dacă o vei ajuta, îți jur că te voi

zdrobi ca pe o fructă putredă. Poziția ta de Jedi nu te va ajuta.

Amenințarea plutea în aer. Hutul vorbea serios şi era dispus să omoare pe oricine i-ar fi stat în cale.

Niciodată nu cunoscuse Obi-Wan pe cineva atâta de plin de răutate. Obi-Wan se gândi că este uşor să se rezolve situația. Huttul era vulnerabil, înghesuit fiind în micul coridor din fața infirmeriei. Qui-Gon putea să scoată sabia laser şi să-l taie pe hutt în două.

Dar Qui-Gon se limită să clatine afirmativ din cap.

— Mulțumesc că m-ai atenționat, spuse el.

Jemba părea că este satisfăcut, şi după câteva momente se întoarse şi plecă. Clat'Ha scoase un suspin lung.

— Bun. Totul a ieşit bine, murmură ea şi apoi ieşi în grabă pe uşă. Trebuie să-mi anunț oamenii. Dacă ăsta nu e război, atunci e ceva foarte apropiat. Imediat o rupse la fugă pe hol.

Qui-Gon clătină cu tristețe din cap.

— Aici există o ură prea puternică. Niciunul nu ascultă.

— Nu înțeleg, spuse Obi-Wan. De ce ai lăsat huttul să plece? Poate ca nu este vinovat de ceea ce este acuzat acum, dar sunt sigur că este vinovat de multe altele.

— Da, este vinovat, recunoscu Qui-Gon. Dar Clat'Ha ştie să se apere şi singură. Noi, fiind Jedi, trebuie să luptăm numai pentru cei ce nu se pot apăra singuri.

— Oricum, dacă el a sabotat forezele, ar fi putut să o facă doar cu ajutorul unuia dintre acoliții săi. De ce nu îl cauți pe cel ce a făcut-o? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon îi răspunse:

— Pentru că dacă a făcut-o unul dintre muncitorii lui Jemba, ar avea probleme mari cu autoritatea minieră. Ar fi expulzat pentru întotdeauna de pe *Bandomeer*. O ştie şi el, aşa că nu doreşte ca cineva să dovedească asta.

— Ah, spuse Si Treemba, şi Clat'Ha cred că ştie acest lucru. Dacă cineva ar dovedi că unul dintre muncitorii ei a încercat să îl încrimineze pe Jemba, autoritățile miniere ar fi la fel de furioase.

—Dar nu poate să fie aşa de dificil să se descopere cine a sabotat forezele, spuse Obi-Wan emoționat.

Qui-Gon îşi frecă pleoapele.

— Aceasta nu este problema ta, spuse el. Dacă vei începe să răscoleşti nava căutând termostatele, vei avea parte numai de probleme. Stai departe de această chestiune şi mai ales, stai departe de partea de navă unde este Offworld. Încă nu eşti recuperat de tot, Obi-Wan.

Spunând asta, Qui-Gon se întoarse şi ieşi pe uşă. Obi-Wan aşteptă câteva secunde şi apoi se ridică din pat.

— Dar Jedi ți-a spus că nu eşti vindecat de tot! țipă Treemba îngrijorat.

— Si Treemba, spuse liniştit Obi-Wan, ce dimensiune au termostatele astea?

— Nu sunt mari, Si Treemba arătă cu ajutorul mâinilor o distanță de vreo

opt centimetri. Nu sunt prea greu de ascuns.

— Dacă noi am găsi aceste termostate am şti cine a făcut-o, continuă Obi-Wan.

— Asta e adevărat, Obi-Wan, îşi dădu Si Treemba acordul.

Apoi se opri şi scoase un sunet straniu.

— Îmi cer scuze, dar când tu te referi la „noi”...

— Mă refer la mine şi la tine, spuse Obi-Wan.

— Ah, răspunse Si Treemba. Culoarea pielii ce îi bătea spre gri se decoloră vizibil. Trebuie să mergem în partea de navă ocupată de Offworld.

— Ştiu asta, răspunse Obi-Wan liniştit.

Cunoştea riscurile, iar Qui-Gon îi ceruse să nu se implice, numai că el nu era ucenicul lui. Nu avea onoarea de a fi obligat să îl asculte.

Fără îndoială că Qui-Gon nu aprecia valoarea viitoarei sale profesii dar, era încărcat de valorile morale ale educației Jedi. Ştia că va fi întotdeauna de partea dreptății.

— Da, Si Treemba, Clat'Ha este puternică, dar Jemba este foarte puternic în partea lui de navă. Este atât de rău şi de nemernic încât sigur nu se va opri de la nicio mârşăvie. Fără îndoială, cineva trebuie să-l oprească. Este atât de simplu şi totodată atât de dificil să faci asta. Dacă nu vei dori să mă ajuți, înțeleg. Rămânem în continuare amici.

Si Treemba înghiți în sec.

— Te însoțesc, Obi-Wan, spuse el.

CAPITOLUL 9

Simțul responsabilității se făcu simțit din nou la Obi-Wan. Împreuna cu Si Treemba au decis să caute în partea arcona de pe *Monument*. Trebuia să elimine întâi partea uşoară din căutare.

Obi-Wan şi Si Treemba căutară, fără să bată la ochi, în bucătării, magazii, în camerele de antrenament şi în saloane. Si Treemba îl duse pe Obi-Wan până şi în puțurile ascensoarelor, dar nu găsiră nicio urmă a termostatelor furate.

— Trebuie să căutăm prin camere Si Treemba, spuse Obi-Wan curățindu-şi părul de o bucată de gunoi prinsă în el.

Suspină. Erau mai mult de patru sute de mineri arcona în camere. Era dificil să-i facă să accepte să le caute în camere.

— Nu vom avea probleme, răspunse Si Treemba.

Obi-Wan uitase cum gândesc arcona. Nu utilizează cuvintele „eu” şi „al meu”. Aşa că Si Treemba a intrat în fiecare cameră căutând în dulapuri şi chiar sub paturi. De fiecare dată arcona au întrebat:

— Ce facem?

Iar Si Treemba a răspuns:

— Căutăm ceva ce s-a pierdut.

Iar când arcona întrebau:

— Putem să facem ceva să te ajutăm?

Si Treemba răspundea:

— Nu este nevoie să ne ajutați.

După acest dialog, Obi-Wan şi Si Treemba căutau în cameră şi plecau. Dar nu toți muncitorii Companiei Miniere Arcona erau arcona. Unii dintre ei erau meeriani[13], mici şi cu părul argintiu, ce se întorceau pe *Bandomeer*, iar alții erau umanoizi. Obi-Wan, trebuia de fiecare dată să le ceară permisiunea să le controleze camerele cu multă atenție. Nu de puține ori a fost nevoit să utilizeze *Forța* pentru a face vreun miner supărat să îi lase să controleze camerele.

Era o muncă obositoare pentru cineva în convalescență, dar Obi-Wan ignoră durerea. Un Jedi ignoră aceste lucruri.

Târziu, după o zi plină, Obi-Wan şi Si Treemba se duseră în sala de mese şi luară cina. Obi-Wan ceru o porție de friptură de pasăre cu salată de Alderaan iar Si Treemba o porție de ciuperci acoperite de dactile de amoniac cristalizat de culoare galbenă. Mâncarea arcona mirosea bine, ciupercile erau bune, dar dactilele miroseau de parcă ar fi fost otravă.

Obi-Wan strâmbă din nas.

— Cum puteți mânca aşa ceva?

Si Treemba râse, în timp ce ochii prinseră să strălucească.

— Câteva specii se întreabă cum pot umanoizii să bea apă, iar pe tine te încântă. Amoniacul este pentru noi cum este apa pentru voi.

Zicând acestea, Si Treemba luă câteva dactile galbene şi le introduse în gură ca şi cum ar fi fost o delicatesă.

Când Obi-Wan întinse mâna să ia puțină sare, Si Treemba îşi acoperi farfuria cu mâncare.

— Sarea accentuează necesitatea noastră de a mânca dactili, explică el. Este o substanță foarte periculoasă pentru arcona.

Obi-Wan îşi puse sare pe mâncare.

— Bănuiesc că fiecare dintre noi avem propriile otrăvuri, spuse el, înghițind o bucată de mâncare.

Si Treemba se amuză şi continuă să mănânce.

Era la fel ca în trecut, la templu, când lua masa cu Bant sau Reeft, gândi Obi-Wan. Îi era dor de prietenii lăsați în Templu, dar cu cât petrecea mai mult timp cu Si Treemba cu atât începea să îi placă mai mult să se întâlnească cu el. Arconanul avea o poftă de viață şi o determinare care te impresiona. Obi-Wan era conştient că pentru un arcona era dificil să îşi părăsească grupul şi să ajute un străin.

— Ştii ceva? întrebă Obi-Wan, este ceva ce nu înțeleg. Jemba a făcut un circ mare, dar am senzația că se teme de Clat'Ha şi de arcona.

Si Treemba înghiți ceea ce avea în gură, apoi răspunse:

---

[13] Merrian – specie umanoidă cu păr scurt argintiu, originară de pe planeta Bandomeer. (n. tr.).

— Credem că ai dreptate, Obi-Wan. Îi este frică. Deşi nu ne propunem asta, ştie că îl putem distruge.

— Ce vrei să spui? întrebă Obi-Wan.

— În minele Offworld, patronii şi şefii de echipă se îmbogățesc, dar muncitorii nu câştigă aproape nimic, iar mulți dintre ei sunt sclavi. La Corporația minieră Arcona nu avem patroni şi nici şefi de echipă. Fiecare muncitor are partea sa din beneficiu. Acest lucru nu preocupa Offworld până ce nu a devenit Clat'Ha şef de operațiuni. Ea vrea să mărească aria activității noastre, aşa că acum contactează cei mai buni muncitori Offworld. Dacă sunt sclavi îi răscumpără şi îi eliberează ca să muncească cu noi. Dacă au vreun contract de muncă, le oferă altul.

— Pare ceva corect, spuse Obi-Wan

— Este corect, răspunse Si Treemba, dar tocmai de aceea lui Jemba îi este frică de noi. Mulți dintre muncitorii săi cei mai buni doresc să vină să lucreze cu noi. Iar dacă asta se va întâmpla, vor rămâne numai muncitori de proastă calitate să lucreze cu Offworld.

— Înțeleg, spuse Obi-Wan, aşa că în curând, Jemba ar avea şefi de echipă dar fără muncitori, şi asta nu îi place.

Si Treemba râse încetişor iar apoi se întristă.

— Dar Jemba deja contraatacă. A mărit prețul sclavilor şi valoarea clauzei pentru ruperea contractului. Nu putem să contractăm, timp de mulți ani, pe nimeni de la Offworld.

Obi-Wan începea să înțeleagă că galaxia era un loc mult mai complicat decât gândea el. Templul îl pregătise pentru multe lucruri dar nu pentru a înțelege lumea reală. Uneori auzise că, în majoritatea lumilor se foloseau ilegal sclavi, dar crezuse că era o practică izolată, însă aici erau sute de muncitori care, ilegal, erau ținuți sclavi.

Obi-Wan ura ideea de sclavagism. Offworld plătise mulți bani ca să cumpere şi să pregătească aceşti sclavi şi compania nu era dispusă să îi vândă ieftin sau să îi lase să plece fără să se opună. Clat'Ha avea dreptate când îi spusese că a intrat fără să vrea în mijlocul unui război. Era bătălia pentru extinderea exploatărilor miniere în sute de lumi.

Ar fi dorit să poată să meargă în cealaltă parte a navei, cu sabia laser în mână, să facă dreptate. Dar ştia că nu în acest mod va putea ajuta. Trebuia să găsească termostatele. Acesta era singurul mod de a lupta împotriva lui Jemba.

Împinse farfuria din fața sa.

— Am căutat peste tot în această jumătate de navă, spuse el încetişor. Termostatele trebuie să fie în teritoriul controlat de Offworld.

Tânărul arcona inspiră profund şi apoi expiră aerul încetul cu încetul.

— Bine, suntem încântați.

— Încântați? întrebă Obi-Wan. Dar trebuie să intrăm în teritoriul Offworld. Credeam că ți-e frică de hutti.

— Bineînțeles că ne este, răspunse Si Treemba, dar acum suntem încântați că negăsind termostatele aici, asta înseamnă că suntem nevinovați. Cineva de

la compania minieră Offworld încearcă să ne distrugă.

— Da. Înţeleg de ce este aşa reconfortant pentru tine, glumi Obi-Wan, care înțelesese raționamentul lui Si Treemba.

Arcona eclozau din ouă imense aşezate într-un incubator enorm. Împreună cu sute de frați şi de surori creşteau în acelaşi timp. Încă de mici erau educați să gândească precum un grup. Suspiciunea că unul dintre arcona, un frate sau o soră, ar fi putut să facă ceva reprobabil ce ar fi putut avea repercusiuni împotriva grupului îl terorizase pe tânărul arcona.

— Aşa că eşti dispus să căutăm în teritoriul hutt? întrebă Obi-Wan. Trebuie să găsim un mod de a căuta şi acolo.

Si Treemba împinse şi el farfuria din față.

— Cum am spus şi înainte, Obi-Wan, te vom însoți.

Obi-Wan râse încetişor.

— Poate o să îți pară rău că ai spus asta.

CAPITOLUL 10

Obi-Wan şi Si Treemba se târâră prin conductele de aer până la o deschizătură ce dădea într-o încăpere întunecată. Un enorm whiphid dormea aşezat într-un pat supraetajat, arătând ca o minge de piele urât mirositoare. Mirosul de bere dresselliană ieftină umplea camera.

Camera, ca şi celelalte văzute de Obi-Wan în cursul zilei, părea un monument al mizeriei. Hainele de pe whiphid, piei de proastă calitate de pe Toola, planeta natală, erau murdare. Mormane de cranii de animale, divers colorate, trofee de vânătoare erau puse prin colțuri. Dar cel mai îngrozitor lucru ce-l văzu Obi-Wan, erau resturile de animale, pe jumătate mâncate, ce acopereau podeaua camerelor huttilor. Tânărul ucenic, studie încăperea întunecoasă mai mult de un minut. Whiphidul probabil era beat. Dacă nu ar fi fost aşa, ar fi trebuit să fie afară jucând sabacc[14], sau alt joc de cărți, cu prietenii.

Avea o presimțire. Poate că whiphidul se prefăcea că doarme. Putea fi o capcană. Nu vedea prea bine în colțurile camerei care, exceptând whiphidul, părea goală şi ar fi dorit să se uite mai bine.

Senzația neplăcută creştea. Putea să simtă undele negative ce ajungeau, cu ajutorul *Forței*, la el. Dar ce însemnau? Răutatea se împrăştia prin partea asta de navă precum aerul otrăvit. Căutaseră prin câteva camere şi găsiseră arme ilegale, pistoale cu gaze şi grenade biologice. Au găsit chiar şi o cutie mică cu carduri de credit, probabil furate de pe undeva. Dar nici urmă de termostate.

Îl privi din nou pe whiphid. Era trântit în compartimentul său, iar sub pernă se putea vedea, pe jumătate ascunsă, o armă. În rândul acestor creaturi a dormi înarmat era ceva normal.

---

[14] Sabacc – joc popular de cărți. (n. tr.).

Obi-Wan îşi îndreptă atenția spre respirația whiphidului. Nu respira profund, iar felul asta de a respira nu te ajuta să te odihneşti. Chiar dacă era adormit, somnul lui nu era profund.

În trecut şi din păcate de prea multe ori, nerăbdarea îi făcuse numai probleme. De data asta trebuia să se încreadă în instincte.

Încetişor, netulburând liniştea, Obi-Wan trecu pe deasupra camerei apoi privi în urmă prin conducta îngustă de aerisire. Si Treemba rămăsese în urmă. Săracul arcona de-abia îşi mişca imensul cap triunghiular în spațiul îngust şi chiar atunci lovi cu capul în peretele de tablă al conductei scoțând un zgomot înfundat. Obi-Wan se încordă.

Cum pe planeta natală Si Treemba crescuse prin tunele, minunații săi ochi fosforescenți proiectau o uşoară rază de lumină. Într-adevăr arcona nu vânau animale. Obi-Wan îşi dori ca whiphidul să nu fi privit în sus, când arcona a trecut pe deasupra camerei.

Obi-Wan îşi ținu respirația şi avansă prin tubul îngust, pas cu pas înainte, spre următoarea deschizătură.

Mirosul ce venea de aici era îngrozitor. Un amestec de miros de carne stricată şi de păr nespălat. Obi-Wan putu să asculte vocile ce veneau din interiorul camerei, râsete zgomotoase de hutt şi mormăieli animalice de whiphid.

Curăță puțin mizeria de pe difuzorul de ventilație şi privi înăuntru. Camera era plină de hutti şi de whiphizi aşezați roată pe pardoseală şi jucând cărți.

Si Treemba nu ar fi putut să treacă fără să fie văzut. Trebuiau să se întoarcă din nou. De atâtea ori se întâmplase acest lucru pe parcursul zilei.

Îi era teamă că erau înfrânți.

Tânărul ucenic privi înapoi şi îl văzu pe Si Treemba retrăgându-se cu multă atenție spre ductul ce îl lăsaseră în urmă. Obi-Wan făcu un gest încercând să îi atragă atenția dar, dintr-o dată o rază de lumină traversă ductul şi răsună o explozie.

Cineva trăsese un foc de armă dintr-o deschizătură. Fumul umplea ductul.

Erau pierduți. Obi-Wan îi indică prin semne lui Si Treemba să vină înspre el. Dintr-o dată, o imensă mână păroasă apăru dintr-un difuzor şi îl apucă pe arcona de gât. Terorizat Si Treemba îşi deschise ochii mari şi scoase un strigăt de groază, apoi fu tras în jos. Obi-Wan auzi zgomotul făcut de corpul său când se lovi de pardoseală.

Dinspre deschizătură Obi-Wan auzi râsul batjocoritor al unui hutt.

— Şi tu spuneai că sunt şobolani în tubulatură. Ți-am zis că miroase a arcona.

Inima lui Obi-Wan bătea cu rapiditate.

Ştia că imediat cineva putea să privească prin difuzor, înăuntrul tubulaturii, căutând alt intrus.

Mişcându-se cu rapiditate, tânărul se îndreptă în linişte spre prima curbă pe care o făcea tubulatura aflată la douăzeci de metri înaintea sa. Trecu de curbă simțind cum sudoarea îi cade pe față. Înapoia sa se auzea plânsul încetişor al lui Si Treemba. Un whiphid râdea înveselit. Obi-Wan îşi muşcă

buzele. Ar fi dorit să nu audă plânsul lui Si Treemba, dar o merita din plin. El îl băgase pe arcona în buclucul acesta.

Din spate cineva spuse:

— Eu nu mai vad pe nimeni aici sus.

Nu se întoarse să îl ajute pe Si Treemba. În loc să facă asta, Obi-Wan orbecăi prin întuneric, trecând de nenumărate deschizături şi curbe, încercând să se îndepărteze cât mai mult. Trebuia să caute ajutoare.

Într-un târziu, respirând anevoios, se opri. Nu va găsi ajutor în această parte de navă.

Qui-Gon îl avertizase să nu intre în teritoriul Offworld. Înțelese că trebuia să se întoarcă. Hutti şi Whiphizi vor gândi că Si Treemba e un spion. O să-l tortureze să îl facă să vorbească. Sau ar putea să îl omoare şi nu vor întârzia prea mult să acționeze.

A fost un nebun. Trebuia să-şi închipuie că va fi greu să pătrundă în această parte de navă. A reuşit să îl ducă pe Si Treemba direct spre pericol. S-a folosit de prietenia lui.

Acum înțelese că îndoielile ce le avea Qui-Gon vizavi de el erau justificate. Nu merita să fie un Jedi.

Îşi şterse sudoare din ochi cu mâneca hainei şi se asigură ca sabia laser era la locul ei.

Se va întoarce să îşi ajute prietenul.

CAPITOLUL 11

Qui-Gon îşi strânse picioarele sub el. Simțea inima bătând cu rapiditate şi muşchii îi erau contractați. Dar de ce? Dormea când a simțit pericolul în apropiere. Dar el nu era în pericol...

Dintr-o dată recunoscu sentimentul. Îl mai simțise şi înainte. Un Jedi simte când un alt Jedi, în apropiere, este în pericol. Uneori chiar aveau o premoniție cu ceea ce s-ar putea întâmpla. Qui-Gon făcu un efort mental dar nu putea vedea nimic cu claritate. Doar ceață...

— Obi-Wan, murmură. Trebuie să fie copilul.

Qui-Gon luptă contra sentimentului. Era ridicol, absurd. Copilul nu era Padawanul său. De ce trebuia să existe o conexiune aşa puternică între ei? Şi totuşi exista. Yoda putea fi încântat.

Qui-Gon se revoltă. El nu era încântat. Oriunde se ducea, copilul apărea şi el. I-a vindecat cu multă plăcere rănile, dar refuza responsabilitatea de a avea permanent grijă de el. Dacă copilul era în vreo încurcătură, trebuia să găsească el însuşi o cale de a ieşi din ea.

Qui-Gon se întinse din nou în pat, dar de data asta, deşi putea să-şi relaxeze corpul, nu putea să facă acelaşi lucru şi cu mintea sa.

Timpul părea să treacă prea repede în timp ce Obi-Wan mergea disperat în

căutarea lui Si Treemba. Trebuia să se târască prin conductele de aer, să treacă peste gurile de ventilație de deasupra camerelor minerilor ținându-şi respirația şi privind prin grilaj. Mizeria îi acoperea palmele, de mult timp nimeni nu curățase conductele, praful îi intra în ochi şi în gură.

În sfârşit, patru nivele mai jos, aproape de cala navei, îl găsi pe Si Treemba.

Construiseră o improvizație de celulă în una dintre săli. În anumite circumstanțe, în timpul zborurilor trebuia întemnițat careva. Şi după ceea ce văzuse până acum, din ceea ce se petrecea la bord, pe Obi-Wan nu îl surprinse lucrul acesta.

Tânărul ucenic privi în jos prin grila de ventilare. Si Treemba era înlănțuit de un perete şi stătea trântit pe jos cu brațele larg desfăcute. La o oarecare distanță, unde el nu putea ajunge, erau puse câteva cristale galbene de amoniac. Şi numai la zece paşi mai departe, un Hutt şi doi whiphizi stăteau de pază. Jucau cărți aşezați la o masă metalică solid construită.

Tânărul arcona părea că fusese lovit şi rănit mult mai rău decât după o bătaie obişnuită. Culoarea pielii îi trecuse de la un sănătos gri verzui, la un ton bolnăvicios. Obi-Wan putea vedea cum *Forța* lui vitală era slăbită şi continua să se micşoreze. Dar, de ce? Si Treemba mâncase suplimentul de amoniac cu puțin timp înainte de a începe căutarea pieselor, de ce a devenit aşa de repede bolnav?

Huttul, se aplecă deasupra lui Si Treemba şi privi surâzând prizonierul. Obi-Wan îl recunoscu. Era huttul care îl bătuse cu o zi înainte.

— Eşti dispus să vorbeşti acum? întrebă huttul. Nu vrei puțin amoniac? Aş putea să îți dau câteva cristale.

Si Treemba îl privi în tăcere. Chiar şi de sus Obi-Wan putea vedea că amicul său, deşi disprețuia huttii, nu îşi ascundea frica.

Huttul se apropie de el clătinându-şi enormul cap.

— Ce făceai în ventilație? Cine te-a trimis să ne spionezi?

Încetişor Si Treemba clătină capul.

— Nu arăți prea bine, continuă surâzând huttul, am pus suficientă sare în injecție pentru a anula efectul la tot amoniacul ce îl ai în corp.

Se întoarse râzând cu poftă.

— Aşa că de ce nu ne spui ceea ce vrem să ştim? Vei muri! Cineva era cu tine. Cine era? Un arconan niciodată nu umblă singur!

Si Treemba negă cu capul din nou. Dar capul îi căzu înapoi şi se lovi de podea.

Frustrarea îl invadă pe Obi-Wan. Trebuia să facă ceva. Apucă de grilajul de ventilație şi îl ridică. Se lăsă în deschizătură şi cu un salt acrobatic căzu pe pământ. Într-o clipă ținea în mână sabia laser.

— Te pui numai cu cei mai slabi sau dezarmați, huttule?

Timp de o clipă, huttul rămase atât de mirat că îl urmări numai cu privirea pe Obi-Wan. Apoi începu să râdă.

— Prindeți-l! le ceru el celor doi paznici whiphizi.

Obi-Wan contase pe reacția întârziată a celor doi paznici. Ei priveau scena cu gura deschisă de li se vedeau colții. Sări cu rapiditate spre ei şi lovi cu

sabia laser masa. Arma tăie picioarele groase de metal şi, cu un zgomot puternic, masa se răsturnă peste ei. Fragilele taburete, pe care erau aşezaţi, nu rezistară la greutatea mesei şi se rupseră. Paznici ţipară de surpriză şi durere.

— Îmi cer scuze că vă întrerup jocul! spuse Obi-Wan.

Fără să-l piardă din ochii pe uriaşul hutt, copilul culese cheia celulei. Era o bucată de metal vechi pentru o încuietoare simplă. Obi-Wan aruncă cheia spre Si Treemba.

Huttul se îndreptă spre el.

— Aşa-i că nu ai învăţat nimic din lecţia dată? Cum poţi să îl înfrunţi pe marele Grelb?

— Am învăţat ceva, spuse Obi-Wan, ce menţinea sabia laser pregătită de luptă... Am învăţat că trăieşti din sudoarea celor slabi. Acum sunt pregătit de luptă!

Grelb privi sabia laser cu dispreţ.

— Cu asta?

Obi-Wan îl văzu pe Si Treemba în spatele huttului. Arcona se descurcase să se elibereze şi mâncase cu rapiditate toate cristalele de amoniac găsite pe jos. Culoarea începuse să îi revină la normal.

Huttul, cu enormii pumni ridicaţi, se repezi spre Obi-Wan, în timp ce acesta se ghemui şi făcu o mişcare clasică de apărare Jedi. Când huttul ajunse în dreptul său, Obi-Wan lovi în lateral spre coastele acestuia şi auzi cum carnea sfârâie.

Grelb ţipă furios în timp ce se dădea înapoi. Datorită mărimii, mişcările lui erau stângace aşa că din inerţie căzu cu spatele peste masa care îi ţinea prizonieri pe cei doi paznici, strivind şi mai mult picioarele celor doi whiphizi. Aceştia ţipară de durere şi începură să îl lovească cu pumnii.

— Grăbeşte-te, Si! strigă Obi-Wan.

Menţinându-se între Si Treemba şi Hutt, tânărul aşteptă ca acesta să ajungă la uşă. Apoi în timp ce huttul încerca să se ridice, fugi în spatele acestuia. Huttii aveau forţă dar nu erau rapizi în mişcări.

— Nu vei scăpa nepedepsit de această faptă, Jedi! ţipă Grelb. Acest arcona este un spion! Este o declaraţie de război...

Obi-Wan îl ignoră şi îl conduse pe arcona spre ieşire. Ajutaţi de noroc, nivelul inferior nu era prea circulat, ajunseră fără alte probleme la limita teritoriului arcona.

În timp ce treceau în partea arcona a navei, Obi-Wan văzu doi paznici arcona ce fugeau. Ştia că alergau să o informeze pe Clat'Ha că ei doi sau întors din teritoriul Offworld. Asta însemna de asemenea că şi Qui-Gon va afla că i-a ignorat ordinul.

Si Treemba se opri şi se întoarse spre Obi-Wan cu ochii luminoşi strălucind cu aceiaşi lumină caldă.

— Îţi mulţumesc, Obi-Wan! Îţi datorez viaţa.

— Din vina mea ai fost capturat, răspunse copilul. Îţi cer scuze, Si Treemba!

— Numai că încă o dată, curajul tău ne-a salvat, spuse Si Treemba apucându-l de umăr.

— Dar de ce nu vorbeşti despre curajul tău? răspunse Obi-Wan. Gândeşte-te! Erai pe punctul de a muri şi nu m-ai trădat. I-ai ținut piept unui hutt!

Si Treemba începu uşurel să râdă.

— Am făcut-o! spuse el încântat. Am făcut-o!

— Linişteşte-te. Acum trebuie să răspundem despre asta față de Clat'Ha şi Qui-Gon. Cred că lor nu le va place prea mult povestea asta...

Imediat ce Obi-Wan şi Si Treemba scăpară, Grelb se prezentă la Jemba şi îi spuse tot ce s-a întâmplat.

Enormul Hutt se întoarse amenințător spre Grelb, plin de furie. Jemba era cu o sută de ani mai bătrân şi mult mai mare.

—Aşa deci... vociferă Jemba, privind în jur cu o privire încărcată de ură. Ştiam asta! Cavalerul Jedi şi ucenicul lui s-au unit cu arcona împotriva noastră.

— Era inevitabil, domnul meu! spuse Grelb. Nu prea le place specia noastră.

— Este vina ta! comentă Jemba. Ar trebui să-ți tai coada şi să o mănânc la cină.

Inima lui Grelb începu să bată mai repede de teamă şi imediat îşi înfăşură coada în jurul corpului.

Jemba continuă:

— Dacă voiai să sabotezi perforatoarele, puteai să aştepți până ajungeai pe *Bandomeer*.

Grelb încercă să pară afectat de cele auzite, dar Jemba nu se lasă înşelat. Enormul Hutt îl plesni peste cap destul de tare, încât acesta crezu ca i s-a transformat creierul în gelatină.

După ce se ridică de jos, Grelb răspunse:

— Niciodată până acum nu te-ai plâns de metodele mele.

Furtul, sabotajul şi asasinatul erau metodele folosite de Grelb pentru a se asigura că Offworld, compania minieră , scoate beneficiile maxime.

— Numai că de data asta, avem nişte Jedi plimbându-se pe aici! strigă Jemba.

— Nu ştiam că puştiul era Jedi când i-am dat prima bătaie, răspunse Grelb. Dacă aş fi ştiut, acum era mort. Dar, promit că o să fie data viitoare!

Jemba întinse un enorm deget spre el.

— Copilul nu mai face parte din planurile tale. Nu va fi *o dată viitoare*. Mă voi ocupa eu de asta!

— Cum doreşti, spuse Grelb.

Se întoarse şi părăsi încăperea. Când uşa se închise în urma lui, Grelb îşi încleştă pumnii, imaginându-şi că între ei este gâtul lui Obi-Wan.

Desigur că va fi o dată viitoare, îşi promise el....

CAPITOLUL 12

Obi-Wan se gândi să se retragă în camera sa, dar ştia că era mai bine să se întâlnească cât mai repede cu Qui-Gon şi nu să întârzie momentul. Îi sugeră lui Si Treemba să se ducă să se odihnească, dar arcona nu vru să audă.

— Mergem să îl întâlnim împreună, spuse Si Treemba, îndreptându-şi spinarea.

Îi întâlniră pe Jedi şi pe Clat'Ha în salonul arconanilor, unde luminile erau date la minim pentru a simula noaptea şi unde câțiva androizi cântau suav din flaute arconas. Era târziu şi erau puţini în salon, majoritatea ţineau ochii închişi stând în picioare, părând nişte statui, echivalentul arconas al somnului uman.

Qui-Gon era în picioare la bar, bând o băutură albăstruie. Clat'Ha era şi ea în picioare în dreapta cavalerului, cu băutura în fața ei pe bar. O singură privire îl făcu să înțeleagă că amândoi erau preocupați de ceea ce s-a întâmplat în partea Offworld a navei.

— Cel puțin de data asta eşti întreg, spuse Qui-Gon privindu-l fix. Bine, cel puțin ai descoperit ceva?

— Nu, recunoscu Obi-Wan. Si Treemba a fost capturat înainte de a descoperi termostatele.

— Obi-Wan ne-a salvat, îl lăudă Si Treemba. Eram înlănțuiți de podea când a apărut el înfruntându-l pe huttul Grelb...

— Un om ce se aruncă singur în brațele pericolului merită să îl înfrunte singur, spuse Qui-Gon cu severitate.

După cum se pare vitejia lui Obi-Wan nu îl prea impresionase. Si Treemba tăcu dintr-o dată, aruncându-i o privire lui Obi-Wan ce părea să zică „cel puțin am încercat".

— Trebuia să asculți de ceea ce ți-am spus, continuă Qui-Gon.

— Cu tot respectul, spuse încetişor Obi-Wan, după cum mi-ați reamintit, nu sunt în grija dumneavoastră.

Qui-Gon se întoarse spre el privindu-l câteva clipe. Obi-Wan nu putea să îşi dea seama ce se ascunde în acea intensă privire albastră. După câteva clipe, vorbi.

— Acțiunea ta a făcut ca situația să degenereze şi mai mult.

— Să degenereze şi mai mult? întrebă Obi-Wan. În ce sens?

— Bine, o să îți spun ceea ce ai reuşit să faci, spuse Qui-Gon.

Expresia îi rămânea impasibilă iar vocea imperturbabilă, dar acum Obi-Wan putea să îi simtă iritarea. Sperase că şi-a câştigat respectul cavalerului, dar, în loc de aşa ceva, părea să îl consideră o pacoste ce nu merita nici măcar să fie certată.

— Ai intrat pe teritoriul Offworld, le-ai molestat intimitatea, ai fost prins şi a trebuit să lupți tu însuți pentru a scăpa. Sigur că vor urma represalii.

— Dar merita să o fac, răspunse Obi-Wan. Dacă găseam termostatele...

Clat'Ha îi întrerupe pledoaria:

— Am găsit termostatele acum o oră, ascunse într-un vas cu lubrefiant. Cine le-a ascuns acolo nu spera să le mai găsim.

Obi-Wan rămase cu gura închisă. Qui-Gon avea dreptate. Reuşise să distrugă fragila pace ce era pe navă.

— Nu vezi că asta nu are nimic de-a face cu termostatele? continuă Qui-Gon încercând să îşi controleze tonul. Un Jedi trebuie să gândească întotdeauna la urmările acțiunilor sale pe termen lung. Intenția mea era să reduc tensiunea. Doream să creez o stare de încredere. Cum se vor mai încrede acum cei de la Offworld în Jedi, dacă te găsesc spionând în teritoriul lor? Cum ar putea...?

Dintr-o dată salonul se mişcă şi se auzi un zgomot puternic. Băutura lui Qui-Gon alunecă pe tabla barului şi căzu pe podea. Si Treemba se ghemui făcându-se mic. Sirenele de alarmă începură să sune.

— Ceva ne-a lovit! țipă Clat'Ha.

Obi-Wan ştia că dacă ar fi existat o coliziune în hiperspațiu, cu o altă navă sau asteroid, *Monument* ar fi fost distrusă. În schimb auzi armele navei trăgând.

Qui-Gon se apropie de o fereastră. Ținea sabia laser în mână.

— Sunt pirații, spuse el.

CAPITOLUL 13

Qui-Gon începu să alerge spre punte, coborând prin culoarele principale. Obi-Wan, Si Treemba şi Clat'Ha îl urmau alergând cu toată viteza. Prin toată nava, arconanii gemeau terorizați scoțând un sâsâit straniu, caracteristic speciei. Se ascundeau în camere şi încuiau uşile. Prin găurile apărute în podea, Obi-Wan putea auzi zgomotul generatoarelor ce se accentua când erau lovite scuturile deflectoare ale navei. Totodată se auzea vuietul caracteristic al tunurilor laser.

Maestrul Jedi începu să înțeleagă ce se petrecea. Uneori, pirații minau rutele navelor comerciale iar când vreuna lovea o mină, îşi pierdea superviteza şi nava putea fi scoasă din hiperspațiu. Imediat pirații începeau să tragă pentru a-i distruge motoarele şi armamentul, cu mult înainte ca echipajul să poată reacționa. Apoi erau trimişi membrii echipajului să recupereze tot ceea ce posedau victimele.

Un transportor minier, cum era *Monument*, nu transporta multe lucruri ce meritau a fi furate, dar pirații nu aveau de unde să ştie asta. Cel puțin până nu vor distruge nava şi vor începe să caute printre resturi.

Podeaua tresări violent, consecință a unei lovituri laser. Când nava se înclină într-o parte Qui-Gon înaintă spre un colț al culoarului unde, printr-o fereastră, putu să vadă cinci nave de război togoriene având forma unor păsări de pradă roşii. Două dintre ele trecură prin apropierea ferestrei. Dinspre navele de luptă se vedeau lovituri laser de un verde intens ce loveau

Monumentul. Metalul navei gemea la impact. Culoarele se umplură de un fum dens.

Armele de pe *Monument* rămaseră tăcute. Acum Qui-Gon putu vedea că turelele armelor laser fuseseră distruse. Bucăți de metal arzând străluceau precum stelele, în locurile unde înainte fuseseră turelele.

Monument, plutea în derivă în spațiu. Deşi alarmele de incendiu sunau cu putere, pe puntea de comandă nimeni nu dădea niciun ordin. Un transportor togorian se îndrepta cu viteză spre navă.

Qui-Gon rămase nemişcat, privind neputincios impunătorul transportor ce se apropia. Erau momente în care îşi dorea să nu fi fost singur, să nu-şi fi pierdut Padawanul, pe Xantos.

— Obi-Wan, rosti Qui-Gon.

Deşi nu avea încredere în copil, nu era altă alternativă. Trebuia să facă un plan, să colaboreze cu toții dacă doreau să supraviețuiască.

— Pirații se pregătesc de abordaj, spuse el direct. Trebuie să îi oprim. Du-te pe puntea de comandă şi vezi câți din echipaj sunt în viață. Dacă nu mai e nimeni acolo trebuie să pilotezi nava cât mai departe.

Qui-Gon îl privi fix pe copil. Ştia că îi cerea mult. Sigur că în templu, Obi-Wan a pilotat nave pe simulator, şi probabil, precum toți ceilalți elevi, condusese în apropiere de *Coruscant* o navă cu dublă comandă. Dar nu condusese niciodată o nava de tipul ăsta, şi în mijlocul unei bătălii.

— Pot lupta alături de tine, protestă băiatul.

Qui-Gon se întoarse şi îl luă de umeri.

— Ascultă-mă. Trebuie să faci ce spun de data asta. Încrede-te în ordinele mele. Pot să îi opresc pe pirați, dar murim cu toții dacă nava continuă deriva în spațiu. Nu contează unde vei duce nava. Încearcă numai să găseşti un loc. Odată ce pirații ne vor aborda, ceilalți nu vor mai trage de frică că îşi vor lovi camarazii. Şi acum du-te. Pilotează nava.

Obi-Wan dădu din cap.

— Nu o să te dezamăgesc.

Qui-Gon putu vedea incertitudinea din privirea băiatului. Qui-Gon nu era nici el sigur că Obi-Wan putea pilota nava, nici că el ar putea să îi oprească pe pirați. Privi cum copilul alerga spre puntea de comandă urmat de Si Treemba. Dintr-o dată Obi-Wan părea aşa de mic...

Timp de o secundă dori să se ducă după el şi să lase pirații pentru whiphizi şi arcona dar minerii nu ar fi făcut față asaltului togorian. Trebuia să se încreadă în Obi-Wan.

Qui-Gon auzi zgomotele armelor laser de calibru mic. Asta nu putea să însemne altceva decât că pirații erau la bord. Arcona preferaseră să se ascundă pentru a evita lupta, dar cei de la Offworld se apărau.

Qui-Gon bănui că pirații trimiseseră ceva mai mult decât o patrulă de asalt. Hotărî să îi lase pe minerii Offworld să se descurce singuri în timp ce el porni printr-un culoar lateral spre cală. Clat'Ha alerga în spatele lui.

Culoarul cotea spre stânga. În fața lor, apăru dintr-o dată un uriaş pirat

togorian. Ochii, cu străluciri ca de jeratic verde, îi luminau pielea întunecată a feței. Îi stăteau în drum. Togorianul întinse uriaşele gheare, încercând să îl dea la o parte pe Qui-Gon din drumul său, dar Qui-Gon era un maestru Jedi. *Forța* îl prevenise şi cu o mişcare lină alunecă pe sub brațele togorianului, anticipându-i mişcarea. În acelaşi timp luă sabia laser ce-o purta agățată de centură. Raza laser lovi scurt tăind picioarele togorianului la nivelul genunchilor. Acesta urlă de durere. În spatele piratului căzut, alți togorieni dădeau colțul culoarului şi alergau spre ei. Clat'Ha, înnebunită de frică, îşi luă arma şi începu să tragă. Un togorian urlă de durere arătându-şi colții, în timp ce sângele îi țâşnea din răni.

Toți pirații deschiseră focul. Qui-Gon se feri de primele două lovituri, apoi folosi sabia ca să oprească alte trei.

Clat'Ha reduse ritmul şi țipă de furie; era o bună luptătoare dar luptau unul împotriva la douăzeci. Qui-Gon se rugă ca ea să rămână în viață.

Uşa punții de comandă era închisă şi fierbinte. Încercând să o deschidă, Obi-Wan simți căldura ce venea din partea cealaltă. Era un incendiu acolo. Ignorându-şi durerea, încercă să bage degetele într-o mică spărtură şi împinse pentru a o deschide.

— E inutil, rosti Si Treemba. E o uşă împotriva incendiilor. Se închide automat când sesizează incendii.

Obi-Wan se dădu înapoi. Puntea de comandă primise o lovitură în plin, dar lovitura unui tun laser sau rachetă protonică ar fi putut provoca ceva mai mult decât un incendiu. Putea să fi provocat o gaură în înveliş. Putea fi periculos să deschidă uşa. De partea cealaltă putea fi numai foc dar la fel de bine putea exista o scurgere de aer.

Îşi aminti de privirea maestrului. Nu îl va decepționa încă o dată.

Încetişor, Obi-Wan încercă să se calmeze pentru a putea folosi *Forța*. Putea să treacă peste încuietoare şi să deschidă uşa, dar îl va costa un efort oarecare.

Însă după aceea ce va fi? Dacă o deschidea, ar fi putut fi aruncat în spațiu, ori fumul toxic îl va asfixia, ori, şi mai rău, focul putea să crească în intensitate...

Dar nu avea alternative. Se concentră şi uşa începu încetişor să se deschidă.

Imediat un puternic curent de aer îl lovi în spate pe Obi-Wan şi tânărul rămase fără aer. Aerul aflat în interiorul navei era tras în exterior. Obi-Wan se agăță de marginea uşii încercând să reziste să nu fie aruncat în exterior. Era tot ce putea face pentru moment. În spatele lui, Si Treemba se agățase de un tablou de comandă.

Era clar că învelişul navei fusese străpuns. Aerul ieşea printr-un mic orificiu aflat deasupra ferestrei navei.

— Trebuie să astup gaura asta, strigă Obi-Wan spre Si Treemba.

Înainte ca Obi-Wan să poată face ceva, Si Treemba căzu şi încercă să se agațe de orice întâlnea în alunecarea sa. Singurul lucru ce-l putea face Obi-

Wan era să se țină de marginea uşii şi să se uite la el. Nu putea să îl ajute, cu atât mai puțin Si Treemba îl putea ajuta pe el.

Arcona luă o busolă sferică, un obiect rotund din metal ce înlocuia calculatorul principal dacă acesta era avariat. Luptând contra curentului de aer ce îl trăgea spre gaură, Si Treemba se apropie cu busola de gaură şi o lăsă să fie trasă de vidul spațial. Aproape imediat presiunea se restabili.

— Bună treabă, strigă Obi-Wan în timp ce alerga spre consola de pilotaj.

Căpitanul şi pilotul navei erau inconştienți din cauza lipsei de aer. Doar încă câteva clipe şi ar fi fost morți. În încăpere era o căldură insuportabilă. Lovitura laser distrusese un terminal de navigație iar resturile metalice erau împrăştiate peste tot în încăpere, dar din cauza lipsei aerului focul se stinsese.

Obi-Wan îl ridică pe căpitan şi îl aşeză pe podea, apoi privi panoul de control. Avea multe indicatoare optice şi butoane. Rămase nemişcat un moment, fără să ştie ce să facă, apoi privi ecranul.

Diverse nave togoriene zburau în jurul *Monumentului.* Un enorm transportor spațial, ce fusese transformat într-o navă de luptă, se apropia încet de navă. Scuturile deflectoare fuseseră oprite pentru a putea să mențină distanța. Un indicator de culoare roşie licărea constant pe consolă. Uimit, copilul văzu că lansatoarele de torpile protonice erau armate şi pregătite de tragere. Era echipamentul standard cu care erau dotate navele ce călătoreau pe această rută. Selectorul automat nu funcționa dar el ochi nava pirat manual. Spera că Qui-Gon avea dreptate şi că pirații nu vor redeschide focul. Pentru că dacă o vor face vor utiliza artileria grea.

— Ce vrei să faci Obi-Wan? întrebă Si Treemba prinzându-se de consola de navigație.

— Să le trimit un mesaj togorienilor! răspunse el. Încă nu suntem morți!

Apoi se aplecă spre consolă şi lansă torpilele.

Razele laser luminau coridoarele pline de fum de pe *Monument* şi îl orbeau pe Qui-Gon ce eschiva şi devia loviturile. Togorienii morți acopereau podelele culoarelor lăsate în urmă, iar cei vii umpleau coridoarele ce le aveau înainte. Răcnetele răsunau rezonând din pereți. Timp de o clipă maestrul Jedi rămase nemişcat în spatele unor cadavre şi îşi dori să aibă pe cineva să îi ajute, dar cei de la Offworld luptau în altă parte.

— Unde sunt Arcona ai tăi? țipă el spre Clat'Ha. Ar putea să ne ajute.

— Arcona nu luptă, răspunse Clat'Ha în timp ce trăgea într-un togorian. Probabil sunt închişi în camerele lor.

— Şi oamenii lui Jemba? întrebă Qui-Gon. Ai putea să te duci să le ceri ajutorul.

— Nu ar veni, spuse cu tristețe în glas Clat'Ha. Mă tem că va trebui să luptăm numai noi doi, Qui-Gon.

Un căpitan al piraților se strecură prin culoar spre ei, prin cortina de fum. Era enorm, de două ori mai înalt decât un om. Armura, de culoare neagră, purta semnele multor alte bătălii. Un craniu uman legat de un lanț îi atârna

pe piept. Pielea îi era mai întunecată ca noaptea şi în strălucitorii săi ochi de culoare verde se putea citi cruzimea.

Purta o enormă bardă cu lamă vibratoare într-o mână şi un scut uriaş în cealaltă. Urechile le avea ascuțite şi lipite de cap. Avansă către Qui-Gon.

— A sosit ora morți tale, Jedi, răcni el. Am mai vânat şi înainte unii dintre ai tăi, şi în această seară voi roade oasele tale.

Dintr-o dată, Qui-Gon observă că pirații din spatele căpitanului se retrăgeau spre o gaură din perete. Pe aici nu era altă ieşire, decât dacă nu cumva găseau alt culoar de acces. Probabil pirații doreau să îl înconjoare.

Clat'Ha se îndreptă spre togorian şi trase. Piratul ridică scutul şi devie cu uşurință fascicolele laser. Apoi ridică enorma bardă. Fără efort, arma putea tăia capul unui om obişnuit. Qui-Gon se apropie de el cu o mişcare uşoară a sabiei.

— Nu spun că nu ai mai ucis înainte, rosti încet Qui-Gon, dar nu o să rozi nimic în seara asta.

Maestrul Jedi făcu un salt spre piratul togorian. Urlând, piratul se apără cu barda.

O lumină puternică, la fel ca o explozie solară, lumină spațiul când torpilele loviră nava togoriană. Obi-Wan duse mâna la ochi în timp ce Si Treemba țipă de durere.

Jumătate din navă se dezintegră aruncând cu forță resturi în spațiu. O a doua explozie urmă şi arsenalul navei sări în aer.

Multe bucăți din navă se loviră de *Monument* în timp ce o bucată enormă distruse altă navă togoriană.

Obi-Wan nu putea aştepta răspunsul piraților şi până ce ei să reacționeze, apăsă butonul de reîncărcare a lansatoarelor.

Cu consola de navigație distrusă se putea conduce nava doar manual. Obi-Wan trase înapoi de manşa de control. Auzi un zgomot înfiorător de metal ce se dezintegra. Să fie distruse motoarele?

Rapid, consultă panourile de control căutând sursa zgomotului. Trăgând, Obi-Wan eliberase *Monumentul* din tuburile de abordaj a două nave togoriene ce erau cuplate la uşile calei. Prin resturile tuburilor de abordaj aerul era evacuat cu putere în vidul spațial.

Qui-Gon se dusese să îi oprească pe pirați.

Obi-Wan strânse cu putere din dinți rugându-se cu ardoare ca printre resturile evacuate în spațiu să fie numai pirați.

În acelaşi timp o navă togoriană deschise focul.

Căpitanul piraților se apropia şi solul vibra sub picioarele lui Qui-Gon. Enormul togorian cântărea de patru ori cât el.

Chiar şi în circumstanțe normale, Qui-Gon nu ar fi putut face altceva decât să se apere. Încercă să-şi păstreze echilibrul în timp ce para puternicele lovituri ale monstrului. Piratul se împiedică, dar se redresă imediat şi lovi cu barda cu lamă vibratoare. Lama lovi în plin umărul drept a lui Qui-Gon şi îl

aruncă la pământ.

Cavalerul Jedi urlă de durere. Umărul îl ardea. Încercă să ridice brațul dar nu putu.

În spatele piratului, Qui-Gon auzi sunetul metalului ce se rupe. Sistemul de cuplare a tuburilor de abordaj cu porțile calei se rupseră şi se formă un curent puternic de aer. Qui-Gon văzu chiar şi picături din propriul sânge, ce erau aruncate în vid. Bucăți de metal erau trase în spațiu împreună cu armele şi căştile piraților morți. Enormul pirat se adăpostise în spatele scutului încercând să se protejeze.

Qui-Gon se lăsă purtat de curentul de aer în direcția căpitanului pirat. Dacă tot trebuia să moară, măcar va lua monstrul ăsta cu el.

Puternicele lovituri ale tunurilor laser rupeau învelişul *Monumentului.* O navă de luptă togoriană încercă să lovească puntea de comandă, dar cursul haotic al navei făcu ca loviturile să ajungă în partea din spate a covertei.

Obi-Wan, care nu dorea să se gândească că ar putea muri în acest atac, se pregăti să tragă.

Următoarea serie de lovituri nu nimeriră *Monumentul.* Într-o miime de secundă Obi-Wan ochi centrul navei adverse şi trase.

În timp ce era tras în spațiu, Qui-Gon trecu sabia în mâna stângă şi lovi cu putere spre picioarele piratului. Togorianul se agăță de o balustradă şi făcu un salt evitând lovitura. Din săritură, ateriză cu picioarele direct pe antebrațul stâng al cavalerului. Luptând cu durerea, Qui-Gon încercă să ridice sabia dar enormul pirat îl ținea cu brațul imobilizat. Încercă disperat să se rotească dar nu putu să scape. Cu un braț imobilizat şi altul grav rănit, Qui-Gon nu putea face nimic pentru a se putea lupta cu monstrul.

Piratul începu să râdă ca un nebun, iar curentul de aer ce lovea pereții culoarului cu puterea unui uragan părea să râdă împreună cu el. Qui-Gon nu mai putea respira.

Dintr-o dată capul îi dispăru. Enormul togorian fu aspirat de vidul spațial.

Qui-Gon se uită în celălalt capăt a culoarului. Clat'Ha stătea ghemuită pe podea, ținându-se cu disperare cu o mână de mânerul unei uşi închise în timp ce în cealaltă mână ținea o armă de asalt. În intensitatea luptei piratul uitase de prezența ei.

În fundul culoarului era o poartă ce ar fi trebuit să se închidă automat la decompresia culoarului, dar care, din cauza loviturilor primite de navă nu funcționa.

Qui-Gon pierdea mult sânge şi nici nu putea respira. Dar, deşi era slăbit, făcu un efort suprem ridicând o bucată de metal cu ajutorul *Forței* şi lovi butonul de închidere manuală a uşii. Când şuieratul curentului de aer încetă, totul rămase într-o tăcere mormântală. Qui-Gon îşi auzea bătăile inimii şi pe Clat'Ha ce se sufoca încercând să respire.

Nava togoriană explodă într-o sferă de foc. Si Treemba manevra consola de comunicații trimițând SOS-uri în spațiu. O navă a Republicii Galactice putea răspunde cu o întârziere de câteva zile sau în fracțiuni de secundă. Era imposibil de estimat traficul pe rutele comerciale spațiale.

Dintr-o dată navele de luptă togoriene se îndepărtară. Două dintre ele fuseseră distruse iar transportorul şi încă o navă de abordaj fuseseră avariate de coliziunea cu *Monumentul.* Se puteau vedea trupuri de pirați plutind prin spațiu.

Nici cel din urmă dintre pirați nu şi-ar fi putut imagina că fuseseră învinşi de un copil de doisprezece ani. Obi-Wan pilota nava ghidându-se după stele. Sirenele de alarmă sunau peste tot. Monitoarele indicau pierderi de aer prin cel puțin zece găuri.

— E ca şi cum nava se dezintegrează, îi spuse Obi-Wan lui Si Treemba.

Acesta aprobă din capul de formă triunghiulară, arătându-se îngrijorat.

— Trebuie să aterizăm, Obi-Wan.

— Să aterizăm? Unde? răspunse Obi-Wan privind afişajul locatorului spațial ce indica în jur doar pustiul spațial.

Si Treemba se aplecă spre consola de navigație.

— Nu funcționează, spuse.

— Ştiu, răspunse Obi-Wan. De asta pilotez manual. Unde o fi echipajul? De ce nu vine nimeni să ne ajute?

— Probabil îi ajută pe răniți sau sunt ei înşişi răniți.

Si Treemba privi undeva departe prin fereastra punți de comandă.

— Aşteaptă! Aici!

Obi-Wan putu să vadă planeta ce apărea în fața lor. Era o sferă albastră de culoarea apei, deasupra căreia se vedeau petele albe ale norilor.

— Cum am putea şti dacă aerul e respirabil? întrebă Obi-Wan. Atmosfera poate fi otrăvită sau poate fi o planetă ostilă.

— Tot e mai bine decât să respiri vidul spațial, spuse Si Treemba.

Ochii lui Si Treemba se întâlniră cu ai copilului. În acel moment enorma navă păru să geamă şi încă o alarmă începu să sune, ceea ce însemna că presiunea aerului din navă era tot mai mică.

— Cred că nu avem alternativă, spuse încet Si Treemba.

Grelb şi oameni săi alergaseră pe culoare spre secțiunea Arcona a navei. Minerii conduşi de huttul Jemba luptaseră bine contra piraților în porțiunea lor de navă, dar zeci de hutti şi whiphizi erau morți sau răniți.

Bănuiră că muriseră şi mulți arcona. Grelb sperase să găsească mormane de victime.

Dar când ajunseseră în sectorul arcona descoperiră că aceştia nu luptaseră. În schimb lăsaseră ca mascota lor Jedi să lupte pentru ei.

Trecând de o curbură a culoarului, Grelb o văzu pe Clat'Ha ajutându-l pe Jedi să se ridice. Qui-Gon avea o tăietură profundă în brațul drept, iar cel stâng îi era vânăt şi umflat.

Huttul surâse şi pentru ca nimeni să nu îl vadă, se retrase un pic. Începu

să şoptească către whiphizii ce îl urmau.

— Să se ducă cineva să îi spună lui Jemba că arcona sunt nişte laşi ce nu au ieşit din camere pentru a lupta. şi că preţiosul lor Jedi doar printr-o minune mai e încă în viaţă. E momentul să-i lovim.

Obi-Wan survolă suprafaţa lumii acvatice şi trecu din partea luminată a planetei în partea întunecată. Noaptea era luminată de cinci luni strălucitoare ce atârnau pe cer ca nişte pietre preţioase. Sub el, enorme creaturi zburau în stoluri imense. Păreau argintii în lumina lunilor, cu corpuri fusiforme şi aripi puternice. Aveau aspectul unor stranii specii de peşti zburători ale căror aripi evoluaseră căpătând o mărime respectabilă. Creaturile zburau cu aripile deschise, lăsându-se purtate de vânt. Câte una privea nava cu curiozitate.

Fără să lase din mână manşa de pilotaj şi cu nava ce pierdea din viteză scoţând sunete stridente la fiecare schimbare de direcţie, Obi-Wan vedea oceanul cum se întinde în toate direcţiile sub el. În sfârşit, văzu o insulă sălbatică de coastele căreia se spărgeau valuri înspumate.

Obi-Wan pilotă nava spre insulă ţinând cu greutate manşa şi gemând de efortul ce trebuia să îl facă pentru a nu lăsa nava să se prăbuşească.

CAPITOLUL 14

Zeci de mineri au fost răniţi sau ucişi în timpul atacului, aşa că infirmeria era plină. Cu toate acestea, puţini dintre răniţi au fost arcona. Aşa cum spusese Clat'Ha, toţi arcona, cu Si Treemba în frunte, s-au blocat în camerele lor la cel mai mic semn de pericol. Cea mai mare parte a răniţilor a aparţinut echipajului navei sau au fost mineri togorieni.

Rănile lui Qui-Gon erau destul de grave, dar Jedi a aşteptat până când toţi ceilalţi au fost îngrijiţi apoi a cerut ca robotul medic să vină în camera sa. Clat'Ha a refuzat să plece de lângă el, indiferentă la sugestiile maestrului Jedi de a se odihni.

— Nu voi pleca până când nu sunteţi bine, a spus ea calm.

Obi-Wan a aterizat cu nava la doar câţiva metri de o plajă stâncoasă. Noaptea căzuse ca o ceaţă asupra insulei. Când au fost siguri că atmosfera e propice respiraţiei, o duzină de navete au ieşit pentru a repara spărturile existente în corpul navei, şi altele pentru a inspecta împrejurimile. Dragonii argintii erau peste tot, zburând pe cerul întunecat, aparent dormind cu aripile întinse. Mulţi dintre ei umpleau stâncile insulei. Nu erai în siguranţă dacă rămâneai mult pe afară, deci, căpitanul a ordonat să nu mai iasă nimeni după ce se luminează de ziuă şi bestiile se vor trezi. Inginerul navei a informat că vor fi necesare două nopţi pentru a repara complet avariile navei.

Obi-Wan a venit în camera lui Qui-Gon exact atunci când robotul medical

terminase de aplicat o bandă de dezinfectant peste răni, începând apoi să le cicatrizeze. Toporul vibrator al căpitanului pirat atinsese partea din spate a umerilor lui Qui-Gon ajungând până la coaste. Obi-Wan se simțea rău doar uitându-te la rană, dar Qui-Gon stătea liniştit, lăsând androidul să îşi vadă de treabă.

— Sunteți norocos că ați rămas în viață, spuse robotul medical lui Qui-Gon. Cu timpul rănile se vor vindeca. Sunteți sigur că nu doriți nimic pentru a atenua durerea?

— Nu, nu îmi trebuie, răspunse Qui-Gon cu voce caldă. Apoi se adresă lui Clat'Ha:

— Te duci acum la odihnă?

Ea clătină încet din cap.

— Ne vedem mai târziu.

Clat'Ha plecă însoțită de robotul medical. Uşa se închise fără zgomot în spatele ei.

Qui-Gon se aşeză într-un scaun. Obi-Wan aşteptă ca maestrul Jedi să observe că este acolo.

Maestrul Jedi îl privi atent pe Obi-Wan pentru câteva momente.

— Obi-Wan, atunci când ai accelerat nava, la ce te gândeai?

— La ce? răspunse ezitant Obi-Wan. În realitate nu m-am gândit la nimic. Îmi era frică de pirați şi ştiam că trebuie să fug de ei cât mai rapid.

Era prea obosit ca să îşi facă griji dacă acesta nu ar fi fost un răspuns adecvat. Cel mai bine era să spună pur şi simplu adevărul. Nu îl interesa dacă Qui-Gon aproba deciziile sale. Prea de multe ori încercase să îi facă pe plac.

— Deci nu cred că ai gândit că vei ucide sute de pirați decuplând nava de tuburile de abordaj a navelor lor? întrebă Qui-Gon cu un ton neutru.

— Nu am avut timp să mă gândesc la ceea ce făceau ei, spuse Obi-Wan, *Forța* m-a călăuzit.

— Ți-a fost frică? Erai furios?

— Şi una şi alta, admise Obi-Wan. Eu am lansat rachetele împotriva piraților. Am ucis, dar nu am făcut-o din ură. Am făcut-o pentru a salva vieți.

Qui-Gon clătină uşor din cap cu un gest afirmativ.

— Văd.

Răspunsul dat era cel pe care Qui-Gon dorise să îl audă. Acesta arăta că Obi-Wan era pe drumul cel bun.

Cu toate acestea, Qui-Gon se simțea nemulțumit şi privi în interiorul inimii sale. Dorise vreun moment ca băiatul să nu treacă testul ăsta? Ar fi fost grav pentru un Jedi.

Nu putea să spună altceva. Adevărul era că Obi-Wan nu l-a dezamăgit. El a acceptat cu curaj sarcina de pilotare a navei. A avut sute de vieți în mâinile lui şi nu a avut nicio ezitare. Îşi câştigase pe deplin dreptul de a fi ucenicul lui.

Atunci, de ce îi era dificil să aibă încredere în el?

Pentru că am avut încredere în altul. Mi-am pus toată încrederea în Xanatos şi s-a dovedit a fi un dezastru.

Sentimentul de pierdere a fost atât de mare că, chiar şi acum, Qui-Gon suferea de asta ca de o rană deschisă. Ar fi preferat mai degrabă o duzină de răni făcute de lama vibratoare a căpitanului pirat, decât să simtă această pierdere şi această durere.

Obi-Wan, confuz, aştepta în fața lui Qui-Gon. Era atât de obosit că aproape se clătina pe picioare. Era un răspuns bun sau greşit? Nu avea de unde să ştie. Tot ce percepea era lupta interioară a lui Qui-Gon pe care nu o înțelegea. Luptaseră împreună pentru a salva nava, şi ar fi fost suficient pentru a crea o legătură între ei; dar Obi-Wan simțea că erau mai îndepărtați ca oricând.

Ar trebui să zică ceva? Poate dacă l-ar fi întrebat pe Qui-Gon la ce se gândea, ar răspunde. Dar înainte ca Obi-Wan să spună ceva, se auziră câteva lovituri violente în uşă. Tânărul ucenic se duse să o deschidă.

Si Treemba intră înăuntru. Arcona gâfâia ca şi cum ar fi fost aproape cu sufletul la gura.

— Ce se întâmplă? întrebă Qui-Gon.

Maestrul Jedi se ridică şi incetişor îşi întinse brațul ca să vadă cum reacționează.

— Vă rugăm să veniți cât mai repede, spuse Si Treemba gâfâind. Hutt-ul Jemba a furat dactylele noastre!

CAPITOLUL 15

— Nu vrei să continui, îl avertiză Qui-Gon pe huttul Jemba.

Vorbea calm. În spatele lui Qui-Gon câteva duzini de arconani stăteau tăcuți. Obi-Wan se afla printre ei, apărând spatele cavalerului Jedi. Qui-Gon era rănit grav, părând a fi în pragul leşinului.

Jemba tremura de veselie precum un enorm vierme cenuşiu.

— Ce poți face tu, micuțule Jedi? tună el voios. Nimeni nu-l poate opri pe Marele Jemba! Arconanii tăi sunt prea înspăimântați pentru a se confrunta cu pirații. Se ascund, în timp ce oamenii mei luptă şi mor. În curând, laşii ăştia vor fi sclavii mei!

Jemba şi oamenii săi îi dominau pe arconani. Un zid de mineri Offworld – hutti, whiphizi, umani şi droizi – se aflau în spatele lui Jemba. Toți cei din Offworld erau gata de luptă. Asupra lui Qui-Gon, Obi-Wan şi a arconanilor erau ațintite cel puțin treizeci de blastere. Unii dintre thugii Offworld aveau scuturi şi armuri. Oamenii lui Jemba nu dețineau doar cristalele dactyl[15] ale arconanilor, în posesia lor se aflau şi majoritatea armelor de pe navă.

Obi-Wan se simți jignit. Lângă el, Clat'Ha era vânătă de furie. Ținea mâinile în jos, depărtate de corp, gata să scoată arma. Dar ea şi arconanii erau clar surclasați în ceea ce priveşte armamentul.

---

15 Dactyl – cristale galbene de amoniac, esențiale pentru supraviețuirea arconanilor atunci când se aflau departe de planeta natală Cona. (n. tr.).

— Nu vrei să faci dreptate, Jemba, a încercat Qui-Gon să fie convingător. Speri doar să-ți satisfaci lăcomia. Nimic nu se va rezolva pe această cale. Lăsați deoparte armele.

Qui-Gon făcu apel la Forță, încercând să-l înduplece pe hutt să oprească această nebunie. Dar de câteva ore se concentrase asupra rănilor, în încercarea de a grăbi vindecarea, ignorând durerea. Era prea slăbit pentru a-l putea îndupleca pe hutt.

Jemba dădu din mână a lehamite.

— Ooh, ceea ce simt e puternica *Forță*? Ha! izbucni el. Şmecheriile voastre de Jedi sunt atât de neînsemnate, încât mă fac să râd. Nu au efect asupra Marelui Jemba. Uite-te la tine, Jedi! N-are niciun rost să stai în fața unui vibro-ax[16]. Oricine poate vedea că eşti prea slăbit pentru a lupta. Nu poți face nimic să mă opreşti.

Furia îl copleşea pe Obi-Wan odată cu zeflemeaua huttului. Păşi pe lângă Qui-Gon, drept în fața lui Jemba.

— Eu pot să te opresc! strigă el şi-şi activă sabia-laser.

Ochii uriaşi ai lui Jemba se îngustară de furie. Thugii care-l înconjurau dețineau controlul. Nu se temeau de un băiețaş.

— Care-i treaba, Jedi? s-a adresat Jemba cu dispreț lui Qui-Gon. Trimiți un copil să se lupte cu mine? Asta vrea să fie o insultă?

Jemba se uită în stânga şi în dreapta, apoi ridică pumnul enorm. Dacă îl va coborî, Obi-Wan ştia că va fi semnalul pentru oamenii săi să deschidă focul. Obi-Wan putea devia numai câteva încărcături trase de blaster.

Qui-Gon înaintă şi-l prinse de cot pe Obi-Wan.

— Lasă sabia-laser deoparte, spuse el calm. Nu poți învinge în felul acesta. Dacă deschide focul, vor muri oamenii degeaba. Un Jedi trebuie să-şi cunoască adevăratul inamic.

Obi-Wan era nedumerit. Brusc, se simți confuz.

— Ce vrei să spui? îl întrebă. Sudoarea îi şiroia pe față. Care dintre ei ne este inamic?

— Furia este inamicul nostru, spuse Qui-Gon cu chibzuință.

Îi aruncă o privire lui Jemba.

— Lăcomia şi teama sunt şi ele inamicii noştri. Arconanii pot trăi o perioadă fără dactyl. Nu e nevoie să te lupți acum. Pripeala este un alt inamic.

Obi-Wan înțelese înțelepciunea vorbelor lui Qui-Gon. Închise sabia-laser, se înclină către Jemba, ca în fața unui oponent destoinic, şi se trase înapoi.

— Înțeleaptă mişcare, micuțule, spuse Jemba.

Apoi huttul izbucni într-un hohot de râs. Strigă către arconani:

— Am nevoie de muncitori. Plătesc bine.

Vocea lui Jemba stârni un mic ecou în încăpere. În spatele lui Qui-Gon, arconanii au început să şuşotească agitați.

Clat'Ha a strigat:

---

16 Vibro-ax – secure/halebardă prevăzută cu un generator de vibrații care îi măresc efectul de tăiere. (n. tr.).

— Offworld nu-şi plăteşte bine muncitorii!

Jemba îşi umflă pieptul.

— Voi plăti în hrană şi dactyl! spuse. Pentru o zi de muncă, le voi da muncitorilor o zi de viață!

— Adică să-i plăteşti cu dactylul pe care l-ai furat de la ei? întrebă Obi-Wan.

Nu-şi putea crede urechilor. Îi trebui toată stăpânirea de sine pentru a nu se năpusti asupra lui Jemba ca să-l sfârtece în bucăți.

Jemba rânji larg.

— Adevărat. Cei ce vor munci pentru mine vor trăi. Cei care nu... vor muri. Cum i-aş putea plăti mai bine?

Spre uimirea lui Obi-Wan, unii dintre ei au început să traverseze încăperea pentru a i se alătura lui Jemba. Alții i-au urmat. Si Treemba a ezitat, apoi li s-a alăturat şi el.

— Aşteptați! ordonă Clat'Ha arconanilor. Ce faceți?

Arconanii s-au oprit privind înapoi.

— Noi suntem mineri. Că suntem sub stăpânirea lui Jemba, sau a altuia, nu contează.

— Dar, Si Treemba, cum rămâne cu libertatea voastră? Nu puteți renunța la ea!

Si Treemba l-a privit trist.

— Eşti prietenul nostru, Obi-Wan. Dar nu înțelegi. Poate că umanii prețuiesc libertatea la fel de mult ca viața, dar, noi nu.

Ca un singur trup, tot grupul de arconani s-a întors şi s-a alăturat lui Jemba.

Obi-Wan se străduia să înțeleagă cuvintele prietenilor săi. Arconanii erau eclozați din ouă, în cuiburi, şi împărțeau totul în comun. Pe Arcona, săpau în pământ după rădăcinile adânci ce conțineau apa şi hrana. Se bazau în întregime unul pe altul. Odată ajunşi pe *Bandomeer*, vor săpa în mine pentru Jemba. Atâta timp cât comunitatea lor supraviețuia, fie şi parțial, libertatea nu conta.

— Dacă vă alăturați lui, i-a avertizat Clat'Ha, va lua de la voi tot ce va putea şi nu vă va da nimic în schimb, decât ceea ce e deja dreptul vostru. Jemba îşi va mări puterea, în timp ce arconanii vor fi tot mai slabi. Asta vreți?

— Nu, a fost de acord Si Treemba. Dar nu vrem să murim.

— Atunci trebuie să luptați cu el, i-a îndemnat Clat'Ha. Când dați de pericol, voi construiți ziduri şi vă ascundeți în spatele lor. Aşa e felul arconanilor. Dar când un daggerlip[17] le dărâmă, vă luptați. Jemba nu este mai puternic decât un daggerlip. Vrea să vă distrugă. Îl putem învinge.

Clat'Ha a scos blasterul, iar minerii Offworld şi-au ridicat armele şi scuturile, gata de luptă. Obi-Wan o privi cu atenție pe femeia neînfricată. Furia ei a cuprins întreaga încăpere. Era nevoie doar de o scânteie ca să

---

17 Daggerlip – prădător uriaş specific junglelor de pe planeta Cona. (n. tr.).

izbucnească.

Ar fi fost o luptă gata pierdută. Qui-Gon era slăbit. Nu era nici locul, nici momentul potrivit pentru a lupta. Jemba trebuia oprit. Dar nu-l puteau opri aici.

— Si Treemba, spuse Quin-Gon. Prietene. Îți cer un singur lucru. Aşteaptă.

Qui-Gon impunea respect. Obi-Wan nu avea timp să-i facă pe plac. Îşi concentră întreaga atenție asupra lui Si Treemba. Uneori, puterea prieteniei avea efect acolo unde *Forța* nu putea face nimic.

Si Tremba se întoarse cu fața spre el, înlăcrimat. Era un act de mare curaj pentru el să se separe de prietenii săi arconani. Obi-Wan ştia asta. Aşteptă, conştient că a vorbi din nou ar fi însemnat să-l insulte pe Si Treemba.

Cu încetineală, Si Treemba a dat din cap. Apoi s-a îndreptat către cealaltă parte a încăperii, pentru a fi lângă Obi-Wan şi Clat'Ha.

Un şuierat abia auzit, de nelinişte, străbătu aerul.

Unul câte unul, arconanii îl urmară pe Si Treemba.

CAPITOLUL 16

Întâlnirea s-a terminat nedecis. Nu mai era nimic de făcut decât să se aştepte. Obi-Wan rămase cu Qui-Gon. Deşi cavalerul Jedi stătuse drept pe toată durata confruntării, transpirația îi inundase fruntea, iar Obi-Wan îşi putea doar imagina concentrarea de care avea nevoie pentru a rămâne atent.

— Te duc în cabina ta, îi spus Obi-Wan.

Ştiu cât de slăbit trebuia să se fi simțit Qui-Gon când cavalerul Jedi nici nu încercă măcar să protesteze.

Pe când Qui-Gon înainta pe coridorul unde se afla cabina lui, mersul îi era şovăitor, iar vederea tulbure. Îi era recunoscător lui Obi-Wan pentru că era prezent alături de el. După ce a trecut de colț, se clătină. Obi-Wan îl prins de braț, ținându-l drept.

— Eşti bine? îl întrebă Obi-Wan, cu vocea plină de îngrijorare.

— Voi fi, spuse Qui-Gon cu slăbiciune. Eu... trebuie doar... să mă concentrez.

Obi-Wan îl ajută să intre în cabină şi aşteptă până îl văzu aşezat. Un plan i se înfiripa în minte încă din momentele confruntării. De data asta nu va mai face greşeala de a omite să-l informeze pe Qui-Gon.

— Maestre Jinn, începu Obi-Wan. Am o idee! Am să mă întorc la gurile de aerisire, în teritoriul Offworld. Acum cunosc topografia. Voi aştepta până ce Jemba rămâne singur şi-l voi ataca.

Qui-Gon îşi închise o clipă ochii, ca şi cum sugestia lui Obi-Wan l-ar fi durut la fel de mult precum rana.

— Nu, a răspuns hotărât. Nu o vei face.

Cu puțin timp mai înainte fusese impresionat de modul cum Obi-Wan a manevrat situația cu arconanii şi cum s-a retras din fața lui Jemba cu

demnitate. Acum, puştiul făurea din nou planuri nesăbuite, permițând furiei să domine rațiunea.

Desigur, Qui-Gon trebuia să recunoască faptul că acest plan nu era cu nimic mai nesăbuit decât cele gândite de el în anii tinereții. Totuşi, se simțea o dezamăgire atât de adâncă, încât fu surprins. Oare se lăsa condus doar de sentimente atunci când era vorba de băiat?

Cu greutate, Qui-Gon se ridică singur din scaun. Umărul îl ardea în locul unde piratul îl lovise. Îşi ținuse durerea sub control, dar acum îl copleşea.

— Iată, eşti rănit, spuse Obi-Wan. Ştiu că deocamdată nu poți lupta. Dar pot să o fac eu în locul tău! Pot să-mi controlez mânia şi să fac ceea ce trebuie. Dacă Jemba ar fi mort…

— Nimic nu se va schimba, spuse Qui-Gon încet. Obi-Wan, chiar nu vezi? Nu uciderea lui Jemba este soluția. Jemba este doar un hutt. Întotdeauna mai sunt şi alții, la fel de malefici şi de lacomi ca el. Dacă îl ucidem, planul lui va continua să se aplice. Altul ca el, poate chiar unul mai rău, îl va înlocui. Ceea ce trebuie să facem noi, este să-i învățăm pe aceşti oameni care…

— Dar el este rău, nu-i aşa? întrebă Obi-Wan.

— Ce încearcă să facă Jemba este greşit, a răspuns precaut Qui-Gon.

— N-am mai văzut pe nimeni altul atât de malefic, a izbucnit Obi-Wan.

Un surâs trist apăru pe buzele lui Qui-Gon.

— Chiar ai călătorit prin multe locuri, tinere Obi-Wan?

Obi-Wan rămase tăcut. Mai avea multe de învățat. Inima îi striga că Jemba este întruchiparea răului, iar acest rău se desfăşura pentru a supune în sclavie victime nevinovate. Dacă era cineva care merita o soartă cu adevărat cruntă, acela era huttul. Dar trebuia să-l asculte pe Qui-Gon.

— Văd ceva şi mai rău, continuă Qui-Gon. Dacă te gândeşti la uciderea cu furie, trebuie să ştii că asemenea gânduri vin din Partea Întunecată.

— Şi atunci, cum îl facem să dea dactylul înapoi? întrebă Obi-Wan.

— Nu putem. Nu-i putem face pe oameni să fie drepți şi buni. Asemenea calități se dezvoltă odată cu ei, nu pot fi forțați să le aibă. Deocamdată, prefer să aştept. Poate că Jemba va simți o schimbare în suflet. Sau, poate, îl aşteaptă vreo soartă cruntă. În ambele cazuri, uciderea lui nu este o soluție.

— Dar… ai mai ucis înainte, adăugă Obi-Wan ezitant.

— Am ucis, a recunoscut Qui-Gon, atunci când nu aveam de ales. Dar când am ucis, totdeauna am câştigat doar o luptă. O mică, mică victorie. Există bătălii mari ce trebuie câştigate, bătăliile cu sufletul. Uneori, cu răbdare şi rațiune şi dând un exemplu bun, am câştigat mai mult decât o luptă, mi-am transformat adversarul într-un prieten.

Obi-Wan medită la cele spuse. În ciuda durerii şi a slăbiciunii, Qui-Gon găsise timp să-şi împărtăşească gândurile lui Obi-Wan. Cu numai o zi în urmă, probabil că Jedi l-ar fi admonestat aspru şi i-ar fi ordonat să plece. Ceva se schimbase între ei.

— Mă testezi, desigur, presupuse Obi-Wan. Trebuie să ții seama că nu sunt Padawanul tău. Se strădui să nu lase mânia să-i răzbată în voce.

Qui-Gon dădu din cap.

— Nu, spuse cu fermitate. Nu eu te testez, Obi-Wan. Viața te testează! Fiecare zi îți aduce şanse noi de triumf sau înfrângere. Iar dacă treci testul, nu te face un Jedi. Te face uman.

Obi-Wan se dădu înapoi, ca şi cum Qui-Gon l-ar fi pălmuit. Cu o revărsare de emoție îşi privi în adâncul sufleului. Se înşela singur. Îşi spusese sieşi că a acceptat hotărârea lui Qui-Gon, că tot ce dorea era respectul acestuia. Dar undeva în adâncul său, sperase că dacă ar fi acționat cu bravură şi eficiență în această misiune, Qui-Gon şi-ar fi schimbat gândurile. Acum vedea adevărul.

Qui-Gon vedea schimbările din ochii lui Obi-Wan. Băiatul a înțeles, în sfârşit, că hotărârea sa era finală. Ar fi trebuit să se simtă uşurat. Furia băiatului a dispărut. Dar a mai dispărut şi altceva. Speranțele lui Obi-Wan pentru viitor.

Qui-Gon îl privea pe Obi-Wan cum se întoarce şi-şi şterge fața cu mâneca. Oare tânărul plângea? Îl rănise chiar atât de adânc?

Dar când Obi-Wan s-a întors, doar transpirația dispăruse de pe fața sa. Qui-Gon nu vedea strălucirea vreunei lacrimi. În schimb, vedea cea mai cumplită înfrângere.

Simți o împătură. După toate vorbele înțelepte despre cum să câştigi inimile inamicilor, îşi dădu seama că tocmai a frânt inima unui băiat care spera să-i devină aliat.

CAPITOLUL 17

Când părăsi cabina lui Qui-Gon, Obi-Wan se simțea amețit. Avea nevoie de odihnă, dar nu vedea nicăieri nicio lumină. Încercă să rămână în cabină, apoi pe canapeaua din hol. Până la urmă, hoinări fără țintă pe coridoare. Ajunse în apropiere de sălile motoarelor, privind în depărtare către sălbăticia planetei fără nume.

Cinci luni, cu umbre roşii şi albastre, atârnau ca nişte fructe coapte deasupra oceanului tăcut. Un stol de draigoni[18] pluteau în înălțimile atmosferei, dormind cu aripile întinse. Țărmul insulei era doar un zid cioplit de stânci bătute de valuri. Departe în interior, ieşeau aburi din piscurile întunecate ale vulcanilor pe versanții cărora erau agățați sute de draigoni.

În spatele său, o uşă se deschise cu un uşor şuierat. După o clipă, Si Treemba păşi înăuntru.

— Noi te-am căutat, spuse.

— Trebuie să mă gândesc, răspunse Obi-Wan.

Era bucuros să-şi revadă prietenul. Si Treemba îi acordase încrederea la întâlnirea cu Jemba. Prietenia lor se întărise, şi amândoi o ştiau.

---

18 Draigon – specie aviară nativă pe o planetă acvatică necunoscută, aflată între *Bandomeer* şi *Coruscant*. (n. tr.).

— Te putem întreba la ce te gândeşti? întrebă şovăitor Si Treemba.

— Mă gândeam că şederea mea în Templu a fost dificilă din mai multe puncte de vedere, spuse Obi-Wan. Zilele erau pline de studiu şi antrenamente. Se aştepta de la noi să dăm tot ce putem. Îmi respectam maeştrii atât de mult şi credeam că ştiu de ce am nevoie, nu numai ca să supravieţuiesc, ci chiar să şi excelez. Obi-Wan respiră adânc. Acum văd că nu am nicio idee cu ce fel de Rău mă va confrunta Universul. Nu am mai văzut niciodată lăcomia adevărată, ca aceea a piraţilor lui Jemba. Mi se face greaţă.

— Aşa e şi normal, a aprobat Si Treemba. E ceva oribil.

— Şi mă gândesc… am şi eu seminţele aceleiaşi lăcomii? se întrebă Obi-Wan.

Si Treemba îşi privi prietenul, nedumerit. Văzu marea suferinţă reflectată pe chipul lui Obi-Wan.

— De ce întrebi aşa ceva, Obi-Wan?

— Pentru că, toată viaţa, m-am pregătit să fiu un Jedi. Am râvnit atât de mult la asta. Doream să lupt pentru onoare, şi am devenit furios când alţii mi-au stat în cale.

— Un Jedi oferă atât de multe prietenilor săi, răspunse Si Treemba gânditor. El îl apără pe cel slab şi luptă pentru binele comun. Nu credem că e ceva rău pentru tine să vrei a face cât mai bine. Nu, asta nu e lăcomie!

Obi-Wan dădu din cap, privind în continuare afară, la marea întunecată. Simţea un dor nespus de acasă, de a fi înapoi la Templu, unde lucrurile erau clare şi-şi aveau rostul lor. Aici, se simţea pierdut.

— Peste câteva ore se va lumina. Ai făcut deja atât de mult pentru mine, Si Treemba. Dar mă vei ajuta şi pentru ultima oară?

— Sigur că o voi face, a răspuns prompt Si Treemba. Cum?

— Ajută-mă să-mi birui furia, spuse Obi-Wan.

Strângându-şi pumnii îi privi, apoi îşi întinse degetele şi apucă rama ferestrei.

— Simt atâta mânie împotriva lui Jemba. El vrea să se folosească de ceilalţi oameni pentru propriul lui interes, iar eu vreau să-l ucid pentru asta. Dar nu-mi place ce simt acum. Qui-Gon avea dreptate. Dacă încerc să-l opresc pe Jemba, aş face-o doar ca să-mi satisfac furia.

— Dar pari a fi calm, observă Si Treemba.

— Tocmai s-a întâmplat ceva, a spus încet Obi-Wan. Tocmai mi-am dat seama de ceva. Qui-Gon nu mă va lua niciodată ca Padawan. El mă consideră nevrednic şi poate că are dreptate. Poate că nu sunt bun pentru aşa ceva.

— Şi nu eşti supărat? întrebă Si Treemba surprins.

— Nu, spuse Obi-Wan. Mă simt ciudat, Si Treemba. Ca şi cum mi s-a luat o povară de pe umeri. Poate că aş putea fi un bun fermier. Iar a fi bun… un om bun, este mai important decât a fi un Jedi.

— Dar cum rămâne cu Jemba? întrebă Si Treemba.

— Yoda mi-a spus cândva că ar exista trilioane de fiinţe în galaxie, dar numai câteva mii de Cavaleri Jedi. A spus că nu putem îndrepta tot răul. Toate creaturile trebuie să înveţe ce este corect, şi să nu se bazeze mereu doar

pe Jedi. Poate că asta este ceea ce trebuie să facă Arconanii. Nu ştiu ce va fi în viitor. Dar acum, alegerea mea este să nu lupt.

Obi-Wan se întoarse către Si Treemba.

— Îți cer să-ți părăseşti prietenii Arconani pentru a ne acorda şansa să te ajutăm pe tine. Nu vreau sa-mi încalc promisiunea. Nu vreau să te văd suferind iar din cauza lipsei de dactyl. Rămâi cu mine, Si Treemba. Într-un fel sau altul, vom găsi o cale.

CAPITOLUL 18

Tehnicile Jedi pentru vindecare aplicate de Qui-Gon îi solicitau întreaga energie dirijată către muşchii sfâşiați şi pentru lupta împotriva infecției. Dar, gândurile i s-au întors şi către Obi-Wan, la înfățişarea de om înfrânt a băiatului atunci când discutau.

De ce opunea băiatul o asemenea rezistență? Întâlnise mulți tineri de-a lungul anilor. Din când în când, cu răbdare şi blândețe, le-a adus la cunoştință că le lipseşte ceea ce le-ar trebui ca să devină Cavaleri Jedi. O făcuse cu compasiune, salvându-i de chinul de a afla acest lucru prea târziu, nu-i aşa?

Hotărât, Qui-Gon se întinse pe canapea. Regretele îl țineau treaz, iar el avea nevoie de somn.

Nava era ciudat de liniştită. Toți erau extenuați de lupta cu pirații. Qui-Gon nu auzea nimic, doar plesniturile valurilor de la țărm, şi murmurul ritmic, uşor, al unor animale ce se foiau pe sub navă. Spera ca sunetele acestea să-l adoarmă.

Dar somnul i-a fost neliniştit; dacă din cauza durerii sau a regretelor, nu putea spune. Pe jumătate treaz datorită unui coşmar, Qui-Gon se ridică şi căută un prosop ca să-şi şteargă fruntea asudată. Bău puțină apă, apoi îşi sprijini fruntea înfierbântată de oțelul transparent al micului său portal-fereastră. Culmile colțuroase din depărtare păreau să vibreze, pâlpâind. Oare se agrava febra? O ceață ciudată, galbenă, îi acoperea vederea.

Se ridicase prea curând. Se întoarse la canapea. De data aceasta, căzu într-un somn adânc, fără vise.

Când se trezi, dimineața devreme, brațul drept îi era rigid, dar în stare mai bună. Un droid de pe navă îi reparase şi curățase hainele. După ce se îmbrăcă, îşi dădu seama că îi este foame. Era un semn bun. Pe când se îndrepta către bucătărie, văzu multă animație pe navă. Arconanii treceau grăbiți pe lângă el, cărând cutii cu lucrurile personale. Îl întrebă pe unul ce se întâmplă.

— Vine fluxul, a răspuns arconanul, şi s-ar putea să scufunde nava. Motoarele sunt toate în reparație şi nu le putem repune în funcțiune la timp. Am primit ordin de evacuare.

— Evacuare? întrebă Qui-Gon surprins. Cu draigonii de afară, poate fi periculos. Şi unde vă evacuaţi?

— Pe colinele înalte din interiorul insulei. Echipajul navei a găsit nişte grote. Trebuie să ajungem la ele înainte ca soarele să se înalțe şi să se trezească draigonii.

Arconanii alergau mai departe, trăgând cutii grele după ei.

Din ce în ce mai rău, îşi dădu seama Qui-Gon. Doborâţi de piraţi, eşuaţi într-o lume străină, cu Jemba ținând armele ațintite asupra lor. Iar acum trebuie să abandoneze nava şi să se ascundă în grote, cu provizii puține.

Simțea un nou pericol. Poate că pirații vor veni să-i termine, sau poate vor muri toți de foame, sau se vor lupta unii cu alții până la moarte. Poate fluxul va fi atât de înalt, încât va acoperi întreaga insulă.

Arconanii ce se grăbeau păreau a fi epuizaţi, într-o stare deloc bună. Nu luaseră dactyl nici aseară, nici în această dimineață. Qui-Gon se întreba cât timp vor mai rezista fără.

Se duse în cabina lui Clat'Ha şi o găsi împachetându-şi lucrurile în grabă. Uşa era deschisă. Ea îl privi lung când intră în cabină.

— Mai bine te-ai grăbi să împachetezi, spuse. Fluxul vine repede, iar soarele va răsări curând. Trebuie să plecăm de pe navă.

Surâse când îşi dădu deoparte de pe ochi o şuviță de păr roşu. Ochii verzi sclipiră poznaşi.

— Jemba e furios. Poate se teme că nu va încăpea în grotă.

— De ce e atât de mânios? întrebă Qui-Gon curios.

Clat'Ha a dat din umeri.

— Pentru că e ceva ce nu poate ține sub control, cred. La început a crezut că echipajul minte... Dar până şi el şi-a dat seama că s-ar putea îneca dacă rămâne pe loc. Aproape că ar merita, doar ca să vezi cum moare.

Qui-Gon se încruntă.

— Cât de curând vor avea nevoie arconanii de dactyl?

Amuzamentul din ochii lui Clat'Ha se preschimbă instantaneu în îngrijorare.

— Unii dintre ei au început deja să cedeze, spuse ea încet. Dacă nu vor avea dactyl până diseară, vor începe să se îmbolnăvească şi să moară.

— Atât de curând, murmură Qui-Gon.

Simțea o preocupare, instinctul spunându-i că a trecut ceva cu vederea. Mânia lui Jemba. Uşoare frecări produse de animale. O stâncă solidă care s-a mişcat. O ceață galbenă...

Dar, pe insulă nu trăiau animale, doar draigoni. Imediat după aterizare, echipajul cercetase dacă există prădători. Iar ceața nu fusese în fața ochilor săi. O grotă de pe creastă strălucise cu o lumină slabă, galbenă.

— Spune-le arconanilor să nu aibă teamă, i se adresă sec lui Clat'Ha. Cred că ştiu unde se află dactylul. Mă întorc cât de repede pot.

— Vin cu tine, se oferi instantaneu Clat'Ha. Sau putem lua nişte ajutoare...

Qui-Gon se gândi. Fără îndoială că dactylul era păzit. Dar cu draigonii flămânzi ce vânau pe cerul dimineții, prezența a prea mulți oameni le-ar

atrage atenția. Fără a mai spune că Jemba ar sta de pază. Dar un om îmbrăcat în haine negre, singur…

— Îmi pare rău, Clat'Ha, spuse. Ştiu că vei detesta ceea ce am să-ți cer să faci.

— Fac orice, declară Clat'Ha feroce. Trebuie să găsim acest dactyl!

— Nu, nu înțelegi, spuse Qui-Gon. Te rog să aştepți.

Huttul Grelb era un bun executant al ordinelor, mai ales când ştia că Jemba i-ar putea mânca coada dacă nu o făcea. Stătea pe o stâncă aflată la mijlocul versantului, cu blasterul pregătit. De aici avea o perspectivă bună asupra navei. Jemba îl trimisese aici din două motive – să-i apere pe minerii şi pe arconanii care plecaseră de pe navă, şi să se asigure că nimeni nu se va cățăra ca să ajungă la grote. Nu că lui Jemba i-ar fi păsat de arconani. Dar, acum, ei erau proprietatea sa. Îşi proteja investiția.

Până acum, draigonii care pluteau în înălțimile cerului şi cei care erau agățați de stâncile colțuroase ale colinelor nu-i observaseră pe hutti, arconani şi whiphizi. Ceața dimineții îi împiedicau să-i vadă. Totuşi, Grelb continua să fie foarte atent, pregătit să doboare orice draigon care s-ar fi năpustit din înalturi, sau orice arconan care i-ar fi creat probleme.

Noaptea ce trecuse asigurase ascensiunea nevăzută spre înălțimile colinelor şi ascunderea dactylului. Jemba le ordonase whiphizilor să facă cea mai mare parte din eforturi. Picioarele lor erau bine căptuşite, şi nu făceau niciun zgomot în timp ce încărcau dactylul în pachete şi apoi se furişau departe de navă. Nu i-a văzut nimeni, Grelb era sigur. Restul minerilor de pe navă fuseseră ocupați cu tratarea rănilor căpătate în timpul atacului piraților, iar arconanilor le era frică să-şi scoată nasurile din cabine. A fost o piedică atunci când echipajul le-a ordonat tuturor să părăsească nava şi să se adăpostească în grote. Chiar şi Jemba s-a îngrijorat că cineva ar putea da peste ascunzătoarea dactylului. Noroc că i-au obligat pe whiphizi să urce atât de sus.

Ceața începea să se risipească, dar nori întunecați se rostogoleau dinspre vest. Aerul mirosea a sare şi a fulgere îndepărtate. Grelb era îngrijorat că fulgerele ar fi mânat tot mai mulți draigoni să vină la sol, aici, pe insulă.

În timp ce arconanii părăseau uriaşa navă întunecată, un om i-a atras atenția lui Grelb – Qui-Gon Jinn, cavalerul Jedi. Purta o mantie cu glugă, dar Grelb l-a recunoscut imediat după statură şi grația mişcărilor. Qui-Gon păşea uşor pe lângă arconani, ca şi cum ar fi fost nerăbdător să ajungă la grote. Şi totuşi, nu era stilul său să se grăbească să se pună la adăpost.

Grelb înhăță un binoclu şi îl aținti către Jedi. Qui-Gon urca repede pe coasta colinei, fără a da semne de oboseală. Dar, în loc să se pitească în prima grotă unde arconanii se adunaseră deja, el continua să urce, strecurându-se pe o cornişă îngustă pentru a ajunge pe cealaltă parte a muntelui unde nu mai putea fi văzut. Grelb s-ar fi luat bucuros după Jedi ca să-l împuşte, dar nu îndrăznea să o facă fără permisiunea lui Jemba. Luă aparatul de comunicații şi apăsă pe un buton. În câteva secunde Jemba îi răspuns.

— Cavalerul Jedi se îndreaptă către vârful muntelui, spuse Grelb.

— Unde se duce? se răsti Jemba

Părea înfricoşat, şi pe bună dreptate.

— Nu ştiu. Dar nu-mi place treaba asta, răspunse Grelb.

Jemba ezită doar o clipă.

— Ia câteva întăriri cu tine, şi ai grijă să nu se mai întoarcă.

Si Treemba arăta nefericit. Tenta verzuie, sănătoasă a pielii devenise cenuşie, iar solzii începeau să-i cadă. Qui-Gon era plecat de câteva ore.

Când Clat'Ha îi spuse că Qui-Gon a plecat în căutarea dactylului, Obi-Wan s-a simțit frustrat. Acceptase faptul că nu va putea fi un Padawan al vreunui Jedi, dar chiar nu putuse Qui-Gon să-i ceară ajutorul, măcar de data asta?

Desigur că nu o făcuse. Desigur, a plecat singur.

În grota întunecată, Obi-Wan îşi privea prietenul, încruntat. Hutti şi whiphizii aveau singurele surse de lumină din grota imensă, aşa încât, doar raze reflectate ajungeau până aici.

Arconanii se adăpostiseră în fundul celei mai înalte grote – şi ce ciudate erau aceste grote. Fiecare avea patru metri în partea cea mai îngustă, şi zece metri în înălțime. Cam o duzină de pasaje duceau către suprafață. Dar tunelurile se deschideau adesea larg în caverne imense aflate din loc în loc. Urmele de gheare dovedeau că nişte animale le-au săpat, dar arconanii nu au găsit încă niciunul aflat în vizuină.

Nişte Offworld păzeau intrarea pentru ca să nu evadeze careva. Stalactitele spânzurau deasupra precum nişte sulițe strălucitoare, şi nu aveai pe ce să te aşezi, doar pe spărturi de stâncă. În umbrele întunecate, ochii arconanilor sclipeau slab.

Si Treemba mormăia în arconană. Alții din apropiere făceau acelaşi lucru. Obi-Wan se apropie de prietenul său.

— Ce tot mormăi? întrebă încet.

— Cântăm un imn de mulțumire, spuse Si Treemba.

Şi îi traduse lui Obi-Wan.

În sfârşit, soarele a apus,
Iar lumea noastră este întunecată.
În această grotă avem pietrele
Şi pe frații noştri lângă noi.

Afară poate să bântuie furtuna,
Dar aici ziua e liniştită.
Bine contopiți cu țărâna
Precum carnea pe oase.
Cu frații noştri plecați ne regăsim.

Lui Obi-Wan i se părea a fi un cântec trist. Dar el nu era un arconan. El nu

era făcut să trăiască într-o grotă. Probabil, lui Si Treemba, cântecul i se părea mai vesel.

Arconanii păreau să se fi resemnat la gândul morții. El nu putea înțelege acest fel de resemnare. Necesitatea de a acționa, de a lupta, creştea cu fiecare minut. Obi-Wan se împotrivi acestui simțământ. Nu fusese atenționat asupra nerăbdării sale de atâtea ori? Acesta era testul său. Trebuia să trăiască conform codului Jedi şi să aştepte, chiar dacă prietenul său se stingea. Era cel mai greu lucru pe care-l făcuse vreodată. Dar avea încredere în Qui-Gon.

— Promite-mi, îi spuse Obi-Wan lui Si Treemba, că vă veți strădui să nu muriți aici.

— Nu vom ceda morții, promise Si Treemba.

— Pe cuvânt? Veți rezista până se întoarce Qui-Gon? întrebă repezit Obi-Wan.

— Vom încerca să trăim, Obi-Wan, promise Si Treemba. Dar dactylul trebuie să vină repede.

CAPITOLUL 19

Prudent, Qui-Gon urca centimetru cu centimetru pe o muchie de stâncă pe care niciun om n-ar fi reuşit să o escaladeze. Prin ploaia torențială, reuşea să găsească mici crăpături în care-şi strecura degetele de la mâini şi picioare, abia reuşind să se mențină agățat de stâncă. Ştia că trebuie să se grăbească. Pierduse prea mult timp pe când se apropia de versantul lateral al muntelui, ştiind că dacă ar fi încercat să se cațere direct ar fi fost foarte uşor de depistat. Dar ultima terasă era într-un loc unde trebuia să rişte să fie văzut. De acum înainte, calea era direct în sus.

Momentan, era mai preocupat de draigoni, decât de hutti. Creaturile deveniseră active. Multe aterizaseră pe colțurile stâncoase de deasupra, aşteptând să treacă furtuna. El se ținea în umbre, strecurându-se printre stânci, cu teama că va fi descoperit. Uneori, trebuia să rămână nemişcat lungi minute agonizante, până ce vreun draigon îşi întorcea capul acoperit cu solzi argintii.

Răbdare, se îndemna singur, din când în când. *Trebuie să avem răbdare.*

Aceasta era o lege nescrisă a Codului Jedi. Şi totuşi, era greu să fii răbdător când atâtea vieți erau în balanță. Degetele îi erau rănite şi însângerate. Undeva, în apropiere, o lumină izbucni din cer, iar tunetul îl asurzi. Cerul era negru şi foarte jos. Vântul şuiera strecurându-se printre stânci.

Se simțea teribil de expus. Era un tip masiv, o țintă mare pentru draigoni. Un fulger de lumină îi putea dezvălui poziția, sau îl putea lovi de moarte chiar.

Mult timp rămase nemişcat, în aşteptare. Ploaia îi curgea pe frunte şi-i făcea hainele grele. Era pe jumătate înghețat, şi încă slăbit de rănile provocate de pirați. Privi către ocean. Nu foarte departe, un draigon sclipitor se aruncă ca o săgeată către suprafața apei, cu aripile strânse. A plonjat într-o izbucnire

de spumă, apoi a bătut din aripi. Pe când se ridica dintre valurile înspumate, ținea în bot un uriaş peşte sclipitor.

Slavă Domnului, draigonii nu l-au văzut încă. Sau, dacă au făcut-o, nu le plăcea carnea de om. Poate că draigonii nu văzuseră niciodată animale terestre, şi nu se gândeau să vâneze pe pământ.

Qui-Gon nu îndrăznea să privească în jos. La câteva sute de metri deasupra sa, o pală de ceață ieşea dintr-o crevasă şi era imediat împrăştiată de vânt. Era nevoie de vederea ageră a cuiva care ştia ce caută, ca să observe tenta galbenă a ceții.

Acolo era dactylul.

Calea a fost dificilă. Nu erau poteci. Nu a mişcat nicio pietricică pe care a călcat. Dacă punea piciorul pe vreuna, putea să se rostogolească de sub talpă. Şi chiar dacă nu se mişca, tot o simțea ascuțită şi dureroasă. Singurele plante întâlnite erau nişte licheni cenuşii care acopereau aproape tot. Când erau uscați, păşeai pe ei ca pe un covor. Dar după ce a început ploaia, aceştia au devenit alunecoşi.

Deşi simțea cum *Forța* îl ghidează către dactyl, tot mai părea a fi o misiune aproape imposibilă.

Un fulger străbătu aerul. Tunetul zgudui piatra de sub degetele sale. În spatele său, vântul îşi trimitea rafalele. Qui-Gon se lipi de peretele stâncos. Umărul îi tremura.

Nu mai e mult până sus, îşi zise.

Chiar deasupra capului izbucni o lumină. Fragmente de piatră i-au lovit obrajii. O clipită, a crezut că trăsnetul s-a abătut asupra stâncii de lângă el. Dar şi-a dat seama că a fost ceva prea mic. Un blaster. Cineva a tras asupra lui!

Qui-Gon înclină capul, încercând să privească în jos. I-a văzut imediat printre stâncile de sub el. Pentru un hutt era greu să se ascundă. Era Grelb, credinciosul lui Jemba. Aluneca singur, flancat de câțiva whiphizi. Şi-au ridicat grelele arme-blaster şi au tras din nou. Huttul râdea voios. Fulgerele blasterelor loveau peste tot în jurul lui Qui-Gon. Sabia-laser nu-i era de niciun folos. Nu avea unde să se ascundă, nu putea lupta. Cu mare efort, Qui-Gon continuă să se cațere.

Huttul Grelb chicotea plin de încântare. Planul său funcționa perfect. Ştia că Qui-Gon trebuia să apară de după partea laterală a muntelui ca să poată urca direct către dactyl pe ultima porțiune a ascensiunii. Tot ce a trebuit să facă a fost să găsească o poziție şi să aştepte.

La început se temuse de draigoni, şi ținuse capul jos, sperând să fie confundat cu o stâncă. Dar, treptat, Grelb căpătă încredere. Probabil că draigonii erau doar nişte mâncători de peşti. Nu se mai temea de colții lor, dar pietrele ascuțite ale acestei lumi amenințau să sfâşie chiar şi pielea groasă a lui Grelb. Tot ce mai voia huttul era să alunece cu grijă înapoi la navă. Dar, acum avea de făcut o treabă, să-l ucidă pe Jedi. Va fi plăcerea sa.

Jedi a fost prins în capcană, pe faleza de deasupra, şi acum se vânzolea în

sus, către locul unde era ascuns dactylul. Qui-Gon nu avea blaster cu care să riposteze. Era o țintă mare. Se părea că va fi ucis uşor, aşa încât, Grelb le spuse acoliților săi:

— Nu vă grăbiți, pregătiți-vă de distracție!

Whiphizi au scos strigăte de încântare. Le făcea plăcere să chinuie ființe lipsite de apărare. Au început să tragă foc de baraj, care nu avea ca scop lovirea directă a Jedi-ului. Doar trăgeau suficient de aproape ca să-l înspăimânte.

Grelb chicotea, *Uite-l cum se zvârcoleşte! Băieți, îmi aminteşte de puffer*[19]*-ul pe care l-am mâncat aseară!*

Dar, adevărul era că Jedi nu se zvârcolea. Nu se pitea şi nici nu încerca să se pună la adăpost. Ritmul nu i se schimbase cu nimic. Încet, metodic, urca faleza, chiar şi atunci când stânca se spulbera la doar câțiva milimetri de fața sa.

Whiphizii începeau să se mânie.

— Ăsta-i chior? a întrebat unul pe un ton nemulțumit. Nu e deloc distractiv.

Grelb se încruntă. Nu voia ca whiphizii să aibă motiv de nemulțumire. Avea nevoie de loialitatea lor.

— Ce-ar fi să pariem? a sugerat el. Să vedem cine reuşeşte să-l nimerească în cizmă.

— Excelent! a strigat primul whiphid. Pariez pe cinci monede că reuşesc să-l nimeresc în cizmă din primul foc!

— Din primul foc? a râs neîncrezător camaradul lui.

Şi rămăşagul a fost făcut. Pentru a-l face mai atractiv, Grelb parie împotriva whiphidului cu cota doi-la-unu. Nerăbdător, îl privea pe Jedi cum îşi continuă cățăratul drept în sus. Cei doi whiphizi care pariaseră şi-au fixat armele în umăr. Aşteptă cu respirația oprită ca primul whiphid să tragă. Fulgerul a izbucnit, tunetul s-a rostogolit prin aer. O rafală de vânt a suflat în spatele lui Grelb.

Jedi îşi ținea piciorul drept pe o mică muchie de piatră. A întins mâna către o scobitură de deasupra. Se afla într-un echilibru precar. Dacă ar fi fost nimerit în picior, probabil că s-ar fi prăbuşit în abis.

— Trage odată! strigă Grelb.

În spatele său, se auzea un zgomot ciudat. Ceva ca o vomă. Grelb se întoarse şi-l văzu pe whiphidul-țintaş şi un draigon uriaş. Aterizase atât tăcut, că nu fusese auzit de nimeni. Vedea pentru prima dată unul de atât de aproape. Draigonul avea mici solzi argintii pe întreg corpul şi ochi mari, galbeni, ca aceia ai unui peşte. Nu avea picioare anterioare, doar câte o gheară uriaşă pe fiecare aripă. Iar botul avea cei mai ciudați colți, ca nişte pumnale enorme arcuite în jos. Monstrul îi amintea vag de un rechin

19 Puffer – specie de peşte. (n. tr.).

ithorian[20]. Jumătate din whiphid era în botul draigonului.

— Aaagh! urlă Grelb în timp ce se grăbea să alunece către cea mai apropiată crevasă.

Toţi ceilalţi whiphizi se răsuciră şi începură să tragă în draigon.

Qui-Gon se forţă pe ultimii trei metri, apoi ajunse într-o mică grotă. Acolo, se opri ca să se odihnească câteva momente lungi, în timp ce-şi ţinea strâns braţul drept. Simţea mirosul înţepător de sulf şi amoniac. Pătrunse mai adânc în grotă. Cristalele de dactyl erau aruncate pe podeaua plană a peşterii şi răspândeau o strălucire pală, galbenă.

Focul de baraj tras de blastere a devenit deosebit de rapid. Armele făceau un neîntrerupt *boom-boom-boom*. Dar nu se mai trăgea asupra lui. Whiphizii se adăpostiseră printre stânci şi trăgeau în draigoni. Focul blastereler îi atrăgea şi mai mult, iar draigonii urlau prin aer, lansându-se în stoluri asupra versantului. Câteva dintre bestiile uriaşe erau căzute în jurul whiphizilor, dar alţii năvăleau din ceruri, înnebuniţi de foame.

Qui-Gon privi în josul falezei, la încăierare. Umblase toată dimineaţa fără a atrage atenţia draigonilor. Acum, tot trăgând cu blasterele lor, prostănacii de whiphizi, îi atrăgeau să atace în cârduri.

Draigonii scoteau urlete stridente şi se aruncau în picaj din nori cu marile aripi argintii întinse. Planau pe deasupra colţilor de stâncă întorcându-şi capetele în toate direcţiile. Colţii le luceau în sclipirile de lumină ale fulgerelor.

Whiphizii se împrăştiaseră încercând să se ascundă pe sub lespezile mari de piatră. Unul dintre ei urlă plin de teroare când un draigon l-a smuls din adăpostul său.

Qui-Gon se folosi de diversiune ca să umple cu dactyl sacul adus cu sine. Timp de câteva momente whiphizii s-au luptat ţipând şi murind, în timp ce duzini şi duzini de draigoni uriaşi se năpusteau asupra lor.

Deodată, o umbră imensă blocă lumina ce pătrundea în grotă. Un draigon urlă atât de penetrant între pereţii stâncoşi, încât până şi Qui-Gon se înfioră şi se lipi de stâncă.

Afară, la intrarea în grotă, draigonul zgâria pietrele cu vârful aripilor. Scoase un nou răcnet, iar Qui-Gon ştiu că nu mai avea rost să se ascundă. Fusese văzut. În timp ce alţi draigoni năvăleau din cer, Qui-Gon se îndepărtă încetişor.

Whiphizi solizi şi păroşi se agitau printre stânci, trăgeau cu blasterele şi scoteau zbierete războinice. Făceau o diversiune bună.

Din fericire pentru Grelb, tânărul hutt, precum unele feluri de viermi şi melci, era adeptul strecurării prin locuri înguste şi adăpostirii între pietre. De aceea Grelb se îndepărtă repede de masivii whiphizi şi îi lăsă să se lupte

---

20 Rechini ithoriani - prădători acvatici de pe planeta Ithor; gura largă este mărginită de nişte dinţi de mărimea şi forma unor pumnale. (n. tr.).

singuri cu draigonii. Se afla la jumătatea drumului spre poalele muntelui când îndrăzni să ridice capul pentru a arunca o privire către largul oceanului. Chiar şi atunci, îşi ținea blasterul greu strâns la piept. Fluxul crescuse şi apa ajungea acum la coca navei *Monument*. Dar se părea că Jemba a părăsit nava degeaba. Nu era inundată. Grelb se simți uşurat să ştie că încă mai avea şanse să plece viu de pe planeta asta.

În urma sa pe munte, whiphizii au mai scos câteva strigăte de luptă, apoi au încetat să mai tragă cu blasterele. Grelb simți cum îl scutură un fior la gândul la ce se întâmplase cu ei.

Urletele draigonului i-au alertat şi pe alții din cârd. Începură să se lupte pentru o poziție mai bună, în timp ce primul îşi băgă capul prin intrarea grotei. Un fulger lumină cerul în spatele său. Colți mai lungi decât cuțitele străluciră lângă fața lui Qui-Gon şi acesta simți mirosul de peşte stricat din răsuflarea sa.

Deodată, în mijlocul disperării, Qui-Gon percepu ceva straniu – o mică vibrație a *Forței*. Când se concentră, aceasta crescu. Cineva îl chema, un Jedi.

Îşi dădu seama... *Obi-Wan are nevoie de mine!*

Mirat, se adânci şi mai mult în grotă. Trebuia să fie calm, să se gândească. Băiatul n-ar fi trebuit să aibă abilitatea de a-l chema. Obi-Wan nu era Padawanul său. Nu erau conectați.

Dar nu avea timp să se întrebe ce semnifica chemarea. Era urgentă şi trebuia să i se supună. Auzind mişcare, Qui-Gon privi rapid către intrarea în grotă. O clipă, draigonul lovi stâncile cu aripile, blocând scăparea lui Qui-Gon, apoi se prăbuşi neîndemânatic.

De mult timp urma Qui-Gon căile *Forței*. Acum simțea că-i dă un semn. *Fugi*, îi comanda. *Du-te la Obi-Wan.*

Inima lui Qui-Gon bătea puternic. Alergă câțiva paşi şi se strecură prin intrarea peşterii, conştient că la două sute de metri mai jos, colțuri ascuțite de stâncă erau ațintite în sus precum săbiile. Totuşi, avea încredere în *Forță*.

Nu a căzut mai mult de câțiva metri. Saltul la dus drept în spinarea unui draigon! S-a lovit de gâtul bestiei cu o bufnitură. Creatura era udă şi alunecoasă. Qui-Gon aproape că căzu de pe el, dar se agăță cu vârful degetelor de pielea solzoasă. Muşchii suferinzi ai umărului pulsau de o durere arzătoare. Ridică un picior şi îl trecu peste spinarea draigonului, apoi se aşeză drept ca în şa.

Creatura urlă terorizată. Zburase aici sus, ca să se hrănească cu Jedi-ul. Acum îşi scutura gâtul, încercând să-l arunce din spinare. Scotea iar şi iar țipete stridente, apoi se aruncă panicată, bătând din aripi, în jos, direct către suprafața mării.

Qui-Gon ținu strâns într-o mână prețiosul sac cu dactyl şi se lipi de gâtul acestuia. Făcând uz de toată puterea ce o putu mobiliza, îi şopti draigonului: *Prietene, ajută-mă! Du-mă la grote! Repede!*

Draigonii care i-au vânat pe whiphizi auziră țipetele disperate ale celui în

cârca căruia se afla Qui-Gon. Priviră în sus şi îl văzură pe om. Se înălță tot stolul pentru a începe vânătoarea. Draigonul său bătu din aripi şi se îndreptă către grote. Qui-Gon nu era sigur că va putea controla bestia prea mult timp. Pentru puțina sa minte era ceva chinuitor, fiind dominată doar de o nesățioasă foame.

Grelb deplânse moartea acoliților săi whiphizi când privi înapoi spre munte. Draigonii se adunaseră în cârd cu sutele. Spre uimirea sa, îl văzu pe Qui-Gon Jinn sărind din crevasă direct în spinarea unui draigon vânător. Jedi se îndrepta undeva, în jos, către navă. Grelb rămase cu gura căscată, apoi se adăposti sub o stâncă. Rămase acolo, tremurând. Jedi era viu şi cobora de pe munte. Asta însemna un singur lucru. Grelb a dat greş. Jemba îl va ucide dintr-o lovitură imediat ce-şi va arăta fața. Sau poate că-l va ucide încet ca să dea o lecție. Nu s-a luptat să ajungă într-o poziție înaltă printre cei puternici, al doilea după Jemba, doar ca să lase un Jedi să-l învingă. Muncise atât de greu! Toate crimele, toată tortura asupra inocenților, tot profitul, nu trebuiau lăsate să se risipească.

Voia să-l ucidă el însuşi pe Jedi, înainte ca Qui-Gon să ajungă la grote unde-l putea vedea Jemba.

Cât putu de repede, Grelb ieşi de sub stânci.

CAPITOLUL 20

În grote arconanii se ofileau cu rapiditate. Ochii lor bioluminiscenți deveneau tot mai vagi, ca tăciunii uniui foc ce se stingea treptat.

În apropiere, Clat'Ha, împreună cu alți doi umanoizi încercau să-i ajute. De obicei energică, pătimaşa femeie părea acum stoarsă de puteri, istovită. Realmente nu puteau face nimic pentru arconani, doar să le asigure oarecare confort.

Si Treemba nu mai era activ de câteva ore. Îi şoptise lui Obi-Wan că încearcă să-şi conserve puterile. Totuşi, Obi-Wan presupunea că prietenul său era cu adevărat prea slăbit ca să se mai mişte.

Obi-Wan era disperat. Ura faptul că stătea degeaba, incapabil să ajute, în timp ce prietenul său murea încet. De zeci de ori s-a gândit să alerge afară ca să-l caute pe Qui-Gon. Dar a rezistat impulsului. A rămas lângă prietenul său ca să-l protejeze.

Obi-Wan îşi sprijini disperat fruntea pe genunchi. Apoi privi către tavanul grotei. Care a fost folosul tuturor antrenamentelor Jedi? Nu s-a simțit niciodată atât de neajutorat. Nimic din ce învățase, nici măcar nimic din cele ce-i spusese Yoda, nu l-a pregătit pentru aceste clipe. Ajunsese la sfârşitul a toate – credință, speranță, încredere în sine. Eşuase. Toată viața, îşi va aminte de asta.

Cele mai negre clipe…

O amintire îi revenit lui Obi-Wan. Îşi aminti o întâlnire crepusculară cu Yoda. *Care sunt limitele mele, şi cum voi şti că le-am atins?* întrebase Obi-Wan. *Şi dacă o voi depăşi pe ultima, unde pot să mă întorc pentru ajutor?*

Atunci a fost momentul când Yoda i-a spus că există clipe de pericol extrem, când, după ce a făcut tot ce i-a stat în putere, putea face uz de *Forță* pentru a chema un alt Jedi. *Aproape, să fii trebuie*, a spus Yoda. *Conectat.*

Poate că Qui-Gon nu credea că ei sunt conectați. Dar Obi-Wan trebuia să încerce.

În grota întunecată, se strădui să cheme *Forța*. A simțit pulsul şi i-a absorbit energia. Şi-a extins simțurile de Jedi, încercând să simtă prezența Maestrului. Dar Obi-Wan era tânăr şi nu putea controla *Forța* aşa cum ar fi vrut. În tăcere, doar l-a chemat pe Qui-Gon! *Vino acum! Arconanii vor muri fără dactyl.*

Din buza grotei se rostogoleau hohote de râs. Obi-Wan privi în sus. Îl chemase pe Qui-Gon cu toată puterea, şi în schimb, l-a stârnit pe huttul Jemba. Cam astea erau abilitățile sale.

Jemba îl domina, blocând intrarea cu trupu-i masiv.

— Cum vă simțiți? Sper că bine, îi luă peste picior. Eh, păi dacă nu sunteți, eu am dactyl de vânzare! Dactyl pentru cei nevoiaşi. Prețul pentru el sunt viețile voastre! Avem câte ceva aici, şi mult mai mult ascuns bine în altă parte.

De jur împrejurul grotei, arconanii au început să geamă. Unii se târâră spre hutt, pentru oferta de dactyl.

Pe Obi-Wan îl cuprinse dezgustul şi se ridică în picioare.

— Opriți-vă! strigă.

Înainte de a-şi da seama, sabia-laser se activă. Făcu vreo cincizeci de metri peste trupurile a câtorva duzini de arconani extenuați, până ajunse în fața monstruosului hutt. Făcu o mişcare largă, îndelung antrenată, cu sabia. Huttul cu înfățişare de melc putea fi clar văzut în lumină. O duzină de alți hutti şi whiphizi umpleau tunelul din spatele său, dar masivitatea lui Jemba nu le permitea să deschidă focul.

— Ehei, hohoti Jemba. Sunt bucuros să văd că eşti brav, chiar şi atunci când Maestrul tău nu-ți apără spatele!

— Pleacă, Jemba, reuşi să spună Obi-Wan. Era zguduit de furie, iar pentru că vocea i se schimbase, suna comic.

Clat'Ha apăru în spatele său, cu blasterul gata să tragă.

— Are dreptate. Nu eşti binevenit aici.

— Foarte bine, tună Jemba. Dacă asta vreți, voi fi bucuros să-i las pe prietenii voştri să moară.

— Lasă-le lor dactylul! ordonă Obi-Wan.

Ținea ferm sabia-laser, simțindu-i căldura în mânerul greu. Lama vibra prin aer, iar fiecare muşchi era nerăbdător să se destindă spre înainte şi să înceapă să taie. Sudoarea curgea pe fața lui Obi-Wan care-şi ținea dinții încleştați.

— Ce amuzant! se adresă tare Jemba către acoliții săi. Ăsta nu e un utilizator de *Forță*. E consemnat în înregistrările de pe navă. Nu e decât un fermier, respins din Templul Jedi.

Obi-Wan îşi stăpâni mânia la zeflemeaua lui Jemba. Timp de câteva secunde lungi se luptă să-şi găsească în interiorul ființei calmul şi pacea. Apoi îşi reaminti cuvintele lui Qui-Gon. Nu Jemba era adevăratul inamic. Mânia era.

În sfârşit, găsi calmul de care avea nevoie. Simți prezența *Forței*. Acum era peste tot în jurul său, în Jemba, în pietre, în arconanii ce se stingeau atât de repede în spatele său. A simțit-o cum pătrunde în el.

— Qui-Gon! strigă Obi-Wan surprins.

Se concentrase atât de mult pe chemarea către Maestrul Jedi, încât fu uimit că deodată simțea că acesta îl chema pe el în ajutor.

— Jemba, dă-te la o parte din calea mea! ceru Obi-Wan. Qui-Gon este în primejdie.

— Ha! Ha! hohoti masivul hutt. Se lovea peste laterale în timp ce râsul îl copleşea. Oare de ce nu sunt surprins? Poate pentru că eu mi-am trimis oamenii să-l omoare!

Dar nu era vorba doar de Qui-Gon. Pericolul venea pentru ei toți. Qui-Gon nu cerea ajutor doar pentru el. El încerca să-l avertizeze pe Obi-Wan.

— Vorbesc serios, Jemba, avertiză Obi-Wan. Suntem cu toții în mare pericol!

— Şi ce-ai vrea să fac eu, micuțule? întrebă Jemba. Vrei să mă uit în jos la încălțări pentru ca tu să mă poți străpunge? Ho, ho, ho! Şmecheria asta nu ține la mine. Huttii nu au picioare!

Pierdea timpul. Obi-Wan execută un salt rostogolit prin aer, spre înainte şi ateriză în fața lui Jemba. Apoi, folosindu-se de inerția de la aterizare făcu o detentă peste capul lui Jemba. Când ateriză în spatele acestuia, huttul urlă.

— Te-am avertizat! strigă Obi-Wan, ținând strâns sabia-laser.

Apoi sări şi peste coada lui Jemba şi peste capetele whiphizilor surprinşi.

Un whiphid trase cu blasterul în direcția lui Obi-Wan, dar acesta avusese grijă să-şi mențină sabia la spate şi deflectă încărcătura explozivă. Alergă prin tunele, pe lângă whiphizii şi hutti uimiți. Nevoia de a-l găsi pe Qui-Gon era copleşitoare. Fusese uimit să simtă chemarea de avertisment a Cavalerului Jedi, să simtă conexiunea.

În urma sa, câțiva whiphizi răcneau războinici, dar Jemba strigă la ei.

— Nu! Lăsați-mi-l mie! Puştiul e al meu!

CAPITOLUL 21

— Acolo este prietenul meu, îi spuse Qui-Gon draigonului. Duzini de intrări în grote se aflau pe versantul colinei, şi văzute din înaltul cerului, semănau cu nişte găuri de vierme.

Qui-Gon lupta să păstreze controlul asupra minții draigonului, ca să ajungă cu bine la sol. Atât cât vedea cu ochii, toți draigonii zburau în cete către grote. Urletele lor prin care se chemau unii pe alții erau asurzitoare.

Qui-Gon văzuse copacii gigantici din Pădurea de Argint a Viselor de pe planeta Kubindi[21]. Unele dintre frunzele lor puteau avea douăzeci de metri lungime, iar când toamna cădeau, pluteau prin aer precum nişte enorme plute pe apă. De acestea îi aminteau draigonii. Aceştia pluteau pe largile aripi de piele precum frunzele din pădurile de pe Kubindi.

Dar, aceste creaturi erau mortale; şi, la fel ca şi Qui-Gon, se îndreptau spre grote.

Qui-Gon îl avertiză din nou mental pe Obi-Wan asupra pericolului. Apoi aşteptă ca draigonul să aterizeze pe cornişa îngustă de lângă grotă. Qui-Gon alese momentul potrivit şi sări din spinarea bestiei. Ateriză pe marginea cornişei şi se sprijini cu mâna de peretele exterior al grotei. Draigonul zbură, scoțând un uşor strigăt confuz, dar cu mintea eliberată.

Qui-Gon făcu doi paşi către grotă, când îl văzu pe Obi-Wan ieşind în fugă, ținând sabia-laser ridicată. Obi-Wan se opri brusc din alergare, privind oripilat către cer.

La început, crezu că sunt doar nişte nori negri. Dar apoi a înțeles că stolurile de draigoni acopereau soarele. Şi cu toții se îndreptau spre grote.

Niciodată în scurta sa viață nu-şi imaginase asemenea teroare. Îşi simți picioarele slăbite, iar deodată i se şterse totul din minte. Nu ştia ce să facă.

Apoi îl observă pe Qui-Gon ce se îndrepta spre el. Îl cuprinse uşurarea. Părea obosit şi însângerat. Se ținea şi de un umăr. Dar, măcar era viu.

— Ai luat dactylul? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon confirmă dând din cap.

— Ce-i cu arconanii?

— Sunt în viață, dar slăbiți. Du-te, Qui-Gon. Am să apăr eu intrarea în grotă.

Obi-Wan se aştepta ca Qui-Gon să nu fie de acord, să-l trimită pe el înapoi în grotă cu dactylul. Dar cavalerul jedi se uită doar la el o fracțiune de secundă. În ochii maestrului, Obi-Wan văzu respect şi acceptare.

— Mă voi întoarce, promise Qui-Gon, şi alergă în grotă.

Peste câteva secunde, draigonii erau peste Obi-Wan. Sabia-laser tăia şi ardea, sfârâia şi şuiera. Draigonii urlau de durere şi cădeau în jurul său. Lupta mai bine şi cu mai multă putere ca oricând, cum nici nu crezuse că putea. Dar ştia că nu-i va mai putea respinge prea mult timp pe draigoni.

Qui-Gon alergă prin grote, pe lângă gărzile whiphizi şi hutti, cărând sacul cu dactyl. Era atâta determinare şi dârzenie în ochii săi, încât nimeni nu îndrăzni să-l oprească. Lăsă în urmă gărzile înfricoşate ale lui Jemba, până când, la jumătatea tunelului, îl întâlnit pe Jemba însuşi.

---

[21] Kubindi - lume terestră, casa Kubazilor, specie humanoidă insectivoră. (n. tr.).

— Stai! ordonă enormul hutt. Unde te duci?

Qui-Gon se uită liniştit la Jemba.

— Mai bine ți-ai duce gărzile la gura peşterii, îl avertiză Qui-Gon. Avem probleme.

— Ha! râse Jemba. Fraierul de ucenic al tău a încercat deja şmecheria asta.

Deodată, un draigon urlă direct în intrarea peşterii. Sunetul a fost uimitor. Întregul sistem de tunele a rezonat. Bucăți de piatră au căzut din tavan.

— A început, spuse Qui-Gon calm.

Sări peste huttul enorm şi îşi continuă cursa pentru a ajunge la arconani.

Grelb se strecură printre două stânci şi se opri un moment, cu blasterul greu în mâini, uitându-se în jos către grote. Ratase şansa de a-l ucide pe Qui-Gon Jinn. Înaltul Jedi alerga de-acum prin tunele. Dar ucenicul său păzea intrarea în peşteri cu sabia-laser gata să lovească oricând.

Îl voia pe Maestru, dar, deocamdată, trebuia să se mulțumească cu ucenicul.

Draigonii năvăleau cu duzinile din înaltul cerului, copleşindu-l pe flăcău. Chiar şi Grelb trebuia să admire îndemânarea tânărului Jedi. Sabia-laser lovea iar şi iar, fără ca tânărul să dea vreun semn de oboseală. Aproape că era păcat să-l omoare.

Un fulger despică cerul. Ploaia cădea pe pietrele sub care se adăpostise Grelb. Era un lucru bun să te ascunzi sub pietre, cel puțin rămâneai uscat.

Ridică blasterul, încercând să-l ochească pe tânărul Jedi. Sabia lui laser fulgera împotriva draigonilor.

Tot ce-mi trebuie acum, cugetă Grelb, *e doar o clipă ca să trag bine. Doar una...*

CAPITOLUL 22

O asemenea bătălie nu-şi imaginase niciodată Obi-Wan că ar putea avea loc. Nu simțea nicio urmă de frică. Acceptase deja moartea, pentru că şansele erau net împotriva sa. Acum lupta doar pentru a-i proteja pe arconani. Nu simțea mânie. Nici măcar nu ura bestiile flămânde ce se năpusteau fără întrerupere din înaltul cerului întunecat.

Forța era aliatul său.

O simțea mişcându-se în jurul său, în interiorul lui şi în draigoni. Sărea în lături, se rostogolea. Se răsucea şi spinteca boturi şi gheare. Lupta devenise un dans de pură supraviețuire. În timpul acestuia, Obi-Wan s-a schimbat. Simțea lovitura ce urma să se abată asupra sa, înainte ca aceasta să se întâmple. Muşchii draigonilor erau incredibil de bine reliefați, aşa încât el putea vedea şi cea mai mică zvâcnitură care-i dezvăluia felul în care urma să se mişte un draigon. Trupurile draigonilor morți se îngrămădeau în jurul său. Se dărui cu toată ființa acestui *dans*.

După câteva minute lungi, începu să se retragă către intrarea în grote. Avea o idee. Dacă îi putea ucide pe draigoni chiar la buza intrării, trupurile lor o vor bloca. Dacă mai erau blocate şi alte intrări, atunci ei ar putea avea o şansă.

Se retrăgea luptând cu ferocitate. Tocmai ajunsese la intrare, când auzi un râs familiar.

— Bună treabă, micuțule! chicoti Jemba.

Uriaşul hutt ieşi la iveală dintre umbrele din adâncul grotei. Avea în mâini un blaster enorm.

Obi-Wan abia avu timp să privească spre hutt şi trei draigoni au şi năvălit în intrarea peşterii.

— Ajută-mă! îi ceru lui Jemba în timp ce continua lupta.

Ar fi fost uşor pentru hutt să-i doboare pe draigoni. Îl putea ajuta să-şi realizeze planul. Obi-Wan ştia că acestuia puțin îi păsa de el, dar Jemba ar fi vrut cu siguranță să se salveze pe sine însuşi.

— Sigur că da! chicoti Jemba. Te voi ajuta... să mori!

Ridică blasterul, ochind.

Grelb se ghemui sub stâncă. Draigonii zăceau la picioarele lui Obi-Wan Kenobi. Băiatul se afla în gura peşterii ce se deschidea larg în spatele său. Huttul chicoti încetişor. Văzu că i se oferă o şansă şi apăsă uşor pe trăgaciul blasterului. Fulgerul a țâşnit, dar spre surpriza lui Grelb, tânărul Obi-Wan trebuie să-l fi simțit venind, pentru că s-a ferit în lateral. Fulgerul l-a ratat doar cu puțin.

Grelb răcni de furie şi se pregăti să tragă din nou. De data asta nu va mai rata. Dar, deodată, simți cum nişte colți uriaşi i se înfig în coadă. Se concentrase prea tare. Uitase să fie atent. Un draigon l-a găsit. Abia mai avu timp să scoată un strigăt înainte ca draigonul să-l smulgă de sub stâncă.

Obi-Wan stătea gâfâind. A simțit *Forța*, s-a ferit de lovitura blasterului venită de nicăieri şi care i-a trecut pe lângă cap, dar, probabil că nimeni n-a fost mai surprins decât huttul Jemba.

Uriaşul hutt a primit lovitura de blaster drept în piept. O clipă, Jemba se uită neîncrezător în jos, la rană.

— Bună lovitură, ha! râse oripilat.

Apoi îl privi pe Obi-Wan cu ochi plini de surpriză. Un tunet răsună, iar fulgerul sclipi. Apoi Jemba alunecă pe podeaua noroioasă şi muri.

Urletul unui draigon îi atrase atenția înapoi asupra situației. Abia avu timp să riposteze cu sabia-laser la năvalnicul atac, după care a sărit înapoi.

De data asta a fost foarte aproape, remarcă Obi-Wan. Sabia sa laser era activată şi răspândea o strălucire verzuie. *Cred că ar fi nevoie de ceva ajutor.*

CAPITOLUL 23

Împreună, Obi-Wan Kenobi şi Qui-Gon Jinn luptau umăr la umăr. *Forța* pulsa între ei. Fără a-şi vorbi, ştiau unde şi cum se mişcă celălalt, când urma să lovească. Când Qui-Gon înainta, Obi-Wan se retrăgea pentru a-i proteja flancul. Când Obi-Wan ataca în dreapta, Qui-Gon avea grijă să fie acoperit dinspre stânga.

Clat'Ha li se alătură, cu câte un blaster în fiecare mână şi un altul în tocul de la coapsă. Qui-Gon şi Clat'Ha s-au mişcat repede administrând dactylul arconanilor, încât aceştia şi-au revenit destul cât să rămână uniți şi să lupte. Si Treemba şi un grup de arconani doborau orice draigon ce îndrăznea să se apropie de intrare.

Planul lui Obi-Wan funcționa. Trupurile draigonilor căzute unul peste altul blocau intrarea. Obi-Wan, Qui-Gon şi Clat'Ha lăsară o mică grupă să o apere şi alergară către următoarea intrare. Şi bătălia reîncepu peste tot.

Înainte de moartea sa, Jemba ordonase whiphizilor şi huttilor din Offworld Corporation să apere grotele unde se adăpostiseră. Îi instruise să tragă de după stâncile din afară. Era o strategie prostească. Sute de mineri au fost măcelăriți. În sfârşit, Obi-Wan şi Qui-Gon îi convinseră să lupte la intrarea în peşteră şi să se folosească de trupurile draigonilor doborâți ca de nişte scuturi.

Minerii Offworld şi Jedi colaborau la paza intrărilor, dar draigonii săpau printre stânci altele noi, astfel că uneori reuşeau să pătrundă şi să-i atace pe mineri din spate sau de deasupra. Aici interveneau arconanii. Până la lăsarea serii, devenise evident oricărui whiphid şi hutt de acolo, că arconanii nu erau nişte laşi. Erau ființe născute în grote şi în întuneric, iar când era nevoie să lupte în condițiile cu care erau obişnuiți, se dovedeau a fi abili şi hotărâți.

Niciun draigon care a intrat prin tunelele săpate în tavanul grotelor nu i-a luat prin surprindere pe arconani. Într-adevăr, arconanii erau atât de cumpliți, încât, până la urmă, whiphizi şi hutti s-au retras lăsându-i pe ei să termine bătălia.

La căderea nopții, Obi-Wan şi Qui-Gon încă se mai luptau la ultima dintre intrările în grote. Din boturile draigonilor ieşeau aburi când scoteau țipete pătrunzătoare în aerul întunecat. Dar acestea se schimbaseră de la strigăte războinice la semnale. Deodată, ceea ce mai rămăsese din stol scoase un urlet şi se ridică în aer. Draigonii s-au rotit de două ori deasupra insulei, apoi au zburat înfrânți.

Când se înălță strigătul de victorie al supraviețuitorilor whiphizi şi hutti, Obi-Wan se gândit că seamănă cu o ovație de uşurare. Dar când un whiphid uriaş veni şi îi arse o palmă zdravănă pe spate, iar hutti l-au înconjurat aplaudând, Obi-Wan îşi date seama că nu era vorba de simple strigăte de uşurare. Foştii lor inamici îi ovaționau pe Jedi, iar mai târziu, când el şi Qui-

Gon se duseră în grota lui Jemba ca să ia şi restul de dactyl, nimeni nu a încercat să-i oprească.

Datorită ordinelor lui Jemba, peste trei sute de mineri Offworld au fost ucişi în bătălie. Optzeci şi şapte de arconani şi-au pierdut viețile. Grotele răsunau de gemete şi jale.

Obi-Wan zăbovi în peşteri, privindu-şi prietenii ce jeleau. Era timpul ca Si Treemba să fie alături de ai săi. Obi-Wan îi puse o mână pe umeri, îl strânse uşor, apoi plecă.

Numărul minerilor a fost redus aproape la jumătate.

În timp ce arconanii jeleau, Clat'Ha făcea planuri de viitor. Se duse la unul dintre căpitanii lui Jemba, un hutt pe nume Aggaba, şi îi spuse:

— Aggaba, vreau să te angajez pe tine şi pe oamenii tăi.

— Pe care dintre ei? a întrebat Aggaba suspicios.

— Pe toți, răspunse ea. Eşti comandantul temporar al acestora, până ajungeți pe *Bandomeer*. Vă plătesc eu contractele.

— Şi apoi, ce se-ntâmplă? întrebă Aggaba.

Avea o lucire vicleană în privire, întrebându-se cam ce profit ar putea face.

— Vă ofer tuturor invitația să lucrați pentru compania noastră minieră, spuse Clat'Ha. Mai gândeşte-te! Când vom ajunge pe *Bandomeer*, şefii tăi te vor retrograda, punând pe altcineva să te comande. Aceasta este şansa ta să scapi de Offworld Mining, să ai o slujbă mai bună unde vei fi plătit mai bine, şi pe termen lung.

Aggaba îşi linse buzele uitându-se în jur, ca şi cum fusese prins în colț.

— Contractele noastre nu vor fi ieftine, spuse. Vreau, să zicem, două mii pentru fiecare lucrător.

— Oricâți bani v-aş da, contră Clat'Ha, se vor duce în conturile corporației voastre. Aşa că vă fac o ofertă mai bună. Vă dau douăzeci la fiecare şi un bonus personal de douăzeci de mii doar ca să semnați cu mine.

Ochii lui Aggaba deveniră plini de încântare. Clat'Ha îşi ascunse bucuria. Aggaba va accepta oferta din lăcomie. Dar restul lucrătorilor îşi vor câştiga libertatea.

CAPITOLUL 24

Qui-Gon ştia când e timpul să recunoască că s-a înşelat. Îl subestimase pe Obi-Wan Kenobi.

Reparațiile era aproape terminate. Plecarea era planificată în zori. Qui-Gon ieşi din navă pentru a arunca o ultimă privire asupra oceanului. Avea nevoie de câteva clipe pentru a se gândi la ceea ce se întâmplase.

În jurul său, valurile se loveau de stânci, în timp ce se uita la sateliții multicolori, ce începeau deja să pălească pe măsură ce lumina zorilor creştea.

Se gândea la cuvintele lui Yoda, spuse nu cu mult timp în urmă: *Singuri nu putem trăi viețile. Dacă un ucenic nu vei luat, atunci, cu timpul, soarta va alege poate*.

Qui-Gon încă nu era sigur dacă soarta i l-a adus pe Obi-Wan ca Padawan, sau doar i-a adus întâmplător la un loc pentru o aventură ciudată. Considera că a fost o coincidență faptul că amândoi se îndreptau către *Bandomeer*. De fapt, Yoda l-a trimis pe băiat la *Bandomeer*, în timp ce ordinele primite de Qui-Gon veneau de la Senat, de la cancelarul Suprem în persoană! Nu era nicio şansă ca Yoda şi Cancelarul Suprem să fi făcut un asemenea aranjament împreună.

Dar, iată că se întâmpla.

Amândoi se duceau pe *Bandomeer*, iar Qui-Gon avea un sentiment de nelinişte în legătură cu această însărcinare. Şi mai era ceva. Nu era o treabă simplă pentru un Jedi să intre în contact cu mintea altuia. Era o chestie intimă, genul de lucruri care se făcea doar între prieteni foarte apropiați. Sau între Cavaler şi Padawan-ul său.

Pentru prima dată după mult timp, Qui-Gon nu ştia ce să facă.

Când nesigură calea se arată, să aştepți, mai bine este, îi spusese Yoda de nenumărate ori. Acum voia să folosească sfatul lui Yoda, chiar dacă avea impresia că Yoda ar fi dorit să facă exact invers. Nu voia să-i ceară lui Obi-Wan să-i fie Padawan. Voia să aştepte... şi să observe. Amândoi aveau misiuni separate pe *Bandomeer*, dar voia să țină ochii pe Obi-Wan. O singură misiune nu era suficientă pentru a-l testa pe băiat. Vor mai fi şi altele. Doar atunci va putea şti Qui-Gon cât de aproape este Obi-Wan de țelul său de Jedi. *Bandomeer* îl va testa, pentru că Obi-Wan nu va fi mulțumit de misiunea primită.

Qui-Gon surâse. Trebuia să fie de acord, băiatul nu era un fermier. Era menit pentru alte lucruri. Iar calea sa se va intersecta cu a lui Qui-Gon, doar că încă nu ştie.

Până când se va întâmpla aceasta, el nu va alege. Băiatul va trebui să fie puternic pentru a risipi umbrele celui ce a fost mai înainte. Iar Xanatos proiecta o umbră largă şi adâncă.

Qui-Gon păşi prin labirintul coridoarelor navei până a dat de cabina lui Obi-Wan. Bătu la uşă.

— Intră, spuse Obi-Wan.

Băiatul stătea pe pat cu picioarele încrucişate, privind afară, la munții stâncoşi.

— Sunt bucuros că vom părăsi acest loc, spuse Obi-Wan în loc de salut. Am văzut prea multă moarte aici.

— Te-ai descurcat bine, a spus Qui-Gon. Simt *Forța* din tine.

— A fost... uimitor, spuse încet Obi-Wan. Credeam că i-am înțeles puterea. Dar îmi dau seama că am văzut doar o părticică din ceea ce poate să facă. Ani de zile m-am considerat demn de aşa ceva. Dar abia când m-am recunoscut nedemn, puterea a început să mă învăluie.

Obi-Wan se întors către Qui-Gon. Ochii săi îi cercetau fața.

— Înțelegi ce vreau să spun?

Qui-Gon zâmbi.

— Înveți. Şi… da, înțeleg ce vrei să spui.

Tăcerea dintre ei creştea, dar era o tăcere plăcută. Înainte, întotdeauna, Qui-Gon aproape că auzea rugămințile lui Obi-Wan. Acum simțea doar cum acceptă convingerile lui Qui-Gon şi propriul său destin. O altă victorie pentru băiat. Era impresionat.

— Ar trebui să ajungem la destinație mâine, remarcă Qui-Gon. Teamă mi-e că pe *Bandomeer* va fi o situație afurisită.

Obi-Wan îi întâlni privirea. Ochii negri îi erau îngrijorați. Totuşi, dincolo de aceasta, Qui-Gon îi simțea tăria.

— Ştiu, spuse Obi-Wan. Şi eu simt la fel.

EPILOG

Obi-Wan Kenobi crescuse în Templul Jedi de pe *Coruscant*, o planetă supraaglomerată, unde fiecare palmă de pământ era acoperită cu zgârie-nori.

Când nava *Monument* a coborât prin atmosfera planetei *Bandomeer*, el s-a minunat la vederea junglelor şi câmpiilor, a întinderilor imense de teren pustiu şi al oceanului vast. Nu-şi imaginase niciodată că ar putea exista atâta sălbăticie pe o planetă.

Cosmoportul de pe *Bandomeer* era o clădire mică şi un hangar care abia reuşea să adăpostească o navă-cargo de mărimea lui *Monument*. Precaut, Obi-Wan ieşi împreună cu Qui-Gon din navă.

Un ofițer de la poliția interplanetară îi aştepta. Când îl văzu pe Qui-Gon, se grăbi spre el.

— Bine ați venit. Serviciile mele vă stau la dispoziție.

Qui-Gon aprobă dând din cap.

— Poți să-mi spui despre ce este vorba? Cancelarul Suprem spunea că ai cerut ajutor, pe mine, special.

— Poate că asta va explica tot, spuse ofițerul.

Îi înmână un plic lui Qui-Gon, care îl deschise şi scose o hârtie îndoită. Pe măsură ce citea, Qui-Gon păli la față şi-şi ținu respirația.

Obi-Wan citi peste umărul lui Qui-Gon.

— Pot doar să spun că mă aşteptam să vină această zi.

Nota era semnată de cineva numit Xanatos.

SFÂRŞIT

STAR WARS

QUI-GON AND OBI-WAN

THE AURORIENT EXPRESS

PLANETA GAZOASĂ YORN SKOT

DAR, MAESTRE... O FAPTĂ BUNĂ FĂCUTĂ CU INTENŢII RELE ESTE PĂTATĂ DE EXISTENŢA GÂNDULUI RĂUVOITOR.

SIGUR, DAR O FAPTĂ REA, FĂCUTĂ CU INTENŢII BUNE, ATRAGE TOATĂ ACEASTĂ RĂUTATE LA SUPRAFAŢĂ ŞI ÎI DĂ VIAŢĂ.

ATUNCI CE E DE PREFERAT... UN ACT NOBIL FĂCUT CU INTENŢII RELE...

...SAU O FAPTĂ REA FĂCUTĂ CU INTENŢII BUNE?

CUM POATE FI UNUL DIN ELE JUSTIFICAT MORAL, IAR CELĂLALT, NU?

TREBUIE SĂ ÎNVEŢI, CUM ŞI EU AM ÎNVĂŢAT DE LA MAESTRUL MEU, CĂ ADEVĂRATA VALOARE A UNEI FAPTE SE POATE CALCULA DOAR PRIN EXAMINAREA MOTIVAŢIEI ÎN RAPORT CU BENEFICIILE REZULTATULUI.

CREZI CU ADEVĂRAT CĂ UN COMPORTAMENT RĂU POATE FI JUSTIFICAT?

DACĂ E ECLIPSAT DE REZULTATUL POZITIV, DA.

NU ŞTIU DE CE CRED CĂ MAESTRUL YODA VA GĂSI DISCUTABILĂ ACEASTĂ TEORIE.

DE FĂCUT, ŞTII CE SĂ FACI. EŞTI GATA?

NU NE PUTEM APROPIA MAI MULT?

NU FĂRĂ SĂ NE ÎMPUŞTE...!

ZI-MI ÎNCĂ O DATĂ DE CE FACEM ASTA!

O NAVĂ DE LUX NUMITĂ AURORIENT EXPRESS NU RĂSPUNDE LA SEMNALELE DE APEL ŞI SE PARE CĂ ACUM COBOARĂ ÎN ATMOSFERĂ CU O VITEZĂ ALARMANTĂ.
DACĂ ÎN URMĂTOARELE ORE NU ÎNCETINEŞTE, PRESIUNEA DE PE TIBANISFERĂ O VA SFĂRÂMA CA PE O COAJĂ DE OU.
DAR DE CE O FACEM NOI? AUTORITĂŢILE LOCALE NU SUNT PREGĂTITE SĂ REZOLVE URGENŢELE DE ACEST FEL?
NU SUNT AUTORITĂŢI!
YORN SKOT E ÎN AFARA ORICĂREI JURISDICŢII. PLANETA E COMPLET INDEPEN-DENTĂ
COLONIA A FOST CREATĂ DE UN OM DE AFACERI BOGAT NUMIT CLODE RHODEN...
...CARE NU DOREŞTE SĂ ACCEPTE NICIO INFLUENŢĂ POLITICĂ DIN EXTERIOR...
SUNĂ A GUVERN DE FRONTIERĂ!
DA! FOARTE MULT!
ASTA E NAVA!
CE SUNT PETELE ACELEA NEGRE CE MIŞCĂ PE SUPRAFAŢA EI?

REŢEAUA DE APĂRARE! SĂ NE SEPARĂM!

GĂSEŞTE O INTRARE!

ZOW

TUMP

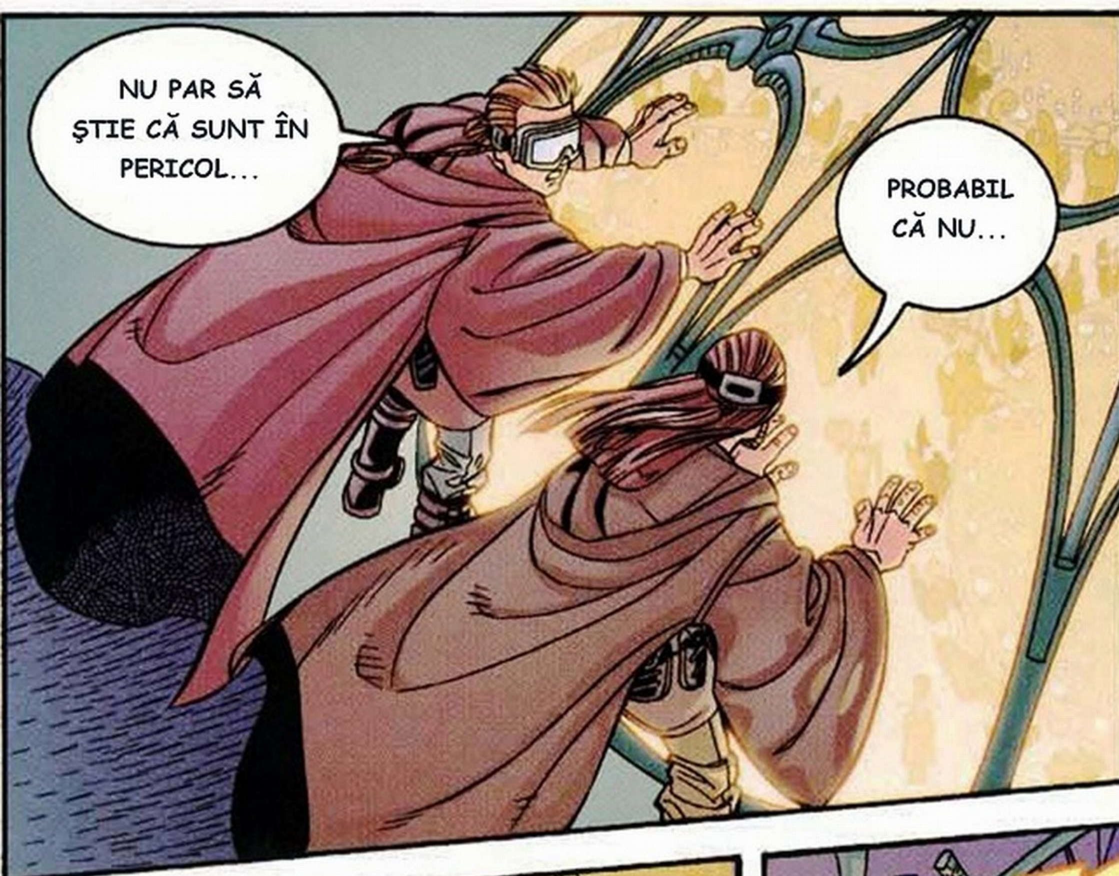

AŞTEAPTĂ...! EU NU AŞ SPARGE ACEA TRAPĂ, CEL PUŢIN DACĂ NU VREI SĂ FII INGHIŢIT DE NORI, ASEMENEA UNEI PIETRE DE APĂ...
PROBABIL SE VA AUTOEXPULZA DACĂ E FORŢATĂ...

BUNĂ OBSERVAŢIE!
AŞ PROPUNE SĂ GĂSIM UN MOD DE A INTRA MAI PUŢIN PERICULOS.

NU PAR SĂ ŞTIE CĂ SUNT ÎN PERICOL...
PROBABIL CĂ NU...

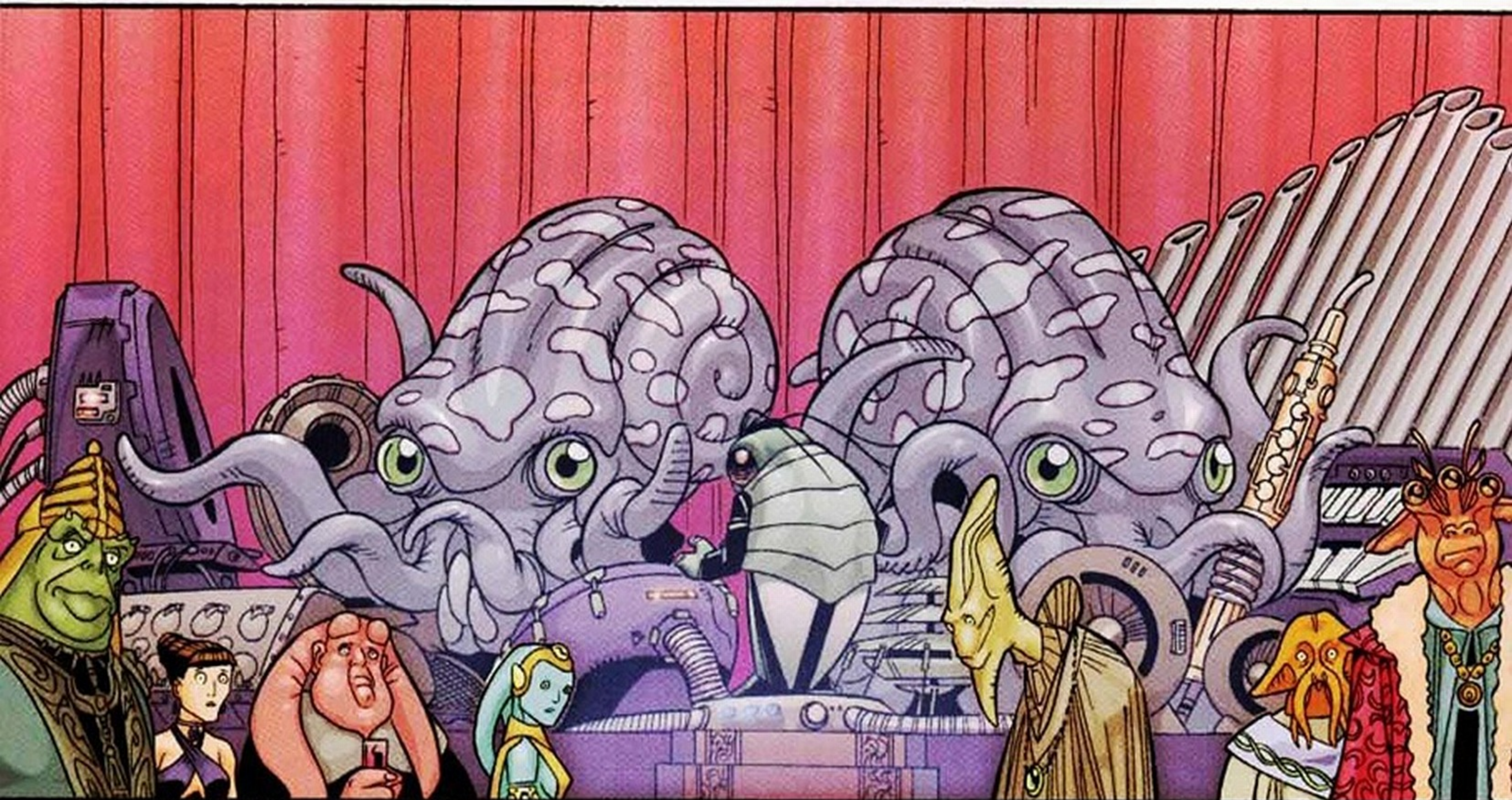

OBI-WAN, AI GRIJĂ!

HNGH!
ZOW

CRASSHHH
OH, NU...

CRAAASHH

UN MOD DE A INTRA MAI PUŢIN PERICULOS...
DROIZII NU NE-AU URMĂRIT.... PROBABIL SUNT PROGRAMAŢI SĂ PATRULEZE PE AFARĂ...

RĂMÂNEŢI CALMI ...NU SUNT MOTIVE DE ÎNGRIJORARE... SUNTEM, AH...
CURĂŢĂTORI DE FERESTRE
DA. CURĂŢĂTORI DE FERESTRE.

NE POATE SPUNE CINEVA, CUM SĂ AJUNGEM LA CABINA CĂPITANULUI?

BROASCĂ FRICOASĂ. BUCATĂ DE GRĂSIME!

AM ORDONAT SĂ NU INTRE NIMENI ÎN APARTAMENTUL MEU!
DAR, DOAMNĂ, ATI SUNAT LA SERVICIUL DE CAMERĂ...
VROIAM MÂNCARE, NU UN CURIOS NENOROCIT CE ÎMI PRIVEŞTE LENJERIA INTIMĂ ÎN TIMP CE SEMNEZ FACTURA.

CĂPITANE, ACEŞTI JEDI AU INTRAT PRIN LUCARNA SALONULUI ŞI AU CERUT SĂ VORBEASCĂ CU DOMNIA TA!

CE NAIBA CAUTĂ JEDI LA BORD? SOŢUL MEU A INTERZIS CU DESĂVÂRŞIRE SĂ CĂLĂTOREASCĂ JEDI CU ACEASTĂ NAVĂ!
SCUZE PENTRU INTRAREA TEATRALĂ, CĂPITANE, DAR A FOST IMPOSIBIL SĂ VĂ CONTAC-TĂM...
DA, AM AVUT PROBLEME... REFLEXIA NORILOR A PROVOCAT BRUIEREA SEMNALELOR TRANSMIŢĂTOA-RELOR NOASTRE PROTOCA-PILARE...
CE SE ÎNTÂMPLĂ? DE CE SUNT JEDI AICI?

DOAMNĂ, VĂ ÎNŢELEG ÎNGRIJORAREA, DAR NU AŢI VREA SĂ SERVIŢI O BĂUTURĂ RĂCORITOARE LA PISCINĂ?

CĂPITANE, EU MĂ DUC SĂ BEAU O BĂUTURĂ RĂCORITOARE LA PISCINĂ. AŞTEPT SĂ IMI COMUNICAŢI CÂND AVEŢI VEŞTI DE LA SOŢUL MEU.
DESIGUR DOAMNĂ RHODEN!

SCUZE PENTRU CELE ÎNTÎMPLATE DAR D-NA. RHODEN CREDE CĂ SOARELE SE ÎNVÎRTE ÎN JURUL EI, DOAR PENTRU CĂ SOŢUL SAU E STĂPÎNUL PLANETEI
NU DUMNEATA TREBUIE SĂ TE SCUZI.

CĂPITANE, SENZORII NOŞTRI ARATĂ CĂ NAVA E ÎN CĂDERE LIBERĂ ŞI E PE PUNCTUL DE A SE DISTRUGE...
RIDICOL. SENZORII NOŞTRI NU INDICĂ NICIO ANOMALIE.

ATUNCI SIGUR NU ŞTIŢI NICI CĂ SUPRAFAŢA NAVEI E PLINĂ DE DROIZI DE SECURITATE.
DE TIPUL COMERCIAL.

ASTA E IMPOSIBIL!

PUTEM VORBI CU INGINERUL DE SISTEM?

DOMNULE BOUYARDY, VĂ ROG SĂ VĂ PREZENTAŢI ÎN BIROUL CĂPITANULUI.

DA, DA...!

FWIP

WANG

SUNT PE DRUM!

ŞI LASĂ-MĂ MAI ÎNTÂI SĂ TERMIN CU ACEASTĂ HOARDĂ DE DROIZI

LA CE ETAJ ESTE?

ETAJUL 4, CHIAR LÂNGĂ IEŞIRE...

REPEDE, OBI-WAN!

HMMM JEDI... SE ÎNTÂMPLĂ CEVA, BUCK. NU-MI PLACE.
NU NE-AU RECUNOSCUT, DECI NU TE LĂSA CUPRINSĂ DE PANICĂ.
NU MĂ LAS CUPRINSĂ DE PANICĂ, DAR NU VREAU SĂ SCHIMB PLANURILE PENTRU NIŞTE FANATICI NEINVITAŢI... POATE NU AM ACELEAŞI PĂRERI CA ZOQUETIN, DAR CÂND SPUNE CĂ NU-I PLAC JEDI...
E ADEVĂRAT. ACUM TREBUIE SĂ FIM MAI ATENŢI ŞI SĂ ŢINEM LEGĂTURA CU SOŢUL TĂU.
DACĂ NU ESTE PE ACEASTĂ PLATFORMĂ MINIERĂ CÂND AJUNGEM...
...TOATE PLANURILE NOASTRE NU FOLOSESC LA NIMIC
ESTE AICI. PRACTIC TRĂIEŞTE PE ACEASTĂ PLANETĂ.
CÂTEVA ORE DOAR...
URMĂREŞTE ACEŞTI CĂLUGĂRI. DESCOPERĂ CE ŞTIU.
CE? DAR TREBUIE SĂ IAU LEGĂTURA CU EL...
DU-TE! ÎNAINTE SĂ BĂNUIASCĂ CEVA!
...DOAMNĂ, DACĂ NU AŢI FI FOST ATÂT DE BOGATĂ...

ETAJUL 4 LÂNGĂ IEŞIRE...DAR TRAPA E ÎNCHISĂ DE INTERIOR...

FEREŞ-TE-TE...!

ZOM
AI GRIJĂ!
ZOW

LASĂ-MĂ SĂ AM GRIJĂ DE DROIZI...

LA FEL CA LA SIMULĂRILE DE ANTRENAMENT DE PE CORUSCANT...

NU ŞTIU EXACT... AVEM FISURI ENORME ÎN ÎNVELIŞUL NAVEI LA NIVELUL MAGAZIILOR. DAR PENTRU CALCULATOR, TOTUL E OK.

CE POŢI SĂ-MI SPUI DESPRE CORECŢIA ALTITUDINII? AI ACCES LA CALCULATORUL DE ZBOR?

CALCULATORUL DE ZBOR? DE CE CALCULATORUL DE ZBOR?

NAVA IESE DE PE ORBITĂ!

CE? CUM SE POATE CA DROIZII ĂŞTIA MICUŢI SĂ DISTRUGĂ O NAVĂ DE ACEASTĂ MĂRIME? SPĂRTURILE DIN ÎNVELIŞ NU SUNT SUFICIENTE PENTRU...

NU CRED CĂ DOAR EI AMENINŢĂ ACEASTĂ NAVĂ...

AM ÎNCHIS TRAPA, DAR NU ŞTIU CÂT TIMP...
DACĂ AU PUTUT STRĂPUNGE ÎNVELIŞUL, SIGUR AU PUTUT AJUNGE LA CALCULATOR. AR TREBUI SĂ NE MIŞCĂM.

CE SE VA ÎNTÂMPLA ACUM?
BĂNUIESC CĂ CEL CARE A ADUS ACEŞTI DROIZI LA BORD...
A PUTUT MODIFICA SI COMPUTERUL NAVEI CA SA INDICE CA TOTUL ESTE NORMAL

DAR DE CE, MAESTRE?
NU ŞTIU. POATE VOR SĂ O JEFUIASCĂ.
DE CE AR PRĂBUŞI ACEASTĂ NAVĂ?

PIRAŢII PRESIUNII. POSEDĂ ECHIPAMENTE CARE LE PERMIT SĂ SALVEZE RESTURILE NAVEI FOLOSIND PRESIUNI MAI MARI DE 400 G.
POŢI SĂ AFLI DIN CE DEPOZIT AU IEŞIT ACEŞTI DROIZI?

DA. MAGAZIA 44C...
ŞI CINE E RESPONSABILUL?

KNOK KNOK
...PLEACĂ! STUDIEZ!?
HAIDE WAVERTON, AICI E CINEVA CE VREA SĂ TE VADĂ!
TERMINĂ, BOUYARDY! NU VENI CU GLUMA ASTA DIN NOU!
AI IDEE DE CÂT TIMP E NECESAR CA SĂ-I CREASCĂ FRUNZE?

DAR ACUM E ADEVĂRAT! SUNT JEDI!
O, CE BINE! SUNT JEDI BOGAŢI? DOAMNE JEDI BOGATE ŞI SINGURE?
VINE SĂ MĂ SCOATĂ DIN MIZERIA ASTA?

SUNT INCREDIBIL DE...
...PREŢI-OASE...
DOMNUL PURSER WAVERTON? SUNT QUI-GON JINN, IAR EL ESTE PADWANUL MEU, OBI-WAN KENOBI.
CREDEM CĂ CINEVA A SABOTAT ACEASTĂ NAVĂ ŞI A UMPLUT-O DE DROIZI DE SECURITATE.

MAGAZIA 44 E PLINĂ DE EI, DISTRUG ÎNVELIŞUL NAVEI.
DAR NU ÎNŢELEG...

BĂNUIESC CĂ AVEŢI ÎNREGISTRAT PROPRIETARUL MĂRFII DIN MAGAZIA 44C?
44C... DA, ACEST SECTOR A FOST ÎNCHIRIAT DE ACELAŞI PASAGER...

ŢI-AM MAI SPUS, CUTIILE CONŢIN OBIECTE PERSONALE.
PRECUM DROIZI DE ATAC DE TIP COMERCIAL?

AŞA CĂ E INTERESANT CE A DECLARAT DOMNIA TA ÎN FORMULARUL DE VAMĂ.
PE SFÂNTUL SAMWICHES DE LA MALAVISSCO...CE, SUNTEŢI NEBUNI? DROIZII DE ATAC SUNT ILEGALI...

SUNT DROIZI PENTRU MEDICINĂ.
AM TOATE PERMISELE NECESARE PENTRU EI.

SUNT DESTUL DE MULŢI ROBOŢI MEDICALI PENTRU UN VOIAJ...CÂT TIMP VREI SĂ RĂMÂI AICI?
ATÂT CÂT E NECESAR.

AM AFACERI CU DOMNUL RHODEN, TREBUIE SĂ LĂMURIM CÂTEVA ASPECTE FINANCIARE...
DATORII DE JOC.
PREFER SĂ LE SPUN "INVERSIUNI ASCUNSE".
TREBUIE SĂ ÎNŢELEG CĂ NU ŞTII CE SE ÎNTÂMPLĂ JOS. MAGAZIILE SUNT PLINE DE DROIZI AUTOACTIVABILI...

CE? UNDE E MARFA MEA?
CINE A ÎNCĂRCAT MAGAZIA 44C?
TIPUL CEL NOU CE A ÎNCEPUT SĂPTĂMÂNĂ TRECUTĂ.

UN SHIK NUMIT PODLONG FOAHL...

KNOK KNOK

POATE SĂ FIE DE SERVICIU...

NU ŞTII NICI CÂND SUNT DE SERVICIU PROPRII SUBALTERNI?

PLIMBÅ URSUL FRAIERE

DOMNULE WAVERTON, CE FACEŢI? SUNTEŢI BINE?

PODLONG FOAHL?

AŞ DORI SĂ TE ÎNTREB DESPRE ÎNCĂRCĂTURA DIN MAGAZIA 44C...

...

BUN ŞI DACĂ ĂSTA NU E O RECUNOAŞTERE A FAPTEI...NU ŞTIU CE E!

UNDE ESTE MARFA MEA MICUŢULE SHIK???

MAESTRE ĂSTA NU MI SE PARE CAPABIL DE AŞA CEVA.

ŞTII FOARTE BINE CĂ NU SE JUDECĂ O AMENINŢARE ÎN FUNCŢIE DE GREUTATE, OBI-WAN.

OUUF!!

LA O PARTE!

FERES-TE-TE!

DAŢI-VĂ ÎNAPOI! DROIZII DE ATAC SUNT ACTIVI ŞI NU PUTEM ŞTI CÂŢI SUNT...
DAR CE VREI SĂ...
NE OCUPĂM NOI DE EI.

DAR PODLONG FOAHL..
DAR AM PUTEA...
O SĂ-L ADUCEM NEVĂTĂMAT CA SĂ POATĂ RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRI...

E FOARTE PERICULOS, AVEŢI GRIJĂ. EŞTI ÎN SIGURANŢĂ, OBI-WAN?
SUNT LÂNGĂ SPADA TA, MAESTRE.

SE PARE CĂ DROIZII AU EVACUAT NAVA...
FII ATENT...

...POATE ÎNCEARCĂ SĂ NE ÎNTINDĂ O AMBUSCADĂ...

AM UN PRESENTIMENT...
ŢI-AŞ FI RECUNOSCĂTOR CA MĂCAR SĂ NU TE SIMŢI OBLIGAT SĂ SPUI ASTA...

FEREŞTE-
TE!
¡CRASSHHH!
ZOW
ZOW
MAESTRE, DE
DATA ASTA NE
ATACĂ MULT
MAI AGRESIV!
SUNTEM LÂNGĂ
CENTRUL LOR
DE COMANDĂ...

NU PUTEŢI OPRI ASTA, JEDI. E PREA MARE SĂ MAI POATĂ FI OPRITĂ.

ŞI CE CÂŞTIGI, PODLONG? NAVA COBOARĂ ÎN PICAJ ŞI TU O SĂ FII DISTRUS ÎMPREUNĂ CU EA ŞI CU TOŢI CEILALŢI.

NU COBOARĂ, DOAR CREDEŢI CĂ E ÎN PICAJ...
NU, PODLONG... CHIAR COBOARĂ. AM CALCULAT TRAIECTORIA DIN AFARA NAVEI!

DAR, ASTA E... NU, TREBUIA DOAR SĂ SIMULĂM CĂDEREA. CA SĂ FIE EVACUATĂ... DROIZII SUNT DOAR DE APARENŢĂ.

MĂ TEM CĂ PASAGERI AU CAM PIERDUT DEMONSTRAŢIA PODLONG... SENZORII AU FOST REPROGRAMAŢI SĂ INDICE CĂ TOTUL E OK...
REPROGRAMAŢI?
PLANIFICAŢI EVACUAREA NAVEI, NU? CU CE VITEZĂ COBORÂM??

S-A TERMINAT, PODLONG. EŞTI TERMINAT!
UNDE E ÎNCĂRCĂTURĂ MEA, TICĂLOSULE?

NU... AM ZIS SĂ RĂMÂNEŢI PE LOC!

E BINE, JEDI... ÎL AM ÎN VIZOR PE TICĂLOS...
DAR, DOMNULE, TREBUIE SĂ EVACUĂM RAPID ACEASTĂ NAVĂ...
TACI, NERUŞINATULE! DA, ESTE BINE PENTRU BANDA TA DE PIRAŢI, REFACEM CALCULATOARELE ŞI TERMINĂM CU ASTA!

DAR SUNT NUMAI UN ASPIRANT, DACĂ MĂ UCIZI NU REZOLVI NIMIC...

DACĂ NU CUMVA VREŢI CĂ NAVĂ SĂ COBOARE MAI RAPID... ÎNAPOI!

O BOMBĂ!

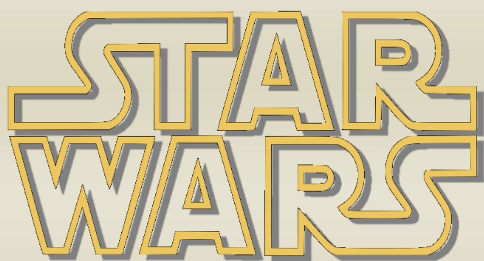
TOT CE VOIAM, ERA SĂ MĂ CĂSĂTORESC CU O DOAMNĂ BOGATĂ ŞI SĂ MĂ RETRAG.

Razboiul Stelelor

Fantomele Lorzilor Sith

Jude Watson

JUDE WATSON

FANTOMELE LORZILOR SITH

Traducere de Adi de Tracia
pentru Foileton-VP MAGAZIN

Ghosts of The Sith
By Jude Watson

Nava spațială se clătină când Ferus Olin viră spre tribord. Câmpul era împânzit de mici asteroizi, de gunoaie şi deşeuri spațiale ce ar fi putut fi aspirate cu uşurință de puternicele motoare ionice, mai rapid decât dacă ai fi spus „hop şi-aşa”.

„Putea să o facă. Măcar dacă mâinile nu iar mai transpira aşa”.

Korriban, centrul puterii vechiului ordin Sith, era în spatele câmpului de resturi. *„Un izvor de rău, care atrage atrage răul ca un magnet”*, aşa o descrisese Obi-Wan planeta.

În timp ce nava sa se apropia de planetă, putea să simtă răul înconjurându-l ca o apă întunecată.

Ferus luase singur decizia să vină, introdusese coordonatele în calculatorul de navigație, dar se simțise ca şi cum ar fi luat altcineva deciziile în locul său. Era ca şi când o rază tractoare s-ar fi fixat pe el făcându-l să urmeze drumul spre planetă.

„De ce fac asta? De ce?” Nu putea înțelege, totul venea din interior.

Cu câteva zile înainte, Obi-Wan se urcase pe vârful unui munte din Bellessa ca să îl întâlnească. Ferus era un veteran obişnuit, ca mulți alții, al războaielor clonelor, luptător în rezistență şi fugar din închisorile imperiului. Apoi l-a întâlnit pe Obi-Wan şi din acel moment a trebuit să fugă de vânătorii de recompense, să fie prins în vâltoarea războaielor civile şi, să nu uităm să menționăm asta, să descopere că, galaxia este în mâinile *Lorzilor Sith*.

Acum era aici, făcând pe cavalerul *Jedi*, iar Obi-Wan era ascuns undeva, în teritoriul Bantha de pe Tatoonie.

Asta nu însemna că era un *Jedi*. Cu siguranță nu. Fusese ucenicul lui Siri Tachi, apoi părăsise ordinul. Putea să simtă *Forța*, dar ca să o utilizeze, cu viteză şi puritate constantă, era un chin.

Era într-o călătorie spre Coruscant, tocmai pe marginea exterioară a galaxiei, verificând un zvon, vizavi de un *Jedi* arestat, când îi venise ideea să meargă pe Korriban.

Niciodată nu spusese că era un *Jedi* deştept. Dar ceva îl chemase, un îndemn lăuntric, dorința de a vedea împotriva a ce luptă. Doar o privire aruncată *„părții întunecate”* îi putea spune mai mult decât o mie de cuvinte rostite de Obi-Wan.

Trecu de câmpul de resturi şi deodată, în fața sa, se ivi Korriban. Nori purpurii îi ascundeau suprafața, iar în jurul său gravitau şapte luni de culoarea fildeşului.

Pe când fusese ucenic mai vizitase planeta. Îşi reamintea şi acum golul din stomac, iar în gură avea un gust dulceag, dar rău, de fruct stricat.

Colegul său, Trever Flume, un tânăr de numai 13 ani, apăru în spatele său.

— Aceşti nori… parcă prevestesc o furtună.

— Au culoarea sângelui, spuse Ferus.

— Culoarea durerii, răspunse Trever.

Ferus îl privi. Trever văzuse multe în scurta lui viață. Imperialii îi uciseseră întreaga familie. Dacă durerea avea o culoare, Trever ştia care este aceea.

Li s-a dat permisiunea să asolizeze în Dreshdae. Spațioportul se afla în centrul unui platou, plin de construcții urâte, aşezate dezordonat, sub un cer cenuşiu. Ferus conduse nava spre pistă, coborând încetişor.

— Putem să discutăm despre asta, curajosule domn? întrebă Trever. Conform spuselor tale şi ale lui Wan, *Lorzii Sith* sunt persoane rele prin definiție

şi cu impresionante puteri malefice. Iar tu vrei să te furişezi în locuința lor privată?

— Cam aşa ceva. Ferus râse încetişor. Nu o să rămânem mult timp aici.

Trever îşi trecu mâna prin părul albastru.

— Deja suntem de prea mult timp aici, murmură el.

În exteriorul navei, un ofițer imperial aştepta.

— Este interzis accesul în Dreshdae. Doar în caz de urgență. Rămâneți la bordul navei.

— Încântătoare urare de bun venit, spuse Trever, în timp ce ofițerul se îndepărta.

Ferus privea totul fără să pară că este atent la ceva, o veche tehnică *Jedi.* Pista de aterizare şi hangarul suferiseră modificări recente. Se puteau observa ziduri noi, din plăci de ferrocretă, aşezate lângă vechile ziduri. Urmele loviturilor şi zgârieturile de pe ziduri indicau volumul mare al traficului. Hangarul era plin de nave imperiale şi de crucişătoare stelare ponosite. Piloți murdari se sprijineau de nave în timp ce ofițeri imperiali se învârteau plini de importanță. Locul era împânzit de droizi de luptă ce păreau inactivi.

Deodată simți ceva, ca o atingere pe umăr, dar nu era nimeni. Sudoarea îi invadă pielea, prelingându-i-se între omoplați. *Partea întunecată* a Forței era atât de puternică încât părea că pluteşte prin aer ca o pâclă densă. Îşi reamintea această senzație… şi *vocile***.**

La început era ca un murmur, părea că este vântul, până ce realizai că nu există nici o adiere. Iar cuvintele…, nu veneau de nicăieri, erau înăuntrul său, insistente şi suave, precum mângâierile unor degete umede.

Fantomele *Lorzilor Sith* îi şopteau în urechi invitații obscure, amplificându-i temerile.

„Crezi ca ai pierdut Forța dar… te putem învăța. O sa fii mai puternic decât înainte. Crezi că ai pierdut totul, dar… îți putem înapoia tot ce ai avut şi tot ceea ce doreşti… Uneşte-te cu noi şi vei avea totul.”

— Ferus, te simți bine?

— Da. Totul este în regulă.

Vocile erau destul de neobişnuite. Abia acum, Ferus realiză nefirescul sunetelor din hangar. Să fi fost oare, conformația pistelor de aterizare, a docurilor de andocare ori a acoperişurile joase, cauza amplificării ecoului? Orice ar fi fost, dădea sunetelor o formă halucinantă. Paşii pe care îi auzeai că se apropie, de fapt se îndepărtau. Sunetele pe care le auzeai din spate, veneau de fapt din față. Zgomotul unui transportor care dădea impresia că o să apară de după colț şi... nu apărea.

Din această cauză, când o voce vorbi undeva în spate, iar persoana apăru în fața lui, tresări surprins.

Femeia examină platforma de aterizare cu o privire rece, izvorâtă, ca nişte ace de gheață, din ochii albaştri, apoi înfăşurându-se în luxoasa capă de mătase, înaintă urmată de un ofițer imperial de rang înalt.

Ferus se aplecă şi, ca din întâmplare, îşi ascunse fața.

— Du-mă imediat în *Valea Lorzilor Întunecați,* îi spuse ea oficialului, în timp ce trecea pe lângă ei.

— O cunoşti? întrebă Trever.

— Jenna Zan Arbor. Cel mai căutat criminal din galaxie înainte de Războiul Clonelor. O genială cercetătoare care se ocupa cu vindecarea unor boli ce puteau distruge populații întregi.

— Asta e bine.

— Întâi contamina cu viruşi locuitorii omorând mii de persoane, apoi apărea ca o salvatoare. Şi bineînțeles mărea întruna prețul tratamentelor.

— Asta e rău.

— Văd ca ai priceput. Era obsedată de studierea *Forței.* S-ar putea să fie una din puținele persoane din galaxie care ştie că Palpatine e un Lord Sith. În ultima mea misiune am urmărit-o până aici. Venise să întâlnească un *Lord Întunecat.*

Mă întreb, de data asta ce caută aici?

— Nu este problema noastră. Noi mergem pe Coruscant, îți aminteşti, nu?

— Dacă am putea să o urmărim…

— Ştii că nu avem voie să părăsim nava. În mod normal nu-mi place să ascult ordinele, dar în acest caz… o fac bucuros.

Trever tremura în timp ce privea pe deasupra marginii platformei spre Dreshdae.

Ferus auzi iar *vocile: „Rămâi. Avem atâtea să te învățăm”.*

Dorea să rămână. Ar putea înşela *vocile.* Acestea ar crede că va rămâne pentru ele, pentru puterile lor, dar ar rămânea doar pentru propriile lui interese.

Vocile murmurară din nou: *„Ai putea creşte în Forță. Acesta este locul ideal pentru a o face. Ştii asta.”*

Ferus simți un imbold interior, ca o atracție a unui astru imens asupra unei minuscule planete.

Ar putea învăța de la ele, fără să treacă de partea *întunericului.* Aveau dreptate: era slab şi putea deveni puternic. Ar putea rămâne.

— Ferus! Trever îl apucase uşor de mână.

Privi în jos, şi nu văzu copilul, ce îl privea cu afecțiune. Văzu un obstacol.

„Bine, bine, începi să înveți”, auzi din nou.

Rămase cu ochii pe mâna lui Trever. Simțea căldura mâinii copilului, o atingere, în care simții încrederea.

— Cred că…, spuse Trever, e timpul să hotărâm ce vrem să facem.

Cu un efort, Ferus se smulse din strânsoarea *vocilor. Partea întunecată* era aici, dar aici era şi *Forța* pe care el o cunoştea. O simțea în jurul lui.

La douăzeci de metri distanță, Zan Arbor se întoarse brusc. Nu-şi dădu seama ce o făcuse să se întoarcă. Ochii ei albaştri îl priveau intens în timp ce îl studia. Nu făcu nici o mişcare.

Îi spuse ceva ofițerului imperial ce o însoțea.

— Mai bine am pleca, spuse Ferus.

Fără să pară grăbiți, se întoarseră şi urcară în navă.

Ceru permisiunea de decolare şi începu să numere secundele care treceau. Părea că durează ani. Îşi dădu seama ce aproape fusese să rămână. Aproape că nu se opusese. Îi găsiseră slăbiciunea şi încercaseră să profite.

Ecranul consolei se ilumină în verde. Aveau permisiunea de a decola. În timp ce încălzea motoarele, consola se ilumină în galben, cerându-i să ia legătura cu centrul de control.

Ignorând apelul, Ferus decolă.

Korriban îl învățase ceva. Nu era destul de puternic pentru a înfrunta *Lorzii Sith*. Nu era suficient de pregătit, dar era pe drumul cel bun.

SFÎRŞIT

FLORENTIN HAIDAMAC
INVAZIA ZOMBI
GHID DE SUPRAVIEȚUIRE
Eagle
2015

FLORENTIN HAIDAMAC
INVAZIA ZOMBI
GHID DE SUPRAVIEȚUIRE
Îi știi doar din cărți și filme. Sunt letali, voraci și morți.
Dar dacă într-o bună zi coșmarul devine realitate, spune sincer, cât de pregătit ai fi pentru asta?
O experiență tulburătoare în care ingredientele principale sunt morții vii și dorința de supraviețuire.
Ciprian MITOCEANU, scriitor (http://www.ciprianmitoceanu.com)
Ce a realizat Florentin HAIDAMAC sub titlul „Invazia zombi – ghid de supraviețuire" este mai mult decât un simplu roman apocaliptic, este un veritabil studiu de caz. Se ia un cetățean oarecare, se pune-n fața dezastrului, Bear Grylls este rugat să-i comenteze deciziile și tehnicile de supraviețuire.
Cum nu se limitează la a relata întâmplările, ci le analizează detașat și, mult mai important, trage concluziile, această carte iese din sfera beletristicii și intră în cea a studiilor de specialitate. Un îndrumar care nu trebuie să lipsească din biblioteca niciunui cetățean care-și dorește supra-viețuirea – și, de ce nu, fericirea – în condițiile mai-sus menționatei apocalipse.
Alexandru LAMBA, redactor-șef Gazeta SF (https://alexlamba.wordpress.com)
O acțiune incitantă, cu provocări și întrebări diferite.
O lucrare care tratează umanitatea într-un mod deosebit.
Constantin HORBOVANU, scriitor (http://clublit.wordpress.com)
Proiect sustinut de:
ISBN 978-606-8315-49-2
Eagle
http://edituraeagle.ro/
GAZETASF
CIL